

ምዕራፍ ፳፫

በረቡዕ ፋሲካ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ዘይትሉዐል እምልዑላን፡ ወይትቀደስ እምትዱላን፡ ዘይሴባሕ በትጉሃን፡ ወይገፈትዎሙ ሰዕልዋን፡ በየማን መዘራዕት ዘእኡናዎን፡ በዘይጸውዕ ስሞ እግዚ ይትአመን፡ ዘይገብር ኃይለ ዘእጥናን፡ ዘሉቲ ይሴብሕ ኩሉ አፍ ወኩሉ ልሳን፡ ዘሉቲ ይሰ ግድ ኩሉ ብርክ በኩሉ ጊዜ ወበኩሉ እዝማን፡ ለዓለሙ ዓለም አሜን ወአሜን፡፡

፪ ንበልኬ ዘለፋሆሙ ለእለ ይትከህዱ ንሥኣተ መንፈስ ሕይወት ዘይከውኖ ለሕፃን እምጠባይዕ እቡህ ወእሙ ወይብሉ በ፱ ዕለት እምዕለተ ትድምርቶሙ ይነፍሕ እግዚአብሔር ውስተ ገጹ ለሕፃን መንፈስ ሕይወት ወይትለ ሐኩኒ በአደ እግዚአብሔር፡፡ ገሰ ጥበበ ኅሊናክ ሙ ውእቲ ወእኮ ጥበበ እግዚአብሔር፡፡ እግዚ አብሔርስ ገብሮ ለአዳም በአርአያሁ ወእምሳሊሁ ወነፍሐ ውስተ ገጹ መንፈስ ሕይወት ውኮነ እኃ ለ እመሕያው በመንፈስ ሕይወት፡፡ ዘፍጹ፤ ፡፳፭-፳፫

፫ ወእምፍጥረተ አዳም አመ ስሙን ዕለት ወሀቦ እግዚአብሔር ዐቢየ ንዋመ ወነሥኣ አሐደ እምአጽመ ገቡህ ወመልአ ሥጋ መካና ወነደቃ ወአምጽኣ ገብ አዳም፡፡ ወይቤ አዳም ሥጋ እም ሥጋየ ወአጽም እም አጽምየ ዛቲ ለትኩኒ ብእሲትየ፡፡ ርእኬ ከመ ኢነፍሐ እግዚአብሔር ውስተ ገጹ ለሔዋን መንፈስ ሕይወት በከመ ነፍ ሐ ሳዕለ አዳም፡፡

፬ ሶበስ ይደልም ለሕፃን ንሥኣተ መንፈስ ሕይወት እምአፈ እግዚአብሔር እምደለዋ ለሔዋን ነጊኣ መንፈስ ሕይወት ዳግመ እምአፈ እግዚአብሔር ፈጣሪሃ፡፡ እስመ ሥጋ ወዐጽዎ ወደም ወጸጉር ወእሥራው ወመንፈስ ሕይወት በተኅ ዘእትሃ አዳም በንሥኣተ አሐቲ ርጽመ ገቦ እስመ በረከተ እግዚአብሔር ኮነ ሳዕለ አዳም ወሔዋን፡፡

፭ ገብ ተነድተኒ ኢያምጽኣ ላቲ ካልዐ ጠባይዐ ዘእገበለ ጠባይዐ አዳም እትሃ ወኮነት ፍጽምተ ብእሲተ ወእኮ ብእሲ፡፡ ወለአዳም፤ ገብ ተነትለ ዐጽመ ገቡ ኢገበረ ሱቲ ካልአ ሥጋ ወኢዐጽመ ወኢገጸኒ እምዘተዲሙ ሕገጸ ሥጋ ሁ፡፡ እስመ መገዢ እግዚአብሔር ውመገፈ ይገ ጭ ጭሙ ፈተደ፡፡

ምዕራፍ 49 ሦስት

የፋሲካ ረቡዕ ምንባብ

፩ ካልዐላን ይልቅ ከፍ ከፍ የሚል በት ዱሳንም ዘንድ በሚቀደስ በትጉሃንም በሚመሰገን ከሀዲዎችን በዘላለማዊ ተኝ ክንድ በሚገለባበ ጣቸው አምኖ ስሙን ለሚጠራው የመትጋትን ኃይል በሚያደርግለት አፍ ሁሉ አንቆስትም ሁ ሉ በሚያመሰግነው ጉልበትም ሁሉ በጊዜና በዘ መናት ሁሉ በሚሰግድለት በእግዚአብሔር ስም ለዘላለሙ አሜን፡፡ አሜን፡፡

፪ ለሕፃን ከአባቱና ከእናቱ ባሕርይ የሚሰጠውን የሕይወት እስትገፋስን መቀበልን የሚከዱትን በተገናኙም በአርባ ቀን እግዚአ ብሔር በሕፃኑ ፊት ላይ የሕይወትን እስትገፋስ እፍ ይልበታል በእግዚአብሔርም እጅ ይፈጠራል የሚሉትን ሰዎች ተግሣጽ እገናገር፡፡ ይህስ የኅሊናችሁ ጥበብ ነው፡፡ የእግዚአብሔርም ጥበብ አይደለም እግዚአብሔርስ አዳምን በመልኩና በምሳሌው ፈጠረው በፊቱም የሕይወትን እስት ገፋስ እፍ አለበት በሕይወት እስትገፋስም የሰ ው ልጅ ሆነ፡፡ ዘፍጹ፤ ፡፳፭-፳፫

፫ ከአዳም መፈጠርም በጊሳ በስምንት ቀን እግዚአብሔር ከባድ እንቅልፍ አመጣበት ከጎንም አንዲት አጥንት ወሰደ ሥፍራዋንም በሥጋ ዘጋው የወሰዳትንም አጥንት ሴት አድ ርጎ ሠራት ወደ አዳምም አመጣት፡፡ አዳምም ይህች ሥጋ ከሥጋየ አጥንትም ከአጥንቱ ናት ይህች ሚስቲ ትሆናለች እለ፡፡ እግዚአብሔርም በአዳም ላይ እፍ እንዳለ የሕይወትን እስትገፋስ በሔዋን ፊት ላይ እፍ እንዳለ አይ፡፡

፬ ሕፃን ከእግዚአብሔር አፍ የሕይወትን እስትገፋስ መቀበል የሚገባው ቢሆን ሔዋን ከፈጣሪዋ ከእግዚአብሔር አፍ ዳግመኛ የሕይ ወትን እስትገፋስ መቀበል በተገባት ነበር፡፡ በእን ዲት የጎን አጥንት መወሰድ የወንድሟ የአዳም ሥጋና አጥንት ደምና ጠጉር ሥሮችና የሕይ ወት እስትገፋስ በቅቷታልና የእግዚአብሔርም በረከት በአዳምና በሔዋን ላይ ሆኗልና፡፡

፭ ወደ ተበጀውም ሴት ከወንድሟ ከአዳም ባሕርይ ሌላ ባሕርይ አላመጣለትም ፡፡ ፍጽምት ሴትም ሆነች ወንድ አይደለም አዳ ምም የጎን አጥንት በተነጋበት ሌላ ሥጋና አጥንት አልተፈጠረለትም የሥጋውም እካል ከፊተኛው አልጎደለም እግዚአብሔር ድንት ነው ድንት የሆነውንም እንደወደደው ያደርጋልና፡፡

፩ እምነህ ወሰኑት እንተ ታሰቡት ለላኛ ወእምን እግዚእ ኢየሱስ ወሰኑ ግይንዱ ወደም ተይኑ ዘየሐይሞ ለላኛ። ኢየሱስ ክርስቶስ አውሐዘ ክልዓ እንቅፅተ ሰናዳ ኃጣውክ ክልዓሆሙ ፩ ሰጥም ተቶሙ ወእኩዱ ሰማሕተሞሙ ወሰተርዓናሙ። ልሑዝብ ተልከኩት ሓዋን አሰሙ ኢይከውና ለላኛ ከሙይላዳ ገዝ ኢህለውት እምክልቦ ወላድ ሰናጡ ራን፡እምጽኦ እግዚአብሔር ሰሒዮን ገዝ ኣኛ ከሙ ትኩና እንተ ወእኮ ወሰተ።

፤ ወበመትልወዝ ረኩብን በገብ አበው ዘክመ
አውሰቡ እገቶሙ ወእያውሰቡ ወለቶሙ እስከ
ከልአት ሕገ ሙሴ አውሰቡ እገት።

፳ ወለለ-ጥሰ ባሕቱ አስተያህ ወይን አዋል
 ዲህ እስከ ረከቦ ገድመተ ንዋም አምዕንዚ
 ሰከር፡ወሰከበ ምስሌህን ወኢያለመረ በሰኪቦቶን
 ወበተን/ሥሐቶን ። ወፀንሳ ክልዲህን ወወለዳ
 ደቂቱ፡ወሰመየት እንተ ትልህት ሞላብ ዘእምላ
 ቡዮ ብሂል። ወእንተ ትንእስኒ ሰመየቶ አሞን
 ዘእምላዝማድዮ ብሂል። ወደቂቱ ሞላብ ተሰምዮ
 ሞላባውያን ወደቂቱ አሞን ተሰምዮ አሞናው
 ያን። ወበ እንተዝ ትቤ ቅድስት ኦሪት ሞላባዊ
 ወአሞናዊ ኢይባእ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር፡
 እስከ ሣልስ ወራብእ ትውልድ ወእስከ ሰዓለም
 ኢይባእ ። ዘፍገዘ፡፱፡፱፡፱

ደ ለገረመቶሙ አሪት እምበዊእ ውስተ ቤተ እገዚአብሔር ፡፡ ወይእዜሰ ገጽሐን እሙገቱ እስመ ተቶሰሐ ውስተ ትስብኢተ ክርስቶስ-እም ዘርአ ሞአብ፡፡ እስመ ሩት ሞአባዊት ተወስበት ገበ ባቦስ፡ ወእምኒሃ ተወልደ ኢየሱድ፡ ወኢየሱድ ወላዶ ለዕሤይ ወዕሤይ ወላዶ ለዳዊት፡ ወእም ዘርአ ዳዊት ተጓሥኦ ለነ ቀርነ መድኃኒትነ ክርስቶስ፡፡

፤ ወበእንተዝ ይቢ በመዝሙር ወምእብ ነህን ተስፋዮ። ናሁኪ ገበረ ቃለ መዝሙር ምስለ ዘይብል እንተ ነህን ለዓለም በከመ ሂሙቲ ለመልክደዲት፡እስመ ክርስቶስ አፍለሰ ከህንተ እምደቂት እርን ወአወፈዮ ለእሕዛብ በከመ ይቢ ጳውሎስ እምከመሰ ፈለሰት ኦሪቶሙ ትፈልስ ከህንቶሙ። ግቴ፡፭ ሰባ ፤፻፭

፲፩ ገንባሊክ ገብ ጥንተ ነገር ዘእቡነ አዳም
ወዘለምነ ሒዋን። ትበል ትድበት ለሪት በእንተ
ሒዋን ወመልእ ሥጋ መካና ወነደቃ ወአምጽኣ
ገብ አዳም ወደሴ አዳም ሥጋ አምሥዋ ወዐ
ጽም አምዐጽዋ ዛቲ ለትኩነኒ ብእሲትዋ እሰመ
አምታ ወዕለት ብእሲት። ወበእንተዝ የገድግ
ብእሲ ለዛሁ ወእሞ ወደተልዋ ለብእሲቀ ወደከ
ውኑ ክልሂሞ ፩ ሥጋ። ዘዋ፡፩ ማቲ፲፱፥፭

፤ ከአጭ ጎን የምታስተው ሔዋን ወጣች ከጌታ ኢየሱስም ጎን አጭን የሚያድነው የጠራውንና ቀይ ደም ወጣ ኢየሱስ ክርስቶስም ለሁለታቸውም ጋጢአቶች ፍጹ ሁለት ምጌዎችን አረለተ እንዲን ሰጥታቸው እንዲገም ሰግተማቸውና ለቀርባናቸው። ግብፆችን ገን ሔዋንን አበጃት ለፍጡራን ከሌላ ነገር አምጥቶ መውሰድ ስለማይቻላቸው በሌላችበት ይወልዳት ዘንድ እይቻለውምና እግዚአብሔር ሔዋንን ልጅ ያይደለ እነት ልትሆነው ወደ አጭ አመጣት።

፯ ይህንንም በመከተል በአባቶች ዘንድ የሙሴ ሕግ እነትን ግግባት አስከትላለክል ድረስ እንታቸውን አገቡ ልጆቻቸውን ግን አላገቡም።

፩ ሱሞ ግን በስካር ልቡን ከማጣት የተነሳ በእንቅልፍ ተረት እስኪተረትበት ድረስ ሴቶች ልጆቹ ወይን አጠጡት ከእነርሱም ጋር ተኛ::ነገር ግን ሲተኙም ሲነሡም አላውቀዎ::ሁለቱም ዐነሱ ልጆችንም ወለዱ ታላቂቱ ሞአብ አለችው::ሞአብም ማለት ከአባቱ የተወለደ ማለት ነው ታናሽቱም አሞን አለችው:: አሞንም ማለት ከወገኗ የተገኘ ማለት ነው::የሞአብ ልጆች ሞአባ ውያን ተባብሮ የአሞንም ልጆች አሞናውያን ተብለው ተጠሩ::በላዚህም የክበረች ኦሪት የሞአብ ወገን የአሞንም ወገን እስከ ሦስትና አራት ትውልድ ለዘላለሙም ወደ እግዚአብሔር ቤት አይግባ አለች:: ዘና፤፬+፪፻፷

ዘ ለራት ወደ እግዚአብሔር ቤት ከመግባት ከለከለቻቸው ዛሬ ግን ንፁሆች ናቸው ከምእብ ዘር በክርስቶስ ሰው መሆን ውስጥ ተቀላቅለዋል። ምስጢካዊ ራት ለባዎስ ተደራለችና ከእርሷም ኢየሴድ ተወለደ ኢየሴድም ዕሤይን ወለደው ዕሤይም ዳዊትን ወለደው ከዳዊትም ዘር ያድገኑታችን ቀንድ ክርስቶስ ተነሣልን።

I ስለዚህም በመዝሙር ካሁኑ ሞላብ ተስፋዬ ነው አለ። እነሆ የመዝሙሩ ቃል አንተ እንደመልክዷል ትችሉ ለዘላለም ካህን ነህ ከሚለው ጋር ተባብረ ክርስቶስ ክህነትን ከአርን ልጆች አሳለፈ ዳውሎስም አረታቸው ካለፈች ክህነታቸውም ታልፋለች ብሎ እንደተናገረ ለአሕ ዛብ ተሰጠች። ማቴዎስ 23፡15

፲፩ ወደተደመው የአባታችን አዳምና የአና
ታችን ሔዋን ነገር እንመለስ።የከበረች ሌላት ስለ
ሔዋን ሥፍራዋንም በሥጋ ዘጋው የወሰዳትን
ም አጥንት ሴት አድርጎ ሠራት ወደ አዳም
አመጣት አዳምም ይህች ሥጋ ከሥጋዬ አጥን
ትም ከአጥንቴ ናት እርሷም ሚስቴ ትሁንልኝ
ሴት ከባሏ ተገኝታለችና አለ።ስለዚህም ሰው አባ
ቴንና እናቴን ይተዋል ሚስቴንም ይከተላል ሁለ
ቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ አለች። ዘፍጽ፡፱፻፳፮
ግቴ፡፲፱፡፩

፲፪ ምንት ውሳኔ ከዊነ ፩ ሥጋ ዘበላሊ ውበላሊት ዘእገላ ወላደ ውሉድ፡፡ጠባይዐ ብእሲ እምሐቲህ ነትዐ በነጠብጣብ ዘርእ ዘይትፃቲር ውስተ ማገፊን ብእሲት ተቶሲሐ ምስል ዘርእ መላድ እንቲእን ይኸውን ሕፃን በሥምረተ እግዚአብሔር ወእኮ በተልሕኮ ወእኮ በንፍሐተ መንፈስ ቅዱስ ዘይትወህብ ለመሀይምናን በከመ ነፍሐ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ገጸ አርዳኢህ ለውሂዐ መንፈስ ቅዱስ፡፡

፲፫ ወመንፈስ ሕይወትስ ዙተነፍሐ ውስተ ገጸ ለእኛም መንፈስ አሰብኦ ውሳኔ ዘይፈልጦ ለሰብእ በልቡና እምከዊነ አንሰሳ ገብ ከዊነ እንሰለመሕያው፡፡ውሳኔስ ይትረከብ ገብ ጥመትኒ ወገብ ኢጥመትኒ እስመ ተቶሲሐ ምስል ጠባይዐ እንሰ እመሕያው፡፡ ወእመ ኖሳኒ ይቤ እግዚአብሔር ብዝተ ወተባዝተ ወምልእዋ ለምድር፡፡

፲፬ ወበዝኒ እእምሩ ከመ አልቦ ተልሕኮ ወኢንሥኦት መንፈስ ሕይወት፡፡ተጸርዐ ንሥኦ ተ መንፈስ ሕይወት በእምነ ሔዋን እስመ ንሥኦ ኦተ መንፈስ ሕይወት ዘእኛም በተሓ፡ ወተልሕኮ ትሰ ተልሕኮት እስመ አልባቲ እም ከመ ትት ወለድ፡፡ወበቃየልሰ ተጸርዐ ተልሕኮሂ ወንሥኦተ መንፈስ ሕይወትሂ እም እግዚአብሔር እስመ መንፈስ ሕይወት ዘእቡሁ ወእመ በተዎ፡፡

፲፭ እመስ ጠባይዐ አኛም ወሔዋን ኮነ ነኪረ ዘዘዚአሁ እምኮነ ነኪራነ ውሉደመ በከመ ለእዱግ ተባፅተ የዐርጉ ሳሰሰ አፍራስ ለእኩ፡ ወይትወለዱ እምኒሆመ አብቅልት፡፡ወአብቅል ትሰ ኢይክሱ ወላደ እስመ በጥበብ እንሰ እመስ፡ ያው ኮነ ልደቶመ እምጠባይዐ ክልዒ ዘመድ፡፡ ወእመስ ዐርጉ አፍራስ ሳሰሰ አፍራስ ወእእዱግ፡ ሳሰሰ ለእዱግ ኢይጸራዕ ልደት ለዘርእ ዘርእመ እስመ በሥርዓተ እግዚአብሔር ኮነ ሀልዋ፡፡

፲፮ ወበእንተዝ ጠቢብ ጠቢባን እግዚአብሔር ገብረ ጠባይዒሃ ለሔዋን እምጠባይዐ አኛም ከመ ኢይኮን ነኪረ ፩ እም ፩ ወበውሉደመ ተፈጸመ ዘተብህለ ወይከውነ ክልዒሆመ ፩ ሥጋ፡፡ወኢይትብህሉ እንከ ደቂቂሙ ውሉደ እብሆመ በሥጋሆመ ውሉደ እምመ በመን ፈሶመ ወዓዲ ኢይትብህሉ ውሉደ እምመ በሥጋሆመ ውሉደ እብሆመ በመንፈሰመ እስመ ሥጋ ወደም ወዐጽም ወእሥራው ነፍስ ወመን ፈሰ ሕይወት ዘክልዒሆመ ተቶሲሐ ይኸውን ፩ ሕፃን፡፡ እመሂ ርስ ወእመሂ ወለት በዘክልሉ እግዚአብሔር፡፡

፲፯ ወእመስ ኢነን ሥምረተ እግዚአብሔር ይትዐዎ መላድ በተጽፋተ ማገፊን በከመ ኮናን ለሳራ ወለርብቃ ወለራሔል፡፡ ወለሳራስ ዕፁብ

፲፪ ልጆችን ከመውለድ በተር የባልና የሚሰት ሥጋ አንድ መሆን ምንድን ነው ተብሎ የወንድ ባሕርይ ከእርሷ የመዋለጃ ዘር ጋር ተተሳትሎ በሴቲቱ ማገፊን ውስጥ የሚፀነስ የዘር ጠብታ ከጭነ ይፈስሳል፡፡በእግዚአብሔርም ፈቃድ ሕፃን ይሆናል በመሠራት አይደለም በሕይወት እስት ገፋለም እፍታ አይደለም፡፡ የሕይወት እስትገፋለ ጌታ ኢየሱስ መንፈስቅዱስን ለመስጠት በደቀ መዛሙርቱ ፊት ላይ እፍ እንዳለ ለምእመናን የሚሰጥ የምስጋና መንፈስ አይደለምና፡፡

፲፫ በእኛም ፊት ላይ እፍ የተባለ የሕይወት እስትገፋለ ሰውን በልቡና ከእንሰሳት የሰው ልጅ ወደመሆን የሚያመጣው ሰው የመሆን መንፈስ ነው፡፡እርሱም በተጠመቀውም ባልተጠ መቀውም ዘንድ ይገኛል ከሰው ልጅ ባሕርይ ጋር ተዋህዷልና፡፡በናገሥ ጊዜ እግዚአብሔር ብዙ ተባዙ ምድርንም መሉሉት አለ፡፡

፲፬ በዚህም በእጅ መሠራት የሕይወት እስት ገፋለም መቀበል እንደሌለ ዕውቁ የሕይወት እስትገፋለን መቀበል በእናታችን በሔዋን ተቋር ጧል፡፡የእኛም የሕይወት እስትገፋለን መቀበል በቅቷልና በእጅ መሠራትን ግን ተሠራች ትወለድ ዘንድ እናት የለቻትምና፡፡በቃየል ግን በእጅ መሠራትም የሕይወት እስትገፋለን ከእግዚአብሔር መቀበልም ተቋርጧል የሐዋኔና የእናቱ የሕይወት እስትገፋለ በቅቶታልና፡፡

፲፭ የእኛምና የሔዋን ባሕርይ ለየራሱ የተለያየ ቢሆንስ ኖሮ ወንዶች አህዮች ሴቶች ፈረሶች ላይ እንደሚወጡ ከእነርሱም በቅሎዎች እንጂሚወለዱ ልጆቻቸው የተለያዩ በሆኑ ነበር፡፡በቅሎዎች ግን መወለዳቸው ከሁለት ወገኖች በሰው ልጆች ጥበብ ነውና መውለድ አይችሉም፡፡ፈረሶች በፈረሶች ላይ አህዮችም በአህዮች ላይ ቢገጠላጠሉ ለልጅ ልጆቻቸው መውለድ አይቋረጥም በእግዚአብሔር ሥርዓት የተወለዱ ናቸውና፡፡

፲፮ ለሰዚህም የጥበበኞች ጥበበኛ እግዚአብሔር አንዱ ከአንዱ የተለየ እንዳይሆን የሔዋንን ባሕርይ ከእኛም ባሕርይ ፈጠረ፡፡ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የተባለውም በልጆቻቸው ተፈጸመ፡፡ከእንግዲህ ልጆቻቸው በሥጋቸው የአባታቸው በነፍሳቸው የእናታቸው ልጆች አይባሉም፡፡የግመኛም በሥጋቸው የእናታቸው በነፍሳቸው የአባታቸው ልጆች አይባሉም፡፡የሁለታቸው ሥጋና ደም አጥንትና ጅማቶች ነፍስና የሕይወት እስትገፋለ ተዋህዶ ወንድም ቢሆን ሴትም ብትሆን እግዚአብሔር ባደለው ገዝብ አንድ ሕፃን ይሆናልና፡፡

፲፯ እግዚአብሔር ፈቃድ ካልሆነ ግን በሳራና በዮዕቆብ በራሔልም እንደሆነባቸው በማገፊን መጥበብ የመውለጃ ለካል ይዘጋል፡፡

ገብር ተሠርዖ ላቲ እምነቱ እገብራልሁ። እሱ ሙሉ ይቀድም ጽጌ ወይተልም ፍሬ። ወሰኑ ገብትኒ ይቀድምን ጽጌ ደሙ ትክቶ ወይተልምን ፍሬ ውሉድ። ወላዕዕሰ እምከሙ ተነገረ ጽጌሁ ወየብሰ ቲጽሎ ወለይተረከብ ፍሬ በሳሌሁ። ወላ አንስትኒ እምከሙ በጠላ ደሙ ትክቶሆን በርስዓን እምድገረዝ ኢይረከባ ውሉደ እስሙ ገሰ። መዋዕሊሆን። እስሙ አርአያ ጽጌ ውሉቱ ደሙ ትክቶሆን። ዘፍጽፎ፡፤

፲፩ ትብል ቅድስት ኦሪት ወንደጋ ለሳራ ትክቶ እንስት። ወእገዝ ይረፍት እገብራልሁ ምስላ አብርሃም ገብ ፍጥሖት ሐይመት ቀትረ። ወይቤሉ እገብራልሁ ለአብርሃም አሙ ከሙ የም ገቢእይ ገቢክ ትሂሉ ሳራ ምስላ ውሉድ። ወሰሐቀት ሳራ በውስተ ሐይመታ ወይቤሉ እገ ቢአብራሁ ለአብርሃም ምንተ አስሐታ ለሳራ። ወትቤ ኢሰሐቀ እስሙ ፈርሀት። ወይቤላ እገብራ ለሳራ ለሳራ እስሙ ሰሐቂ ወትቤላ ዓፄየት እወልድ ወእገቢአየኒ ልህተ አማንን እወልድ ወናሁ ረሳዕኩ። ቦ፡ ነገር ዘይሰለና ለእገብራ ሐር። ዘፍጽፎ፡፤፲፩

፲፪ ወእምነ ፀንሰት በከሙ አሰፈዋ እገብራልሁ። ዝላ ፍሬ በረከት ውሉቱ በእንተ ፍሬ ጽድቅ ለአብርሃም። ወበእንተ ርብቃኒ ጸለየ ይስሐቅ እስሙ መካነ ኮነት ወስምዐ እገብራ ሐር በእሰቶ ወፀንሰት ርብቃ ክልዒ ደቂቀ ወይትሐወሉ ደቂቃ በውስተ ክርሃ። ወሐረት ትሰለል ገብ እገብራልሁ። ወይቤላ እገብራ ሐር ፪ ሕዝብ ሀላው ውስተ ክርሃኪ ወ፪ ሕዝ ብ ይወጽኩ እምክርስኪ። ወሕዝብ እምሕዝብ ይኒይስ ወዘየዓቢ ይትቀነይ ለዘይንእስ። ወካዕ በሙ ተጠህለ በንቢይ ያዕቆብሃ አፍቀርኩ ወዒላ ውሃ ጸላዕኩ። ወካዕውሉስኒ ደገሙ ወይቤ ወኩ። ርብቃኒ ፀንሰት ሙንታ ለይሰሐቅ አቡነ በ፩ ሩካ ቤ። ወበእንተ ምንት ይቤ ያዕቆብሃ አፍቀርኩ ወዒላውሃ ጸላዕኩ ዘእንበለ ይትወድት እኩሙ ለክልዒሆሙ። ዘፍጽፎ፡፤፳፩-፳፫ ርግ። ፱፡፲-፲፫

፳ ገብ ዓላው አስተርአየ ክዋኒ በኩር ወንበ ያዕቆብስ ፈተወ ከዊን በኩር። እስሙ ዓላው ተደሙ ወዒላ እምክርህ እሙ ወያዕቆብኒ ተለም እገዝ ይእገዝ ሰኩሃሁ። ናሁኪ ፈተወ ከዊን በኩር እስሙ ዘይፈትድ ቅድመተ ይሰሕቦ ለዘተደም ከሙ ያግብኦ ድገሪተ። ወእሙ ልህቱ ካዕብ ዓላው ፈተወ ሙበልዐ ዘውስተ እደሁ ለያ ዕቆብ። ወይቤሉ ሀበኒ እምነ ተብሊልክ እስሙ ርገብኩ። ወይቤሉ ያዕቆብ ሀበኒኪ በኩርናክ። ወይቤሉ ዓላው ለምንት ሊተ ከዊን በኩርና እን ዘ እነ እሙውት በረሀብ ወወሀቦ በኩርናሁ ወተ ወፈየ ሙበልዐ ዘውስተ እደሁ። ዘፍጽፎ፡፤፳፯-፳፰

ፋብ ከእገብራልሁ። ዘንድ ድገት ነገር ተደረ ገላት። ዛፍ ለዘዓ ቀድሞ ያዕቆብኦ ፍሬም ይክ ተለዋል። ሲቶችንም የሙርነም አጠባ ይቀድማቸ ዋል ልጅ ፍሬ ይከተላቸዋል። ዛፍ አጠባው ክረ ገፈ ትጠሉም ከጠወሰን ፍሬ እይገኛቸው ሲቶ ችም የወር ገፄላቸው በሽምግልና ከጠፋ ከዚህ በኋላ ጊዜላቸው አልፏልና ልጅ ለያገኙም የወር አበባቸው የአበባ ምሳሌ ነውና። ዘፍጽፎ፡፤፳

፲፭ የክብረት ኦሪት ሳራን የሲቶች ደም ሙፍ ሰላ ተለይቷት ነገር አለች። እገብራልሁ በቀ ትር ጊዜ በድንኳን ደጃፍ ከአብርሃም ጋር ተኮ ምጣ ሳለ እገብራልሁ አብርሃምን የዛሬ ዓመት እንደ ዛሬ ወደ አንተ ተመልሼ እመጣለሁ ሳራ ከልጅ ጋር ትሆናለች አለው። ሳራም በድንኳኗ ውስጥ ሆና ሳቶች እገብራልሁም አብርሃምን ሳራን ምን አሳቃት አለው። ሳራም ሰላፈራች አል ሳቅሁም አለች። እገብራልሁም ሳራን ሳቅሽ እኮ ን ገና እወልዳለሁን ጌታዬም አርጅቷል በእ ውነት እወልዳለሁን አልሽ እነሆ አረጀሁ አልሽ ለእገብራልሁ የሚሳነው ነገር አለን አላት። ዘፍጽፎ፡፤፲፭

፲፬ ከዚህ በኋላ እገብራልሁ ተስፋ እንደ ሰጣት ፀንሰት። ይህ ፍሬ ስለ አብርሃም የጽድቅ ፍሬ የተሰጠ ነው። ይስሐቅ ስለ ርብቃ ጸለየ መካነ ነበረችና። እገብራልሁም ልመናውን ሰማ ርብ ቃም ሁለት ልጆችን ፀንሰች ልጆቿም በማገፀኗ ይንቀሳቀሱ ነበር። ወደ እገብራልሁ ልትጠይቅ ሄደች እገብራልሁም ሁለት ነገድ በማገፀንሽ አሉ ሁለቱም ሕዝብ ከማገፀንሽ ይወጣሉ እንዲ ሕዝብ ከሁለተኛው ሕዝብ ይበልጣል የሚባ ልጠውም ለሚያገሰው ይገባል አላት። ዳገመኛ ም በነበያት ያዕቆብን ወደድሁ ዓላውን ገን ጠላሁ ተባለ። ካውሉስም ደገም እንዲሁም ርብ ቃ በእንድ ገንኙነት ለአባታችን ለይሰሐቅ መን ታ ፀንሰች አሉ። ሁለታቸውም ከፋታቸው ሳይ ታወቅ ስለምን ያዕቆብን ወደድሁ ዓላውን ገን ጠላሁ አለ። ዘፍጽፎ፡፤፳፩-፳፫ ርግ። ፱፡፲-፲፫

፳፱ በዓላው ዘንድ በኩር መሆን ታየ በያዕቆብ ዘንድ ገን በኩር ለመሆን መሻት ታየ። ዓላው ከእናቱ ማገፀን በመውጣቱ ቀድሟልና ያዕቆብም ተረከዙን ይዞ ተከተለው በኩር ለመ ሆን መሻት እነሆ። መቅደምን የፈለገ ወደኋላ ይመልሰው ዘንድ የተደመውን ይጎትተዋልና። ዳገመኛም ባደጉ ጊዜ ዓላው በያዕቆብ አጅ ያለ ውን ምግብ ወደደ፡ተርቤአለሁና ከምሥር ገፍ ርህ ሲጠኝ አለው ያዕቆብም ለእኔም በኩርናህን ሲጠኝ አለው። ዓላውም እኔ በረሀብ እየምትሁ በኩር መሆኔ ለኔ ምንድን ነው አለው። በኩር ናውምን ሰጥቶ በእጁ ያለውን ምግብ ተተባለ። ዘፍጽፎ፡፤፳፯-፳፰

፳፩ እ ያዕቆብ ምሉእ በረከት ለምንትኬ ኢወህብኩ መብልዐ ለእትኩ ዘእንበለ ሂጥ በውግጥ ወሚመ በፈተው ከዊን ርእሱ፡፡ሐሰ ለክ እስመ ተውላጥ ወተምያጥ ተፈነወ ለክ እምንብ እግዚእ ቤሔር፡፡ አፍቀርክ ከዊን በኩር እምከርሠ እምክ ወረክብክ በንስቲት ስባጠ መብልዐ፡፡

፳፪ ወበእንተ ራሐልኒ ንንግር እስመ ትቤ ትድስት አሪት፡፡ ወሰብ ርእየ እግዚእቤሔር ከመ ትጸላእ ልያ ፈትሐ ማገፍ ወወለደት ሉቱ ለያዕቆብ ፤ ደቂቀ ወአሐተ ወሰተ፡፡ ወለራሔልስ ተጸፍተ ማገፍ እስመ ሠራቂተ ጣዖት ይእቲ ወንብእት አማልክተ አቡሃ ውስተ እንግላተ ገመ ል፡፡ወንበረት ላዕሌሁ ወአንሰፈቶ ለእቡሃ በተጠ ብቦ ነገር፡ወጸተም ያዕቆብ እመ አእመረ ወአማ ሰና ወንብእ ታሕተ ዕፅ ድርዮስ ዘህሉ ውስተ ሰቂሞን፡፡አዕይንቲሁ ለያዕቆብ ገብ ራሐል ወአዕ ይንቲሁ ለእግዚእቤሔር ገብ ልያ፡ እስመ ለውሉዳ ወህብ ክህነተ ወመንግሥተ፡፡ ዘፍጽ፱ ፡፡፴፩ ፡፡፴፩ ፡፡፴፩

፳፫ ወእምድገረ ቀብጸት ተስፋ ፈተሐ እግዚእቤሔር ማገፍ ወወለደቶ ለዮሴፍ ወእም ድገራሁ ወለደቶ ለብንያም ወበሐማመ ወለደቱ ሞተት ወእንዘ ትመውት ሰመዮቶ እንዘ ትብል ወልደ ጸዕርዮ፡፡ ወፍካሬ ስሙሰ ይትመዮጥ ገብ ጳውሎስ እስመ እም ነገደ ብንያም ውእቱ ዘከና ወልደ ገዕር ለቤተክርስቲያን ዘይትቤቀል መሀይ ምናነ በሙቃሌ ወያጽዕርሙ በትሥፈታት፡፡ ወድገረሰ ኮነ ሐዋርያ ዘካዕበተ ይተገህ ለሰብከተ ወንጌል እንዘ ይትጸገሥ ዝግሐታተ መዋትሕት ዘእንቲሁ ተነበዮ ያዕቆብ ወይቤ ብንያም ተኩ ላ መግጢ ይበልዕ በነገህ ወፍና ሰርክ ይሁብ ሊሳዮ፡፡

፳፬ ንትመዮጥኪ ገብ ጥንተ ነገር ከመ ንዘልፎሙ ለእሰ ያመጽኩ ካህደ በእንተ ንሥከተ መንፈስ ሕይወት ዘሕፃናት ዘይከውን እምጠ ባይዐ አቡሆሙ ወእምሙ፡፡እሰሰ ይሚህሩ ከመዝ ረሰዩ ንትጋ ልደተ ዘእምአብ ወእም ወአያአመሩ ዘይቤ ነቢይ ከመ ሐሊብ ሐላብክኒ ወአርጋዕክኒ ከመ ንብነት፡፡

፳፭ ወሐዋርያትኒ ይቤሉ በትምህርተ ጲድስትልያሆሙ ወጸኸነ ቃለ ጥዑመ ነባቤ ወልሳነ ሠናዮ ከመ ቃለ አርጋኖን ወረሰይክነ ንፍ ልጥ ጥዑመ ወመሪሪ ዐይነ ለርእይ ወእኸነ ለሰ ሚዕ ወአፈ ለእጼንም፡፡እደ ለንሲስ ወእገረ ለሐ ዊር ወዘንተ ኩሉ ፈጠርክ በንስቲት ነጠብጣብ ዘይትዐቱር ውስተ ማገፍ ወእኸነ ነፍሰ እንተ ፈትመውት ወረሰይክ ብእሌ ይኩን ብሩህ፡፡

፳፮ ለብወኪ ኦ አብሳን ዜና ቃሉሙ ለሐዋርያት ዘይቤሉ ከመ በንስቲት ነጠብጣብ

፳፩ በረከትን የተመላህ ያዕቆብ ሆይ ለወን ድምህ ምግብን ያለዋጋ ለምን አልሰጠኸውም በክፋት ነውን ወይስ አለቃ ለመሆን በመሸት+ አይደለም መለውጥና መመለስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልዕልህልና ነው፡፡ ከእናትህ ማገፍን ጀምረህ በኩር መሆንን ወደ ድህ፡በጥቂት የተሰናዳ ምግብም አገኘኸው፡፡

፳፪ ስለ ራሐልም አንናገር፡የከበረች አሪት እንዲህ አለች እግዚአብሔር ልያ እንደተጠላች ባዩ ጊዜ ማገፍን ከፈተ ለያዕቆብም በድስት ወን ዶች ለጆችና አንዲት ሴት ልጅ ወለደችለት + ራሔል ግን ማገፍን ተዘጋ ጣዖት የሠረቀች ናት ና የአባቷንም ተራፊም በግመል መጫፍ ውስጥ ሽሽጋ በላዩ ተቀመጠችበት በብልጣብልጥነትም አባቷን አሳሳፈች፡ ያዕቆብም ባወቀ ጊዜ ሰባብር አጠ ፋው በሰቂሞን ውስጥ ባለ በድርዮስ ዛፍ ሥርም ቀበረው የያዕቆብ ዓይኖች ወደ ራሔል የእግዚአብሔር ዓይኖች ግን ወደ ልያ ነበሩ፡፡ ለልጆቿ ክህነትና መንግሥትን ሰጥቷታልና፡፡ ዘፍጽ፱ ፡፡፴፩ ፡፡፴፩ ፡፡፴፩

፳፫ ተስፋ ከቆረጠች በኋላ እግዚአብሔር ማገፍን ከፈተ የሴፍንም ወለደችው ከእር ሱም በኋላ ብንያምን ወለደችው እርሱንም በመ ውሰድ ሕመም ሞተች ስትሞትም በጭንቅ የወለድሁት ብላ ጠራችው፡፡የስሙም ፍቺ በጳ ውሰስ ይተረጎማል ከነገደ ብንያም ነውና ለቤተ ክርስቲያን አስጪናቂ ልጅ የሆናት ምእ መናንን በእስር የሚበቀል በግርፋትም ያሰጪ ነቃቸው በኋላ ግን በእስር መዘጋትን ታግሦ ለሰብከተ ወንጌል ሁለት እጥፍ የሚተጋ ሐዋርያ ሆነ፡፡ ያዕቆብ ስለርሱ ብንያም ነጣቂ ተኩሳ ነው በጠዋት ይበላል በምሽትም ምግብ ይሰጣል ብሎ ትንቢት ተናገረ፡፡

፳፬ ከአባታቸውና ከእናታቸው ስለሚሆን ስለሕፃናት የሕይወት እስትንፋስ ስለመቀበል የሚከዱትን እንገሥጸቸው ዘንድ ወደ ቀደመው ነገር እንመለስ፡፡እንዲህ ብለው የሚያስተምሩ ከአ ባት ከእናት የሚሆነውን መወለድ ጉደሉ አደረ ጉ፡ነቢዩ እንደ ወተት አለብኸኝ እንደ አይብም አረጋኸኝ ያለውን ዐላውቱም፡፡

፳፭ ሐዋርያትም በጲድስትልያ ትምህርተ የሚናገር ጣፋጭ ቃልን እንደ አርጋኖንም ቃል ያማረ አንደበት ሰጠኸን፡ጣፋጪንም ከመራሩ እንድንለይ አድረግኸን ዓይንን ለማየት ጆርን ለመስማት አፍንጫን ለማሸተት እጅን ለመዳ ስስ እግርን ለመሔድ ይህን ሁሉ በማገፍን ውስጥ በሚቋጠር በጥቂት ጠብቃዎች ፈጠርህ የማ ትሞት ነፍስንም ሰጠኸው ብሩህ ይሆን ዘንድ ሰው አደረግ ኸው፡፡

፳፮ ሰነፎች ሆይ በጥቂት ጠብቃዎች በማገፍን ውስጥ እንደሚፀነስ የማትሞት

ዘይትዐቂር ውስተ ማገፊን ትጌን ነፍስ እንተ ኢትመውት፡፡ናሁኔ አመሩክሙ ጽጉብን መንፈስ ቅዱስ እሰ ሰትይዎ ለነትዐ እሳት ከመ እምዘርእ አብሁ ወእመ ተጸገም ለሕፃን ነፍስ እንተ ኢት መውት፡፡

፳፮ ወእግዚእነሂ አመ ተሰብአ እማርያም ኢነሥሐ ለርእሱ ካልእ መንፈስ ሕይወት ዘእግሰለ ዘላዕሊሃ ለእመ ዘኮነ እምሥርወ አበው እምጥንተ ፍጥረቱ ለአጻም፡፡ ወኢሐጸ ጠባይዐ ትሰብእት በእንተ ዘአልቦቱ እበ ምድራዊ አላ ፍጹመ ተሰብአ ዘእምባሕቲታ ብእሲት በሥጋ ወነፍስ ወወጽም ወደም ወጸጉር ወአሥራው ወመንፈስ ሕይወት፡ ወኮነ ፍጹመ ብእሲ ዘእግሰለ ንትጋ ወኢተውሳክ፡፡ በከመ ኢጎጽጽ እምአቡሁ ወኢፍድፋድ እምወላዲሁ በአርአያ ወመልክዕ በሰራሂ ወጸዳል በዕበይ ወሥልጣን በካሂል ወበገቢር፡፡ ከማሁ ኢጎጽጽ ወኢፍድፋድ እምኔነ በትሰብእቱ በበሲዕ ወበሰቲይ ወርጊብ ወጸጊብ በፍሥሐ ወንዘን በደኪም ወበሐፊው በጸምዎ ወበሐማም ወኢተረፋሁ ሕገ እንሰ አመሕያው ዘእግሰለ ኃጣውእ ባሕቲቶን፡፡

፳፯ ብዩ ካልዕ አምሳል ስምዐ ጽድቅ በከመ መንፈስ ሕይወት ዘተውህበ ለአጻም ለከዊነ እንሰ አመሕያው ተከዕወ ላዕለ ዘርኡ ወላዕለ ዘርኡ ዘርኡ ለትውልደ ትውልድ ወአልቦ ዘነሥሐ ወኢ ምንተኒ ወኢመኑሂ ካልዐ መንፈስ ሕይወት፡፡ ወከማሁ ኮነ ንሥሐተ መንፈስቅዱስኒ እምአፈ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ አፋሆሙ ለሐዋርያት አመ ነፍሐ ለዕሊሆሙ እንዘ ይብል ንሥኡ መንፈስቅዱስ ለእሰ ንደግሙ ኃጢአት ይትንደግ ሱሙ ወሰእለ ኢጎደግሙ ኢይትንደግ ሱሙ፡፡ ወአልቦ ገበ ነፍሐ እምድንረ አጫሃ ኢገበ ኤጲስቆጶስ ወኢገበ ቀሳውስት ወኢገበ ዐቢዩ ክርስቲያን፡፡

፳፱ ወኮነ እንዘ ገበ እንሰሰው አርዳኢሁ ይሠይሙ ኤጲስቆጶስተ ቀሳውስተ ወዲያቆ ናተ ወያጠምቅምሙ ለከዊነ ዐቢዩ ክርስቲያን፡፡ ወለ አመ ነፍሐ ገበ ካልዐ ለሂመተ ቀሲስ ይነሥእ መንፈስ ቅስና፡፡ ወለእመ ነፍሐ ላዕሊሁ ለዘይ ሠይምዎ ዲያቆነ ይነሥእ መንፈስ ዲቶና፡፡ ወለ አመ ነፍሐ ለአጥምቆ ይነሥእ መንፈስ ለከዊነ ዐቢዩ ክርስቲያን፡፡ ወይትለክኩሙ መንፈስ ኢየሱስ ክርስቶስ ገበ መዐርገ ሂመት ዘፈቀዱ፡፡

፴ ወከማሁ ኤጲስቆጶስተኒ ኮኑ እንዘ ዘይሠይሙ ኤጲስቆጶስ ዘከማሆሙ በህላዊ ደ ወ ደ ኤጲስቆጶስተ፡፡ ወኢይከውና ለከሐዱ ኤጲስ ቆጶስ ይሂም ኤጲስቆጶስ ዘከማሁ፡፡ ወበአድያመ

ነፍስንም እንደሚተበል የተናገሩትን የሐዋርያ ትን የቃላቸውን ዜና አስተውሉ፡፡ እነሆ የእሳትን ምንጭ የጠጡ በመንፈስቅዱስ የጠገኑ ሕፃን ከአባቱና ከእናቱ ዘር የማትሞት ነፍስ እንደ ምትሰጠው አመለከቱአቸው፡፡

፳፻ ጌታችንም ከማርያም ሰው በሆነ ጊዜ ከአጻም መፈጠር ደምር ከአባቶች ባሕርይ ከመጣ በእናቱም ላይ ካለው በቀር ሌላ የሕይወት እስትንፋስ ለራሱ አልተዋሐደም፡፡ ምድራዊ አባት ስለሌለውም የሰውነት ባሕርይ አልጎደለውም ብቻውን ከምትሆን ሲት በሥጋና በነፍስ በአጥንትና በደም በጠጉርና በጅማቶች በሕይወት እስትንፋሱም ፍጹም ሰው መሆንን ሰው ሆነ እንጂ፡፡ የለመጉደልና ያለጭማሪ ፍጹም ሰውን ሆነ፡፡ በአርአያና በመልክ በብርሃንና በጸዳል በክብርና በሥልጣን በመቻልና በማድረግ ከአባቱ ያላነሰ ከወላጅም ያልበለጠ እንደሆነ እንዲሁ በመብላትና በመጠጣት በመራብና በመጥገብ በደ ስታና በንዘን በድካምና በመውዛት በመታ ከትና በሕመም በሰውነት ከኛ ያነሰ የበለጠም አይ ደለም፡፡ ከብቻዋ ከኃጢአትም በቀር የሰው ልጆች ሕግጋት አልቀሩትም ፡፡

፳፻፱ ለአጻም የተሰጠ የሕይወት እስትንፋስ የሰው ልጅ ለመሆን በዘርና በዘር ዘር ለልጅ ልጅ እንደፈሰሰ ሌላ የእውነት ምስክር ምሳሌ አለን፡፡ ሌላ የሕይወት እስትንፋስ የተቀበለ ምንም ማንም የለም እንዲሁም መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ይቅር ላላችኋቸው ኃጢአታቸው ይቀርላቸዋል ይቅር ላላላችኋቸው አይቀርላቸውም ብሉ በሐዋርያት እፍ ላይ እፍ ባለባቸው ጊዜ ከጌታ ከኢየሱስ እፍ የመንፈስቅዱስ መቀበል ሆነ፡፡ ከዚያን ጊዜ በኋላ በኤጲስቆጶስተ ላይ በቀሳው ስትም ላይ በክርስቲያን ታላላቆችም ላይ ቢሆን እፍ ያለበት ጊዜ የለም፡፡

፳፻፱ ከዚህ በኋላ ደቀመዛሙርቱ በደረሱበት ኤጲስቆጶስተና ቀሳውስትን ዲያቆናትንም ይሾ ማሉ የክርስቲያን ታላላቆችም ለመሆን ያጠምቁ አቸዋል ሰውንም ለኤጲስቆጶስተ ሹመት ከመ ረጡት በፊቱ ላይ እፍ ባሉበት ጊዜ የጽጽብና መንፈስ ይቀበላል፡፡ በሌላውም ላይ ለቅስና ሹመ ት እፍ ባሉበት ጊዜ የቅስናን መንፈስ ይቀበላል ፡፡ ዲያቆን አድርገው የሚሾሙትን እፍ ቢሉበት የዲቆና መንፈስ ይቀበላል፡፡ ለማጥመቅም እፍ ቢሉበት የክርስቲያን ታላቅ ለመሆን መንፈስን ይቀበላል የኢየሱስ ክርስቶስም መንፈስ ወደወ ደዱት ሹመት ማዕረግ ይተላለፍላቸዋል፡፡

፴ እንዲሁ ኤጲስቆጶስተ በተገኙበት እንደነርሱ ያለ ኤጲስቆጶስ የሚሾሙ ሆኑት አንድ ኤጲስቆጶስ እንደነርሱ ያለውን ኤጲስቆ ጶስ ይሾም ዘንድ አይገባውም፡፡ በግብጽ ሀገር

ገብጽስ ነበረ ሥርዓት እግርቀስ ወንጌላዊ እስከ ጴጥሮስ ተፍጻሜተ ሰማዕት፡ ይትጋበኑ ቀሳውስት ከመ ይሂሙ ኢጲስቆጶስ ዘገረዩ አገቢ ሮሙ እደ በሃይማኖተ እግቢአብሔር እገዝ ሀሉ በድኑ ለዘሞተ ኢጲስቆጶስ፡ ወበካልዕለ በሐውርት አልቦ፡፡

፴፩ ውእቱ ገሥአተ መንፈስትዳስ እም አፈ እግቢአ ኢየሱስ ላዕለ ሐዋርያት፡ ውእቱመ ኮነ ዘይሠወጥ በተነፍሐ ገጽ እም ፩ ገብ ካልኩ ወእምካልኩ ገብ ሃልሱ እምአሜሃ እስከ ይእዚ እስከ ምጽአተ ሐሳዊ መሂሕ፡፡ ወበከመ ኢነፍሐ ኢየሱስ ክርስቶስ ካዕበ ዘእንበለ ገብ አርዳኢሁ አላ ባሕቱ ኮነ ዘይሠወጥ እምአፈ ሥዩማን ገብ ዘይሠዩም ዘእንበለ ጽርዕት ወዘእንበለ ክልለት ለዘሂሞኒ ኢየሱስ መንፈስ ጽጽበና እምዘ ትካት ህላዊሁ፡፡ ወለዘይሠዩምሂ ኢይንእሶ እምዘ ሂሞ፡ በከመ ነሥአ እግቢአብሔር እምአፈ ሙሴ መንፈስ ተነበዩ ወወደዩ ላዕለ ፪ አእናግ ለሙሴሂ ኢሐጾ እምዘ ቀዲሙ ወለእሙንቱሂ ኢውጎ ደሙ፡፡ ወከማሁ ገሥአተ መንፈስትዳስ ለእለ ይሠዩሙ እምገብ ሥዩማን፡፡

፴፪ ወበእንተ ተልሕኮ ሕፃናትሂ ኢተጎልዩ በከመ ይከውን በእደ እግቢአብሔር ውስተ ማገፀን ብእሲት፡የእክለነ በረከቱ ዘይ ቤለነ ብዝተ ወተባዝተ ወምልዕዋ ለምድር፡፡ ወበእንተ ቃለ መዝሙርኒ ኢትጊገዩ በእንተ ዘይቤ መዘምር ዮድ እደዊክ ገብራኒ ወለሐኳኒ፡፡ ዘተልሕኩ አዳም አቡነ ኢኮነን ተልሕኮ ዚአነ፡፡ ወእመሰ ፍትሐ ሞት ዘወፅአ በእንቲአሁ በቀብሰ ለውሉዳ እፎ እንክ ኢይትወሀብ ሰነ ተልሕኩቱ፡፡

፴፫ እስመ በክብረ አቡሁ ይክብር ወልድ ወበጽዕለተ አቡሁ ይረክብ ጽዕለተ፡፡ በከመ ይቤጻውሉስ ከመ በእንተ አዳም ኩልነ ገመውት ወከማሁ በእንተ ክርስቶስ ኩልነ ነሐዩ፡፡ በከመ ዝኩ መሬታዊ ወከማሁ መሬታውያን፡፡ ወበከመ ዝኩ ሰማያዊ ከማሁ ሰማያውያን፡፡ በከመ ተሳተፎ ወልደ እግቢአብሔር ለአዳም በጽዋዓ ሞት ገሕነኒ ተሳተፍናሁ ለወልደ እግቢአብሔር በሕይወት ዘለዓለም እስመ ይቤለነ በከመ አብ ሕያው ወአነሂ ሕያው በእንተ አብ ዘበልዐ ሥጋዩ የሐዩ በእንቲአየ ወዘሰትዩ ደምዩ ኢይጥዕሞ ለሞት፡፡ ዘንተ ተስፋ ነሂለነ ገንቢር ተዝካረ ትገሃኢሁ በበሊዐ ሥጋሁ ወስቲዩ ደሙ፡፡ ዮሐጼ+ዘ፫ ሮሜ ፭+፲፪ ፩ ቀር፲፭+፳፪

፴፬ በከመ አውፅአ ለአልዓዛር እምከርሠ መቃብር እምድገረ ያእ ሥጋሁ በከዊን በድን

ገን ከወንጌላዊ ማርቀስ እስከ ተፍጻሜተ ሰማዕት ጴጥሮስ ድረስ ሥርዓት ነበርተዓውስት የመረጡትን ኢጲስቆጶስ አድርገው ሊሾሙ የሞተው ኢጲስቆጶስ በድን አያለ እግቢአብሔርን በማመን እጅ ጭነው ይሰበሰቡ ነበር፡ በሌላ አገር ገን የለም፡፡

፴፭ ከጌታ ኢየሱስ አፍ ለሐዋርያት የሆነ የመንፈስትዳስ መቀበል እርሱ በፊት ላይ አፍ በማለት ከአንዱ ወደ ሁለተኛው ከሁለተኛው ወደሦስተኛው ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እስካሁን እስከ ሐሳዊ መሲሕም መምጣት ድረስ የሚተላለፍ ሆነ፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስም ከደቀመዛሙርቱ ሌላ ሁለተኛ አፍ እንዳላለ ዳሩ ገን ከተሾሙት አፍ ወደ ሚሾሙት ያለመቋረጥና ያለመከልከል ይተላለፍ ፡፡ የሾሙው የጽጽብና መንፈስ ከቀደመ አነዋወሩ አይጉድልበትም ለተሻሻረውም ከሾመው አያንስበትም፡፡ እግቢአብሔር ትንቢት የመና ገርን መንፈስ ከሙሴ አፍ ወስዶ በሰባው ሽማግሌዎች ላይ እንዳሳደረ ሙሴ ከቀድሞው እንዳልጎደለበት እነርሱም እንዳላነሳቸው የተሻሻረዎች ከተሾሙት መንፈስትዳስን መቀበልም እንዲሁ ነው፡፡

፴፮ ስለ ሕፃናት መሠራትም በእግቢአብሔር እጅ በሴት ማገፀን ውስጥ እንደሚሆን አታስቡ ብዙ ተባዙ ምደርንም ሙሉአት ያለን ይበቃናል፡፡ ስለመዝሙሩም ቃል ዘማሪው ዮድ እጆችህ ሠሩኝ አበጃጃኝም ሰላሰው እንዳትበደሉ፡ አባታችን አዳም በእጅ የተበደው የእኛ መበጀት አይደለምን በእርሱ ላይ የወጣ የሞት ፍርድ ለልጆቹ ከበቃን እንግዲህ የእርሱ መበጀት እንደምን አይሰጠንም፡፡

፴፯ ልጅ በአባቱ ክብር ይከብራል፡፡ በአባቱም ዘለፋ ዘለፋን ያገኛልና፡፡ጳውሎስ በአዳም ምክንያት እንደምንሞት እንዲሁ በክርስቶስ ምክንያት ሁላችን እንድናለን እንዳለ፡፡እርሱ መሬታዊ እንደሆነ እኛም መሬውያን ነን፡፡ እርሱም ሰማያዊ እንደሆነ እኛም ሰማያውያን እንሆናለን፡፡ የእግቢአብሔር ልጅ አዳምን የሞት ጽዋን በመቀበል እንደተሳተፈው እኛም የእግቢአብሔርን ልጅ በዘላለማዊ ሕይወት ተሳተፍነው፡፡አብ ሕያው እንደሆነ እኔም የአብ ልጅ ስለሆንሁ ሕያው ነኝ፡፡ ሥጋዬንም የበላ የእኔን ሥጋ ስለበላ ሕያው ነው፡፡ ደሜንም የጠጣ ሞትን አይቀምስውም ብሉናልና ይህንን ተስፋ ተቀብለን ሥጋውን በመመገብ ደሙንም በመጠጣት የትገሃኢውን መታሰቢያ እናድርግ፡፡ ዮሐጼ+ዘ፫ ሮሜ ፭+፲፪ ፩ ቀር፲፭+፳፪

፴፰ አልዓዛርን በድን ሆኖ ሥጋው ከሸተተ በኋላ እጆቹና እግሮቹ እንደታሰሩ ፊቱም በሰበን

እሱር እደዊሁ ወእገራሁ ወገዱኒ ጥብሐል በሰወን ወይቤሉሙ ለመብክያን ፍትሕም ወገድገም ይሑር።

፩፭ ወለኒ ያውፅኦኝ እግዕዝ ቀልሙት እንተ አልባረ ብርሃን ወያእትት እምኒን እኢተ ኃጣውኢን በሕግግቴሁ ማሕዋዊ ወይፍትሐኝ እግዕሰራሁ ለሰይጣን በጸሎታ ለማርያም እመ ኩልን ወበአስተብቶቶሙ ለአርዳኢሁ ትዳሳን ወእካኒሁ ንጹሐን በእንተ በእለተ ለማዕታት ወጻድቃን ለዓለመ ዓለም አሜን።

፩፮ ተፈጸመ ዘለፋሆሙ ለእለ ይትከሠዱ በእንተ ንሥኡተ መንፈስ ሕይወት ዘይከውኖ ለሕፃን እምአቡሁ ወእሙ። ጽዒለሰ ንእኡሙ በፍናተ ጽድቅ በእንተ ዘኢቆሙ። ወረጊመሰ ኢንረገጥሙ እስመ በዲበ ሥላሴ ኢያሕሰሙ። ይቤ ጊዮርጊስ ለእግዚእ ኢየሱስ ሚጦ ደሙ። ዘያሌምካ በመስቀሉ ወይትሜካሕ በሕግሙ። ለሐዋርያቲሁ ረድእ ትምህርቶሙ። ዘበሙኩሴ ሊቀ ለማዕት ጽዋዒ ሰሙ። ዘንተ እለ አንበ ብከሙ ኢትመንንም በእንተ ድካሙ። ኢቫከርም በጸሎትከሙ ንበ እግዚአብሔር አምካክከሙ። ዘንተ ኣማኅፀንኩከሙ ወሰላም ለክሙ። እግዚአብሔር ምስለ ኩልከሙ። ለዓለመ ዓለም አሜን።

..... ///

እንደተሸፈነ ከመቃብር ውስጥ እንዳወጣው የሚያስትሉትንም ፍቱት ይሂድም ዘንድ ተዉት እንዳላቸው።

፩፭ እኛም ብርሃን ከሌላት የዉለማ ባሕር ያወጣናል። ማሕዋዊ የሆነ እርሱ በመከራዎቹ የኃጢአታችንን ክርፋት ከእኛ ያርቃል። የሁላችን እናት በምትሆን በማርያም ጸሎት ስለትዳሳን ደተመዛመርቱና በገዱህን እገልጋ የቼ ምልጽ በሰማዕ ታትና በጻድቃንም ልመና ከሰይጣን አሽ ክላ ይፍታን ለዘላለሙ አሜን።

፩፮ ለሕፃን ከአባቱና ከእናቱ የሚለጠውን የሕይወት እስትንፋስ መተበልን የካዱት ሰዎች ተግዛጽ ተፈጸመ። ዘለፋንስ በጽድቅ ጎዳና ሰላልቆሙ እንዘልፋቸዋለን መራገምን ግን በሥላሴ ላይ ክፉ አልተናገሩምና እንረገማቸውም። ጌታ ኢየሱስ በደሙ የተወዳጀው በመስቀሉ የሚደገፍ በመከራውም የሚመካ ለሐዋርያቱም የትምህርታቸው ደቀ መዝሙር የሆነ በስም አጠራሩም የሰማዕታት አለቃ ሞክሼ የሆነው ጊዮርጊስ ተናገረው። ይህንን ያንበባችሁ ስለደካማነቱ አትናቁት። በጸሎታችሁ ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር እስቡት። ይህንን አደራ አልጧችሁ ለሁላችሁም ሰላም ይሁን እግዚአብሔርም ከሁላችሁ ጋር ይኑር ለዘላለሙ አሜን።

..... ///

በገመብ ፋሲካ ምንጣብ

፩ በሰመ እግዚአብሔር ሥሉስ በኢቱ ላሑ፡ ወውዱስ በውዳሴ ወስቡሕ በሰጣሑ፡ እንጡሉስ በደመና እሳት ወግልበብ በሱራጌ፡ እንዘ ይነበር በጽርሕ አርዖም ዘይመልእ በኩሰ ሄ፡ ርሙም በዑቃይ ወኢሙስተበትል በይዋሄ፡ ወይትጫገሦሙ ለጎጥአን ወይጸንሑሙ ለንሳሑ፡ ለከዊነ ወንጌላዊ ዘሚጠ መጽብሑ፡ ወለሰዳዲ ዘረሰዮ በፍናተ ጽድት መራሑ፡ ሉቱ ስብሐት እምገቤን ወለን ይደሉ ምሕረት እም ገቤሁ ለዓ ሰመ ዓለም አሚን፡፡

፪ ገጽሐውኪ ለአንሥኦ መዋግድ ላዕለ
አርፒንሽ እስመ ውሕቱ ቀደመ አንሥኦ መዋግድ
ለአማሰኖ ሃይማኖት። በቀዳሚ ዕልውቱ ይቤ
የቀጽጽ ወልድ እምአብ ወየቀጽጽ መንፈስቶቱስ
እምወልድ። በእንተዝ አቅደምነ ስምዐ ንብ ዘቀዳ
ሚ ዘለፋሁ። ወካዕበ ይቤ ገነተ ኢደም ዘበሰማ
ያት ውሕቱ ወሲኦልኒ። ወበእንተዝ አቅደምነ ስም
ዐ ንብ መጽሐፈ ዘለፋሁ ለአፍቲክስ።

፤ ወዳዲሙ ይቤ አዕዳላ ዘአልበሮሙ እገዢአብሔር ለአጭ ወላሔዋን አሙ ዕለተ በልዑ እምዕፀ ኢበሊዕ። ልብሰ አንዳ ውእቱ ዘላዕሊን ወአኮ ልብሰ አዕዳላ ዘአምኸበት።

፬ ለ ኦርፔንብ ሀዋኪ እፎ ታፈትር ነገሰጋሰ ከመ ትግበር ነቀልቃሰ ለቤተ ክርስቲያን ወትዝሩ ሀክክ ወታሥተናሰአመ ለደቂቃ። ትጽ ውግ እምሕምዘ አናፆት ወትደርክ እምተኩላ ትሲሕክ እምሦክ ወእሚክላ ወትጠዊ እምአት ርንቲሁ ለገዋል። ለ ኦርፔንብ እፎ ትብል ልብሰ ለዕልል ዘለብሱ አም ወሒዋን ሥጋ ውአቱ ዘላዕለን።እመሰ ሥጋ አልቦመ ቀዲመ ለምን ትኩ ትሲ ትድሰት ለሪት በእንተ ሒዋን ወመልካ ሥጋ መካና ወነደቃ ወእምጽኣ ገብ አም ወደቤ አም ሥጋ እምሥጋዩ ወዐጽጦ እምዐጽዋ ዛቲ ለትኩነቲ ብእሲትዮ። ዘፍ፡፳፻-፩፡፩፭

፩ ናሁኪ ይገረክ ከመ በመ ሥጋ እምቅድመ ይበልዑ ዕፅ ዕልወት። ወካዕበመ ለምንትኪ ሰረዩ ቂጽለ በላኪ ወገብሩ ሱመ መዋ ርዕተ ወከደት ነፍስተመ። ታእሎ አልበ ሥጋ አልበ ነፍስት ወለእመ አልቦ ነፍስት አልቦ ኃፍ ረት በእንተ ተከሥቶ ዕርቃኖመ። ወለእመ አልቦ ኃፍረት በእንተ ተከሥቶ ዕርቃን አልቦ በለዐ

ፖሪቲቢን ሃያኦራት

የፋሲካ ገመብ ምንጭ

፩ ያለ መተላለፍ ሦስት ሆኖ በውዳሴ በተወደለ በምስጋናም በተመሰገነ በብሩህ ደመዳ በተሠወረ ብርሃንን በተገናፀፈ በጸርሐ አርያም ተቀምጦ በሥፍራ ሁሉ በሞላ በመጠበቅ ዝም በሚል በየዋህነትም በማይበተል ኃጥአንን በሚታ ገሣቸው ንስሐ ለመግባትም በሚጠበቃቸው ቀራጩን ወንጌላዊ ወደ መሆን በመለስ አሳዳጁን በጽድቅ ጉዳና የሚመራ ባደረገው በእግዚአብሔር ስም፡በእኛ ዘንድ ለእርሱ ምስጋና ይሁን ለእኛም አእርሱ ዘንድ ምሕረት ይሰጠን ለዘላ ለሙ አሚን።

፩ በሐርጊንስ ላይ ሞገዶችን ለማስነሣት አንትጋ-አርሱ ሃይማኖትን ለማጥፋት ሞገዶችን ለማስነሣት ተደማልፍ-በመጀመሪያ ከሀይቱ ወልድ ከሐብ ያንሳል መንፈስትዱስም ከወልድ ያንሳል አለ። ስለዚህም ለመጀመሪያው ተግሣጽ አስረጅ አስቀደምን፡፡ ዳግመኛም ኢዶም ገነትና ሲኦል በሰማያት አሉ ብሎ ተናገረ፡፡ ስለዚህም ለአፍቲክስ የተግሣጽ መጽሐፍ ምስክርን አስቀደምን፡፡

፪ ሳገመኛም እግዚአብሔር ለሙባላት ካልተፈተደው ዛፍ በበሉ ተን እኛምና ሔዋንን ያለባላቸው ለምድ በእኛ ላይ ያለው የቀጻ ልብስ ነው የቱርባት ለምድ ልብስ አይደለም አለ።

፩ ሁለተኛ አርጌንሰ ሆይ በቤተ ክርስቲያን ላይ ነውጥን ታደርግ ዘንድ ክርክርንም ትዘራ ዘንድ ልጃችንም እርስ በእርሳቸው ልታጣላቸው እንደምን ሽዘርን ወደደህ:ከአፋኝት መርዝ ይልት ትከፋለህ ከተከላም ትጽናለህ ከአሾህና ከአሚካ ይልት ትሻከ ራሱ ከዋለያም ቀንዶች ይልት የጠመመህ ከህ::አርጌንሰ ሆይ እንዴት አጻምና ሔዋን የለበሱት የለምድ ልብስ በእኛ አካል ያለ ሥጋ ነው አለህ::ቀድሞውንም ሥጋ ከለለባቸው የከበረች ስሪት ስለምን ስለሔዋን ሥፍራ ዋንም በሥጋ መላ አበጃት ወደ አጻምም እመ ጣት አጻምም ይህች ሥጋ ከሥጋዬ አጥንትም ከአጥንት ሄት እርሷ ሚስቲ ትሁነኝ አለ አለኝ:: ዘፍፀ:፩፡፩-፩:፩፩

፩ እነሆ ከመተላለፍ ዛፍ ላይበለ እስ ቀደም ሥጋ እንዳላቸው ይነገርሀል። ለምሳሌ ስለምን የበለስ ትጠል ሰፍተው ለራሳቸው ግልጽም አዘጋጁ፡ ሰውነታቸውንም ሸፈኑ። ሥጋ ከሌለ ሰውነትም የለም፡ ሰውነትም ከሌለ ስለሆነ ቃላቸው መገለጥ ማፈር የለባቸውም። ስለሆነ

ዕፅ ዕልወት። ወለኤመ አልቦ በሊዐ ዕፅ ዕልወት አልቦ ፀኢት እምነት። ወለኤመ አልቦ ፀኢት እምነት አእምርኪ ሀሉናክ በኤመ ውስተ ገነት ሀሉከ ኢከመ ወልደ ገርትምናሆሙ እንተ ለአለ ወዕሉ እምነት። ዘፍቺ+፳፪

፩ ወቦ አለሂ ይበሉ አልቦሙ አዕይንት ለአዳም ወላሐዋን። ወበሰዓት እንተ በልዕዋ ለዕፅ ዕሉት ተፈትሐ አዕይንቲሆሙ። ወእመሰ አልቦሙ አዕይንት እምቅድመዝ ለምንትኬ ትቢ ቅድስት ኦሪት ወሶበ ርእየት ብእሲት ከመ ሠና ይ ዕፁ ለበሊዐ ወሠናይ ለርእይ፡ ነሥአት እም ፍሬህ ወበልዐት ወወሀበቶ ለብእሲሃ ወበልዐ ወተፈትሐ አዕይንቲሆሙ ወእእመሩ ከመ ዕራቃ ኒሆሙ እሙንቱ። ወእመሰ አልቦሙ አዕይንት በምንትኬ ርእየት ከመ ሠናይ ዕፁ ለበሊዐ ወላ እመ ኢትክል ንጸሬ ለምንት እንቃዕደወት ገበ አስካላ ዕፅ ዘፍፈቱ። በሙኪ አዕይንት እምቅድመ አሚሃ። ዘፍቺ+፳፫

፪ ወዘይቤላ ተፈትሐ አዕይንቲሆሙ ወአእ መሩ ከመ ዕርቃኒሆሙ እሙንቱ። እምቅድመ አሚሃሰ እምዕለተ ፍጥረቱሙ እስከ ዕለተ በል ዕም ለዕፅ ኢበሊዐ ነበሩ እንዝ ይከድኖሙ አጽፈ ብርሃን ወኢያበውሐሙ ከመ ይነጽሩ ዕርቃኖሙ። ወእመ ተዐደው ትእዛዝ እንዝኢብሔር ተግኅሠ ለእጽፈ ብርሃን እምኒሆሙ። ወሶቢሃ አእመሩ ከመ በሙ መካነ ሥጋ ዘያገፍር። ወበእንተዝ ተሠል ጠኑ ለነጽሮ ዕርቃኖሙ እስመ ንደጎሙ አጽፈ ብርሃን። ወእንተዝ ሰፊዩ ቂጽሰ በለሰ ወገብሩ ሉሙ መዋርዕተ ከመ ይከድት ዕርቃኖሙ። ወበ እንተዝ ተሐሰበ ተከሥቶ ዕርቃኖሙ ገበ ተፈ ትሐ ዓይን።

፫ ንሕነኒ ንብል በሙኪ ለአዳም ወላ ሔዋን ሥጋ እምቀዲሙ እምዕለተ ፍጥረቱሙ ወአዕይንትኒ በሙ፡ ወባሕቱ ከዱን ዕርቃኖሙ በምጣሕተ ብርሃን። በቀዳሚ ሳድስ ዕለት ተል ሕኩ አቡነ አዳም በከመ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወገ ብሮ እንዝኢብሔር ለእጋሰ እመሕያው በአምሳለ እንዝኢብሔር ተባዕተ ወእንስተ ገብሮሙ ወባ ረከሙ እንዝኢብሔር ወይቤሉሙ ብዝተ ወተባ ዝተ ወምልእዋ ለምድር። ዘፍፋ+፳፮ ፡ ቺ+፭

፬ ርኢ ሊተ አ ዕልው ከመ በዕለተ ኢተዝበረት ሔዋን ተሐሰበ ላቲ ከመ ተፈጥረት እስመ ሀለዋ ትጻእ እምገቦ እትሃ አዳም፡ ይዳግም ሰዱስ በከመ ጽሑፍ ውስተ ኦሪት እምድገረ ሥርዓተ ሰንበታት እምጽአሙ እንዝኢብሔር ለአራዊተ ገዳም ወለኩሉ እንሰሳ ገበ አዳም ከመ ይርአይ ወምንተ ይሰምሩሙ ወእመሆሙ አዳም ለሰነፍሰ ሕይወት ውለቱ ይከውን ስምሙ፡ ወለአዳም ለ ኢተረክበ ሉቱ ረድኤተ ዘከማሁ።

ቃናቸው መገለጥ ማፈር ከሌለባቸው ከሙተላ ለፍ ዛፍ ሙብላት የለም፡ ከበደልም ዛፍ ሙብላት ከሌላ ከገነት መውጣት የለም፡ ከገነት መውጣት ከሌላ እንተ በገነት ያለህ እንደሆንህ አኗኗርህን መርምር እንተ ከገነት የወጡት ሰዎች የገብቁልናቸው ልጅ ነህ። ዘፍቺ+፳፪

፭ አዳምና ሔዋን ዓይኖች የሉአቸውም ነበር የበደልን እንጨት በበሉአት ጊዜ ዓይኖቻቸው ተከፈቱ የሚለም አሉ። ከዚያ በፊት ዓይኖች ከሌሉአቸው የከበረች ኦሪት በሰምን ሴቲቱም ዛፍ ለሙብላት የተወደደ ለማየትም የማረ እንደሆነ ባየች ጊዜ ከፍሬው ወሰዳ በላች፡ ለባሏም ሰጠችው በሉ ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ ራቁታቸውንም እንደሆኑ ዐውቁ አለች። ዓይኖች ከሌሉአቸው ዛፍ ለሙብላት የማረ እንደሆነ በምን ዐውቀች ማየትም ካልቻለች ወደሚያስገመደው የዛፍ ፍሬ ለምን እንጋጠጠች፡ ከዚያ ጊዜ በፊትም ዓይኖች አሉአቸው። ዘፍቺ+፳፫

፮ ዓይኖቻቸው ተከፈቱ ራቁታቸውንም እንደሆኑ ዐውቁ ያለው ግን ከዚያ ጊዜ በፊት ከተፈጠሩበት ቀን ጀምሮ የማይበላውን ዛፍ እስከ ለበሉበት ቀን ድረስ የብርሃን ግምጃ ሸፍኖአቸው ይኖሩ ነበር ራቁታቸውን እንዲያዩ አላደረጋቸውም። የእንዝኢብሔርን ትእዛዝ በተላለፉ ጊዜ ግን የብርሃን ግምጃው ከእነርሱ ተገፈፈ ያን ጊዜም የሚያሳፍር የሥጋ አካል እንዳላቸው ዐውቁ። ስለዚህም የብርሃን ግምጃ ተለይቶአቸዋልና ዕርቃናቸውን ለማየት ቻሉ ስለዚህም የበለሰ ቅጠል ሰፍተው ዕርቃናቸውን ይሸፍኑ ዘንድ ለራሳቸው ግልድም እዘጋጁ ስለዚህም የዕርቃናቸው መግለጥ እንደ ዓይን መከፈት ተቆጠረ።

፯ እኛም አዳምና ሔዋን ቀድሞም ከተፈጠሩበት ቀን ጀምሮ ሥጋ አላቸው ዓይኖችም ነበሩአቸው እንግልን። ነገር ግን ዕርቃናቸው በብርሃን ልብስ የተሸፈነ ነበር። በመጀመሪያው ስድስተኛ ቀን አባታችን አዳም ተፈጠረ፡ የከበረች ኦሪት እንዝኢብሔርም የሰውን ልጅ በእንዝኢብሔር ምሳሌ ፈጠረው ወንድና ሴትም አድርጎ ፈጠራቸው እንዝኢብሔርም ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሉአት ብሉ ባረካቸው። ዘፍፋ+፳፮ ፡ ቺ+፮

፱ እንተ ከዳተኛ በሁለተኛው ስድስት ከወንድሚ ከአዳም ጉን ትወጣ ዘንድ በላላት ሔዋን ባልተፈጠረችበት ቀን እንደተፈጠረች እንደተቆጠረላት እይልኛ፡ በኦሪት እንዲህ ተብሉ እንደተጻፈ ከሰንበታት መመላለስ በኋላ እንዝኢብሔርም በምን ስም እንደሚጠራቸው ያይ ዘንድ የምድረ በዳ አራዊትንና እንስሳትን ሁሉ ወደ አዳም አመጣቸው፡ አዳምም ሕያው ነፍስ ላላቸው ሁሉ ስም አወጣላቸው ስማቸውም ያው

ወይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሉቱ ቢጸ ዘትረ ድኡ። ወእምን ወሀቦ እግዚአብሔር ለአቡነ አዳም ዐቢየ ንዋመ ወነሥኦ አሐደ ዐጽመ እምንባሁ ወመልአ ሥጋ መካና ወነደቃ ወእምጽኦ ንብ አዳም። ዘፍጀ፡፲፮-፳፭

I ርኢኬ ከመ ኢተፈጥረት ሔዋን በቀዳ ሚ ሰዱስ ዕለተ ፍጥረቱ ለአዳም ዘእንበለ በዳግ ም ሰዱስ እምድገረ ተነግረ ሱባዔ ሰንበታት። አስመ ሱባዔ ሰንበታት ይፈጽሞ ለጥልቁ መዋ ዕል በከመ ሳብዕ ይፈጽሞ ለጥገያት ዘበአጽብብ ከናፍር ይከውን። በከመ ተሐሰበ ላቲ ለሔዋን ፍጥረቱ ለአዳም እምቅድመ ትትፈጠር እስመ ሀለዋ ትገእ እምንባሁ። ወከማሁ ተሐሰበ ሉቱ ለአቡነ አዳም ትሰበክቱ ለክርስቶስ እምቅድመ ይሠኝ እምወሰቱ እስመ ይሴ እግዚአብሔር በእንቲአሁ በዕለተ ፀሐቱ እምንት አዳም ኮኑ ከመ ፩ እምኔነ እስመ በገነ እግዚአብሔር እሙር ዘይመጽኦ ከመ ዘነሰፈ ወዘይከውን፤ ከመ ዘከነ።

II ወበእንተዝ የገሥሥ ሰብኦ ዘኢይደልዎ ወይጸሊሂ በእንተ ዘኢይከውኖ ረባሐ። ወእግዚአብሔርን ያጸርዕ ሉቱ አእሚሮ ከመ ኢይሄንዮ። ወዘንተሰ ይገብር ልዘያፈቅሮ። ወሰዘሰ ኢያፈቅሮ ይሁቦ ጸሎቶ በከመ ጸሎ ወያ መጽኦ ሉቱ ብዕለ እንተ ትጼውዕ ንዴተ ወክብረ እንተ ታሰብሰ ንባረ ወአክሊለ እንተ ታስተቂጽል ሦከ ወእሚከላ። ብፀ-ዕኬ ዘእፍቀሮ እግዚአብሔር። ወብፀ-ዕለ ዘእፍቀሮ ለእግዚአብሔር።

III እስመ ስምዖን ጴጥሮስ ያፈቅሮ ለእግዚአብሔር እምኩሉሙ ሐዋርያት ፈድፋደ። ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ያፈቅሮ ለዮሐንስ ወንጌላዊ ፈድፋደ እምኩሉሙ ሐዋርያት። ወበእንተዝ ኢወሀብ ከዊነ ርኢስ ለዮሐንስ። አርአሶ ለዘእፍቀሮ ፈድፋደ። ዳቢ ዘያፈቅሮ ውኦቱ እስመ ይቤ አንተ ኩኩሕ ወላዕሊክ አሐንጸ ለቤተክርስቲያን ወኢይክልዋ አናቅጸ ሲኦል። ለከ አሁበከ መራጉተ መንግሥተ ሰማያት። ዘአሠርከ በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማያት። ናሁኬ ወሀቦ ሥልጣን ሰማያት ወምድር ከመ ይኩን እምላክ ከማሁ እኮ በሀላዊ አላ በጽጋዊ። በከመ ይቤሉ ለሙሴ ረሳይኩክ እምላኮ ለፈርዖን ወአርን እጉክ ይኩንከ ነቢዮ። ዘጸ፩፡፲፮ ማቴ፲፮፡፲፮

IV ካዕበ ይቤሉ ለጴጥሮስ እግዚእ ኢየሱስ በቂሳርያ አመ አርአየ ቀዳሚተ ተከንሶ በቅዳሴ ቤታ ለእሙ። ወእምድገረ ተፈጸመ ሱራሬሁ በሠላስ አእባን ሥልሰ

ሆነ፡ ለአዳም ንን እንደርሱ ያለ ረዳት አልተገኘ ለትም እግዚአብሔርም የምትረዳውን ንደኖ እንፍጠርለት አለ። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር በአዳም ላይ ከባድ እንቅልፍ አመጣበት ከጉኑም እንድትሰጥንት ወሰደ ሥፍራዋንም በሥጋ ዘጋው ያችንም አጥንት አበጸት ወደ አዳምም አመጣት። ዘፍጀ፡፲፮-፳፭

I የሰንበታት ሱባዔ ከተነገረ በኋላ በሁለተኛው ስድስት እንጂ አዳም በተፈጠረበት በመጀመሪያው ስድስተኛ ቀን ሔዋን እንዳልተፈጠረች ተመልከት፡ የሰንበታት ሱባዔ ሰባተኛ ፊደል ከንፈሮችን በማጥብብ ፊደሎችን እንጂ ፈጽሞ የቀን ቁጥርን ይፈጽማልና። ከጉኑ ትወጣ ዘንድ ሰላላት ሳትፈጠር በፊት የአዳም መፈጠር እንደተቆጠረላት እንዲሁ ከሴት ልጅ በሥጋ ከመወለዱ አስቀድሞ የክርስቶስ ሰው መሆን ለአባታችን ለአዳም ተቆጠረለት ከገንት በወጣ ቀን እግዚአብሔርም ስለርሱ አዳም ከእኛ እንደአንዱ ሆነ ብሎ ተናገሯልና፡ በእግዚአብሔርም ዘንድ የሚመጣው እንዳለፈ የሚሆነውም እንደሆነ የታወቀ ነውና።

II ስለዚህም ሰው የማይገባውን ይሻል ጥቅም ስለማይሆነውም ነገር ይጸልያል እግዚአብሔር ንን ደስ እንደማ ያሰኘው ዐውቆ ያስቀርበታል። ይህንን ንን ለሚወደው ሰው ያደርጋል ለማይወደው ንን ጸሎቱን እንደፈለገው ይሰጠዋል ትግርን የምትጠራ ብልጽግናን ውርደትንም የምታሰብስ ክብርን እሾህና አሜካላን የምታቀዳጅ እክሊልን ያመጣለታል። ብፀ-ዕለ እግዚአብሔርን የሚወድደው ነው።

III ስምዖን ጴጥሮስ ከሐዋርያት ሁሉ አብልጦ እግዚአብሔርን ወደደው ፡፲ታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ንን ከሐዋርያት ሁሉ አልቆ ወንጌላዊ የሐንሰን ይወድደው ነበር፡ ስለ ወደደው ንን አለቃ መሆንን ለዮሐንስ አልሰጠም እርሱ ከወደደው በላይ እርሱን የወደደውን አለቃ አደረገው እንጂ። አንተ አለት ነህ ነህ በአንተም ላይ ቤተክርስቲያኔን እሠራታለሁ የሲኦል ደጃፎችም አይችሉአትም ለአንተ የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻዎች እስጥሃለሁ በምድር ያሠርኸው በሰማያት የታሠረ ይሁን በምድርም የፈታኸው በሰማያት የተፈታ ይሁን ብሎታልና። እነሆ በባሕርይ ያይደለ በጸጋ እንደርሱ እምላክ ይሆን ዘንድ የሰማያትና የምድርን ሥልጣን ሰጠው ሙሴን የፈርዖን እምላክ አደርገህለሁ ወንድም ሆን አርን ነቢይ ይሁኑ እንዳለው። ዘጸ፩፡፲፮ ማቴ፲፮፡፲፮

IV ዳግመኛም ፲ታ ኢየሱስን በቂሳርያ የእናቱን ቤተመቅደስ በመቀደስ የመጀመሪያዋን የቤተክርስቲያን መሠራት ሥርዓት ባሳየበት ጊዜ በሦስት ደንጊያዎች የሕንፃው ሥራ ከተፈጸመ

ይሌሉ አርሳይሮስ ዘውድ ብሂል ርእሰ ርእሳን ወሊቀ ካህናት ወተሳተፎ በጎበስተ ቀርባን። በከመ ካህን ይትራድኦ ለካህን ዘይሠውዕ ከመ ይኩን ፩ ካህነተ ጴጥሮስ ምስላ ካህነተ ኢየሱስ ክርስቶስ። በከመ ይቤ ጳውሎስ ኢትክሉ በሊዐ ማዕደ እግዚአብሔር ወማዕደ አጋንንት። ወካዕበ ኢትክሉ ሰቲዩ ጽዋዐ እግዚአብሔር ወሰቲዩ ጽዋ ዐ አጋንንት። በከመ ፩ ጎበስቱ ከማሁ ፩ ሥጋ ንሕነ።

፲፬ ወበእንተ ዮሐንስ ንንግር ዘከመ ተጸገው ሀብተ እምነብ ኢየሱስ ክርስቶስ። ረፈቀ ውስተ ሕፅኑ እንዘ ያስምክ ዲበ እንግድህ። ወእመ ዕለተ ግብአቲሂ ሶበ ይቤ ፩ እምነከመ ያገብእኒ ፈርሁ ኩሉሙ አርጻኢሁ ተሰእሱቶ። ወእምዝ ቀጸበ ጴጥሮስ ለዮሐንስ ከመ ይሰእሱ ለእግዚአ ኢየሱስ። ወተሰእሱ ዮሐንስ ለእግዚአ ኢየሱስ ወይቤሉ እግዚአ መኑ ወእቱ ዘያገ ብእክ። ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ዘያወርድ እዴሁ ውስተ መጽብሕ ምስሉዩ ውእቱ ዘያገብእኒ። ወይቤሉ ኩሉሙ ሐዋርያት እኩነ ንጽብሕ ኩል ነ ምስሌሁ። ካዕበ ተሰእሱ ዮሐንስ ለእግዚአ ኢየሱስ ዘከመ እፎ ውእቱ እንዘ የጎሥሥ ተእምርተ በእንተ ዘያገብእ። ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ዝኩ ዘእጽብሕ እነ ጎበስተ ወእሚጥዎ። ወእምዝ ጸብሐ ጎበስተ በማይ ወመጠዎ ለይሁዳ። ዮሐ፲፫፡፳፭

፲፭ ናሁኪ ክፍል ዘዘዘአሁ ሀብተ ጸጋ ከዊነ ርእሰሰ ጎበ ዘእፍቀረ ወከዊነ ጥቡዕ ለማገሠሠ ምሥጢር ለዘተፈቅረ። እስመ ዘተፈቅረሰ ኢይፈርህ ማገሠሠ ጎበ እግዚአ። ወይሁዳስ ኢያፈቅሮ ለእግዚአ ኢየሱስ ከመ ጴጥሮስ ከመ ይኩን ርእሰ ሐዋርያት። ወእግዚአ ኢየሱስ ኢያፈቅሮ ከመ ዮሐንስ ከመ ያርፍቆ ውስተ ሕፅኑ። ወከመ ባዕዳንሂ ሐዋርያት ኢቀደወ ጎሊናሁ አላ ከመ ካሕሰ ብርት ኮነ። ወምስላ ውእቱ ጎበስት ዘጸብሐ እግዚአ ኢየሱስ በማይ ወመጠዎ ቦእ ሰይጣን ውስተ ልቡ።

፲፮ ጎበስትስ ንጹሕ ውእቱ ዘተፈተተ በእእዳው ንጹሐት። ወባሕቱ ልቡ ለይሁዳ ኢኮነ ንጹሐ። በከመ ኢበቀ-የ ለይሁዳ ጽድቀ ኢየሱስ ክርስቶስ በተመጥዎ ቀርባን በእደዊሁ ንጹሐት። ወከማሁ እይበቀ-የ ለብእሲ መዐምጽ ነሂኒ ቀርባን እምእደዊሁ ለካህን ንጹሐ። በከመ ይቤ ጳውሎስ ወይእዚኒ ዘበልዎ ለዝንቱ ጎበስት ወዘሰትዮ ለዝንቱ ጽዋዕ እንዘ ኢይደልዎ ይትኳንን በእንተ ሥጋሁ ወደሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወይእዚኒ አመኪሮ ሰብእ ርእሰ ወእንጂሒ ይብላዕ እምው እቱ ጎበስት ወይስተይ እምውእቱ ጽዋዕ። እስመ ዘበልዎ ወዘሰትዮ እንዘ ኢይደልዎ ደይኖ ወመቅ

በጊላ ጴጥሮስን ሦስት ጊዜ አርሳይሮስ አለው። ይኸውም የአለቆች አለቃ የካህናት አለቃ ማለት ነው። የጴጥሮስ ካህነት ከኢየሱስ ክርስቶስ ካህነት ጋር አንድ ይሆን ዘንድ የቁርባንን ጎበስት በማክበር ተራዳው። ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ማዕድና የአጋንንትን ማዕድ መብላት አትችሉም ጳገመኛም የእግዚአብሔርን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋ መጠጣት አይችላችሁም እንዳለ። ጎበስቱ አንድ እንደሆነ እንዲሁ አኛም አንድ አካል ነ።

፲፬ ስለ ዮሐንስም ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ሀብትን እንደተቀበለ እንናገር። ከደረቀ ተጠ ግቶ በእቅፋ ተቀመጠ። ተላላፎ በተሰጠበትም ቀን ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል ባለ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁላቸው እርሱን ለመጠየቅ ፈሩ። ከዚህ ህም በጊላ ጴጥሮስ ጌታ ኢየሱስን እንዲጠይቀው ጠቀሰው። ዮሐንስም ጌታ ኢየሱስን አቤቱ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው ብሎ ጠየቀው። ጌታ ኢየሱስም እጁን ከእኔ ጋር ወደ ወጭቱ የሚከት አሳልፎ የሚሰጠኝ እርሱ ነው አለው። ሐዋርያትም ሁላቸው ሁላችን ከእርሱ ጋር ከወጡ የምናጠቅስ አይደለምን አሉ። ዮሐንስ ጳገመኛ ጌታ ኢየሱስን አሳልፎ ስለሚሰጠው ሰው ምልክትን ሽቶ እንዴት እንደሆነ ጠየቀው። ጌታ ኢየሱስም እኔ እንጂራውን በወጥ አጥቅሼ የምሰጠው እርሱ ነው አለው። ከዚያም ጎበስቱን በወጡ ውኃ ነክሮ ለይሁዳ ሰጠው። ዮሐ፲፫፡፳፭

፲፭ እነሆ የጸጋ ስጦታ ለአራሱ እድል ፈንታ አለው። አለቅነትም ለወደደው ምሥጢርን ለመመርመር መጨከን ግን ለተወደደው ሆነ። የተወደደ ጌታውን ለመመርመር አይፈራምና። ይሁዳ ግን የሐዋርያት አለቃ ይሆን ዘንድ እንደ ጴጥሮስ ጌታ ኢየሱስን አልወደደውም ጌታ ኢየሱስም በእቅፋ ያስቀምጠው ዘንድ እንደ ዮሐንስ አልወደደውም። እንደ ሌሎችም ሐዋርያት ጎሊናው ንጹህ አልሆነም እንደናስ ዝገት ሆነ እንጂ። ጌታ ኢየሱስ በወጥ ውኃ አጥቅሶ ከሰጠው ከእንጂራው ጋር ሰይጣን ወደ ልቡ ገባ።

፲፮ ጎበስቱስ ንፁሆች በሆኑ እጆች የተቆረሰ ንፁህ ነው። ነገር ግን የይሁዳ ልብ ንፁህ አልሆነም። ንፁሆች በሆኑ እጆች ቁርባንን በመቀበል የኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ ይሁዳን እንዳልጠቀመው እንዲሁ ለዐመፀኛ ሰው በንፁህ ካህን እጆች ቁርባንን መቀበል አይረባውም። ጳውሎስ አሁንም ሳይገባው ይህን ጎበስት የጣው ይህ ንግም ጽዋ የጠጣው ስለኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና ደም ይፈረድበታል። አሁንም ሰው ራሱን መርምሮና እንጽቶ ከጎበስቱ ይብላ ከጽዋውም ይጠጣ ሳይገባው የጣውና የጠጣው የጌታን ሥጋ ካለውት ነፍሱም ንጹህ ካልሆነ ፍርዱንና

ሠፍቶ በልዕ ለርእሱ ወሰትየ ለእመ ኢየቀ ሥጋ እግዚአ ወሊክን ንጹሐ ነፍሱ። ፩ቀር፤፩+፳፮

፲፮ ነሚአ ቁርባንል ኢተሠርዐ ለእንጽሐ ዘእንበለ ዳእሙ ለቀድሶ፡ እስመ ዘኢየንጽሐ ርእሶ ኢይትቂደስ። ገሥሥ ትእምርቶ ገበ ማየ ጥምቀት ወትረክብ እስመ ያጠምቅዎ ለንኡሰ ክርስቲያን እንዘ ያጠምቅዎ ለከዊን ዐቢየ ክርስ ቲያን በማየ ምንዛሕ ጽሑይ ወይነጽሕ እምዘት ካት ኃጢአቲ። በከመ ተነበየ ሕዝቅኤል ወይቤ ወእነዝሐክሙ በማይ ንጹሕ ወትነጽሐ። ወእ ምዝ ይቀብሶም ቅብዐ ቅዳሴ ዘውሕቱ ቅብዐ በለሳን በከመ ይቤ ዳዊት ወእጽሐድክ በቅብሶ ርእሰየ። ናሁኬ ቀደመ አንጽሐ ወተለወ ቀድሶ። ወከማሁ ለመሀይምናንኒ ይደልዎሙ ያቅድሙ አንጽሐ ርእሰሙ በንስሐ ወእምድገሬሁ ይን ሥሑ ቅድሳተ ምሥጢር ከመ ይኩኑ ቅዳሳን። እስመ ይሰክዮሙ ካህን እንዘ ይብል ቅድሳት ለቅዱሳን ዝ ብሂል ዐቅ ርእሰክ እንዘ ትትሜጦ፡ ለእመ ኢኮንክ ንጹሐ እስመ ናሁ ጠባህክም ለንጹሕ ዘእንበለ ኃጢአት ከመ ይቀድስ ሥጋ ሆሙ ለንጹሐን። ወበእንተዝ አስማዕኩ ለክ እንዘ አብል ቅድሳት ለቅዱሳን። ሕዝ ፴፮+፳፭

፲፭ በከመ ነሥሑ ሐዋርያት ንጹሐን እሙንቱ ኮኑ ቅዱሳን በከመ ቅዱስ ውሕቱ ወከማሁ መሀይምናንኒ ለእመ ነሥሑ ቅድሳተ ምሥጢር አንጽሐሙ ርእሰሙ ይከውኑ ቅዱሳን ከመ ሐዋርያት።

፲፱ በከመ ይሁዳ አብቀወ አፋሁ ለነሚአ ቀርባን እንዘ ምሉዕ ጽልሑት ውስቲቱ ወምስለ ውሕቱ ኅብስት ቦላ ሰይጣን ውስተ ልቡ። ኢይቤ እንዘ ይሜጥዎ በከመ ይቤሉሙ ለሐዋርያቲሁ ንሥሑ ብልዑ ዝውሕቱ ሥጋየ ለዘበእንቲአክሙ ይትፈተት ለነድገተ ኃጢአት። ወበመጥዎ ደሙ ሂ ኢይቤ በከመ ይቤሉሙ ለአርዳኢሁ ንሥሑ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምየ ውሕቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትከዐው ወይትወህብ ለቤዛ ብዙኃን። ወሎቲስ ጸብሐ ሉቱ ኅብስተ በማይ ወመጣዎ እንዘ ይብል ዘትንብር እንክ ፍጡነ ግበር። አብሐ ከመ ይፈጽም ገቢረ ዙገለየ እስመ ተሰነአወ ቀዲሙ ምስለ ሰቃልያን ከመ ያግብሩ ሉሙ ወእዘዙ ከመ ኢያጉንዲ ገቢርቶ እንተ ላቲ ነሥሕ ትእዛዘ እምገበ አቡሁ። ዮሐ፲፫+፳፮

፳ ወኩሉ ዘይጽሕቅ ለነሚአ ቀርባን እንዘ ጽልሑት ውስተ ልቡ ካልኡ ውሕቱ ለይሁዳ፡ ያበውእምኑ ለንጉሥ ገበ ዘኢተኩስተረ ቤት ይነጽፉኑ ሉቱ ሦከ ወእሜክላ፡እስመ ጽሑ ድ ክርስቶስ ወመንክር ጽሕደተ ሥጋሁ። ሐሰ ሉቱ ለበዊእ ውስተ ማገፈደ ሥጋ ዘምሉእ በቀለ።

መቅሰፍቱን ለራሱ በላ ለራሱም ጠጣ ብሉ አንደተናገረ። ፩ቀር፤፩+፳፮

፲፮ ቁርባን መቀበልስ ለመቀደስ እንጂ ለማንጸት አልተሠራም ራሱን ያላነፃ አይቀደስም። ምልክቱን ከጥምቀት ውኃ ፈልግ ታገኝማለህ የክርስቲያን ታናሽ የሆነውን የክርስቲያን ታላቅ ለመሆን በተጸለየበት የመጠመቂያ ውኃ ሲያጠ ቁት ከቀደመ ኃጢአቱ ይነፃል፡ ሕዝቅኤል ጥሩ ውኃን ረጫችኋለሁ ትጠሩማለችሁ ብሉ ትንቢ እንደተናገረ። ከዚህም በኋላ የማክበሪያውን ቅባት ይቀቡታል ይኸውም የበለሳን ዘይት (ሚርን) ነው፡፡ ዳዊት ራሴን በዘይት ቀባኸኝ እንዳለ። እነሆ ማንጸት ቀደመ መቀደስም ተከተሉ፡፡ እንዲሁም ለምእመናን ራሳቸውን በንስሐ ማንጸት ሊያስቀ ሙ ከዚያም በኋላ ቅዱሳን ይሆኑ ዘንድ የተቀደ ውን ምሥጢር (ሥጋ ወደሙን) ሊቀበሉ ይገባ ቸዋል ካህኑ ቅድሳት ለቅዱሳን አያሉ ይከሰዋልና፡ ይህም ማለት የምትቀበለው ሆይ ንጹህ ካልሆንህ ራስህን ዕወቅ እነሆ የንጹህንን ሥጋ ይቀድስ ዘንድ ነውር ነቀፋ ያለለበትን ንፁሁን በግ አር ደዋለሁና ስለዚህም ቅድሳት ለቅዱሳን ብዬ መስ ክርሁልህ ማለት ነው። ሕዝ ፴፮+፳፭

፲፭ ሐዋርያት ንፁህን ሲሆኑ እርሱ ቅዱስ እንደሆነ ቅዱሳን ይሆኑ ዘንድ ከኢየሱስ ክርስቶስ የተቀደሰውን ምሥጢር ሥጋና ደሙን እንደተቀበሉ እንዲሁም ምእምናን ራሳቸውን አንጽተው ሥጋና ደሙን ከተቀበሉ እንደ ሐዋያ ቅዱሳን ይሆናሉ።

፲፱ ይሁዳ ግን በውስጡ ሽንገላ ሞልቶበት ቁርባንን ለመቀበል አፋን ከፈተ፡፡ ከገብስቱም ጋር ሰይጣን ወደልቡ ገባ ጌታ ሲያቀበለው ሐዋርያቱን እንካችሁ ብሉ ይህ ስለእናንተ ለኃጢአት ሥርየት የሚቆረስ ሥጋዬ ነው እንዳላቸው እርሱን አላለውም፡፡ ደሙንም በሚሰጠው ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ይህ ጽዋ ስለእናንተ ቢዛ ሆኖ የሚ ሰጥ ደሜ ነው እንካችሁ ጠጡ እንዳላቸው እርሱን አላለውም፡፡ ለእርሱ ግን እንጂራውን በወጡ ውኃ አጥቅሶ የምታደርገውን እንግዲህ ፈጥኑ አድርግ ብሉ ሰጠው እንጂ። አሳልፎ ሊሰጣቸው አስቀድሞ ከሰቃዮች ጋር ተስማምቷልና ያሰበ ውን ለማድረግ ይፈጽም ዘንድ አሰናበተው። ከአ ባቱ ትእዛዝ የተቀበለበት እርሱን አሳልፎ መስጠ ትን እንዳያዘገይ አዘዘው። ዮሐ፲፫+፳፮

፳ በልቡ ሽንገላ ሳለ ቁርባን ለመቀበል የሚተጋ ሁሉ የይሁዳ ባልንጀራ ነው። ንጉሥን ወዳልተጠረገ ቤት ያስገቡታልን እሾህና ራጣንክ ይገዝቡሉታልን፡፡ ክርስቶስ ንፁህ የሥጋውም መንጸት ድንቅ ነውና በቀልን ወደተመላ የሥጋ አዳራሽ ይገባ ዘንድ ለእርሱ የተገባ አይደለም።

፳፩ እመቦ ቀታሌ እኩሁ ከመ ቃየል ኢይልጸት ንበዝ ኅርደት እስመ ይሰክዮ ደመ መለኩት በከመ ይቤ ጳውሎስ በንዝነተ ደም ነባቢ ዘይጌይስ ተናግሮ እምዘ አቤል። ወእመቦ ጽልሕወ ልብ ከመ ዔሳው ዘይቤ ለትቅረብ መዋዕል ላሑ ለአቡዮ ከመ እቅትሉ ለእኩዮ ያዕቆብ ኢይቅረብ ንበዝ በግዕ የዋህ እስመ መስተበቅል ውእቱ ለመስተበቅላን። ወእምቦ ዘበቂለ ውስተ እዴሁ ሦከ ኃጢአት ዝ ውእቱ ትዕግልተ ንዋየ ባዕድ ኢይግስሶ ለዝንቱ ቅንው ከመ ኢይወስኮ ቀሳስ በዲቢ ቀሳስ። ዕብ፲፩፥፩

፳፪ ለእመቦ መስተመይን ከመ ይሁዳ ኢያክምኖ ለዝ ወንጌል ከመ ኢይዝልፎ እንዘ ይብል በስዒምኑ ታገብኦ ለእኩከ። ለእመቦ ዘማዊ ወርኩስ ኢይግፍዮ ለዝ መስቀል እስመ ጽሑፍ በቃለ ኪዳን ዘይብል ርእሶ ያግኅሥ። መስቀለ ኢይግፋዕ እስመ ዘይፊእየነ ብነ አበ ብርሃን። ወለእመቦ ሐማዬ ወመፍቀሬ ሥላቅ ኢይነጽር ለዝ ርጉዝ ከመ ኢያክኪዮ እምአለ ዘንጉጉም ወጸዕልዎ። ወለእመቦ ዕቡዮ ዓይን ወልዑለ ልሳን ኢይቅረብ ንቤሁ ለንጉሠ ነገሥት ዘለብስ ትሕትና ከመ ኢያውድቆ ከመ ዲያብሎስ።

፳፫ ወለእመቦ መናፍቃን እለ ኢያጉብሩ ምስለ ሠናዩ አምልኮ ይትገኑሁ እም ለፀደ ቤተክርስቲያን ለእግዚአብሔር እስመ ሕምዘሙ መሪር ከመ ሕምዘ አፍዖት ዘይቀትል ወከመ አርዊ ምድር ዘያሌውኖ ለዘነሰኮ።

፳፬ ወለእመቦ ዘተስእለነ ወይቤለሽ ለምን ትኬ ንረዮ ለይሁዳ ወሂሞ ምስለ ፲ወ፪ አርዳ ኢሁ። አመኒ አሰፈዎሙ ወይቤሎሙ ትነብሩ ዲቢ ፲ወ፪ መናብርት ወትኳንኑ ፲ወ፪ ነገደ እስራኤል። ወአመሂ ይቤሎሙ ዘከያከሙ ሰምዐ ኪያዩ ሰምዐ ወዘኪያዩ ሰምዐ ሰምዐ ለዘፈነወኒ ሀሉ ምስሊሆሙ። ኢያክመረኑ ዘከመ ይትገጉል ወኢለበወኑ ዘከመ ያገብኦ። ንሕነኒ ንብሎሙ አእምሮስ አእመረኬ ዘከመ ያገብኦሂ ወዘከመ ይትገጉልሂ በከመ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ አኮኑ እነ ንረይኩክሙ ለ፲ወ፪ ፩ እምኒክሙ ሰይጣን ውእቱ። ማቴ፲፱፥፳፱ ዮሐ፯፥፪

፳፭ ወካዕበ አስተብቀዑ ንበ አቡሁ ወይቤ እለ ወሀብኪኒ እነ ዐቀብክዎሙ በስምዝ ወኢተ ንጉሰ እምኒሆሙ ዘእንበለ ወልደ ንጉል። እም ቅድመ ይብጽሖ ይሁዳ ምስለ ወዓልተ አይሁድ። ኖለቆ ምስለ እለ ይትገጉሉ። ወካዕበ ይቤ አሌ ሉቱ ለውእቱ ብእሲ ዘእምላዕሌሁ ይትጫጠ ውም ለወልደ እንሰ እመሕያው እምጌሶ ለውእ ቱ ብእሲ ሶበ ኢተወልደ። ወበዝ አእመርነ ከመ ዘእንበለ አእምሮ አልቦ ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ። በከመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ወኢይፈትድ

፳፩ እንደ ቃኤል ወንድሙን የገደለ ቢኖር ወደዚህ ወደታረደው አይጠጋ፡ ጳውሎስ ከአቤል ይልቅ የሚሻል መናገርን በሚናገር ደም መፍሰስ ብሎ እንደተናገረ የመለኮት ደም ይከሰ ሰዋልና። ወንድሜ ያዕቆብን እንድለው ዘንድ የአ ባቱ የለቅሶ ቀን ትቅረብ እንዳለ እንደዒሳው በል ቡ ተንኮልን የቀቀረ ቢኖር ወደዚህ የዋህ በግ አይቅረብ፡ በቀለኞችን የሚበቀል ነውና። በእጁ የኃጢአት እሾህ ያበቀለ ካለ ይኸውም የሌላውን ገንዘብ መንጠቅ ነው፡ በቀስሎ ላይ ቀስልን እንዳይ ጨምርበት የተቸነከረውን ይህን አይንካው። ዕብ፲፩፥፩

፳፪ እንደ ይሁዳ የሚተነካካል ካለ ወንድምህን በመሳም አሳልፈህ ትሰጠዋለህን ብሎ እንዳ ይወቅሰው ይህን ወንጌል አይላመው። እመንዝራና የረከሰ ካለ ይህን መስቀል አይግፋው በኪዳን መጽሐፍ ራሱን ያርቅ መስቀልንም አይግፋ የሚያየን የብርሃን አባት አለና ተብሎ ተጽፏልና። ሐሜተኛና ዘበትን የሚወድ ካለም ካሽሚ ጠጡትና ከሰደቡት ይልቅ ክፉ እንዳያደረግበት ይህን የተወጋውን አይየው። በዓይኑ የሚታበይ አይበቱንም ከፍ ከፍ የሚያደርግ ካለ እንደ ዲያብሎስ እንዳይጥለው ትሕትናን ወደለበሰው የንጉሦች ንጉሥ አይቅረብ።

፳፫ ባማረ አምልኮ የማይተባበሩ ተጠራ ጣሪዎች ካሉ ከእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን አፀድ ይራቁ መርዛቸው እንደሚገድል የእፋኝት መርዝ የነደፈውንም ሰው እንደሚያሸናው እንደ አባብ መርዝ የሚመር ነውና።

፳፬ ስለምን ይሁዳን መረጠው ከአስራሁለቱ ም ደቀመዛሙርቱ ጋር ሾመው፡ በአስራሁለት ዙፋኖች ላይ ተቀምጣችሁ በአስራሁለቱ የእስራ ኤል ነገዶች ላይ ትፈርዳለችሁ ብሎ ተስፋ በሰጣ ቸው ጊዜ፡ እናንተን የሰማ እኔን ሰማ እኔንም የሰ ማ የላክኝን ሰማው ባላቸውም ጊዜ ከእነርሱም ጋር አብሮ ነበረ፡ ተለይቶ እንደሚጠፋ ዐላወቀ ምን እንደሚሰጠው አልተረዳምን ብለው የሚጠ ይቁን ቢኖሩ እኛም ማወቅስ ለደቀመዛሙርቱ እናንተን አስራሁለታችሁን እኔ የመረጥኳችሁ አይደለምን ከእናንተም አንዱ ሰይጣን ነው እንዳ ላቸው አሳልፎ እንደሚሰጠውም እርሱም ተለ ይቶ እንደሚጠፋ ያውቋል እንላቸዋለን።

፳፭ ዳግመኛም የሰጠኸኝን እኔ በስምህ ጠበቅኳቸው ከጥፋትም ልጅ በቀር ከእነርሱ ማን ም አልጠፋም ብሎ ወደ አባቱ ማለደ። ይሁዳ ከአይሁድ ሱሌዎች ጋር ወደ እርሱ ከመድረሱ ም በፊት ከሚጠፋት ጋር ቆጠረው። ዳግመኛም የሰውን ልጅ ከእርሱ ለሚቀበሉት ለዚያ ሰው ውዮለት ለዚያም ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አለ። በዚህም ጌታ ኢየሱስ ባለማወቅ ያደረገው እንደሌለ ዐወቅን፡ ወንጌላዊ ዮሐንስ የሰውን

ይንግርዎ ገዕዝ ለሰብእ እስመ ለሊሁ የአምሮ ለሰብእ፡፡ግቴ፳፮፡፳፱ የሐጃ፡፳፭

፳፮ ወበእንተ ምክንያተ ሂመቱስ ለይሁዳ ገንግር ከመ ኢግል በእንተ ጳጳሳት ወኢጳሰ ቆጶሳት አው ፩ አመዓርገ ክህነት ኢይጸልዎሙ ተሥዕሮ አምድገረ ተሠይሙ ለእመ አገሠሙ ሃይማኖተ አው ለእመ ወለጡ ሥርዐተ ዘተወ ፈዩ እምሐዋርያት እስመ አልቦ መዐርገ ሂመት ዘየዐቢ እምሂመተ ሐዋርያት ወአልቦ እምሊቃነ መላእክት ዘየዐብዮ ሰላጥናኤል ሊቀ ሠራዊት፡፡ ወሶብ አዕባዮ ርእሰ ገሊናሁ ወጎለየ ለከዊነ ልዑል ወድቀ እምወስተ ምጽገዓት ወኮነ መንጸፈ ደይን፡፡ወሶብ መከረ ይሁዳ ለሂጠተ እግዚአ ወፅኦ እምኖልቂ ሐዋርያት፡፡ወበተነስሐኒ ኢተሠ ረየ ሱቱ ኃጢአቱ እስመ ደመ መሰኮት ዘለፈ ቶ፡፡

፳፯ ወከማሁ ለንስጥሮስሂ ወለልዮን ለአፍቲ ክስኒ ወለስብልያናስ ለአቡርዮስ ወለመቅዶጽዮስ ለፎጢናስ ወለመንክዮስ ለአውጣኪኒ ወለአርጌንስ ለሚሊጢስኒ ወአርዮስ ርእሰ ዕልዋን ረከቦሙ ገሳረ ሰደት እንዝ ይትመተር ርእሰ ገሊናህሙ በሰይፈ ግዘት ወይትገዘም ጉንደ ትምህርቶሙ በጉድብ ሙስና፡፡ወበእንቲአህሙ ይቤ በመዝሙር አገሰ እቤ አማልክት አንትሙ፡፡ወደቂቀ ልዑል ኩልክሙ፡፡ አንትሙስ ከመ ሰብእ ትመውቲ ወከመ ፩ አመላእክት ትወድቁ፡፡ናሁኬ አስተማ ሰለ ድቀቶሙ ለሊቃነጳጳሳት ወድቀተ ዲያብሉስ እምነኃ አርያም ውስተ መንጸፈ ደይን፡፡ መዝ፳፩፡፮

፳፰ ወለእመ-ንቱኒ ኮነ ድቀቶሙ እምቀመረ ሃይማኖት ዘበሠረገላ ኪሩቤል ይሄለስ ወበቀላየ ቀላያት ኢይትበተክ ፈትለ ሥላሴሁ፡፡ አልቦ እመ ተባሕተወ ፩ እምካልዑ ወካልኩ እምሃልሱ፡፡

፳፱ ወካዕቦመ ለእመ ተስእሉ በእንተ ጴጥሮስ ወይቤሉነ ክህደቱ ለጴጥሮስ እምጎበ ጸላኢነ ወሚመ እምጎበ እግዚአብሔር፡፡ ለእመ ንቤ እምጎበ ጸላዒ እመኢመልሐ መጥባሕቶ ከመ ይግበር ቀትለ ምስለ እለ ኣጋዝም፡፡ ወባሕ ቱ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሉ አግብኦ ለመጥባሕትክ ውስተ ቤታ እስመ ኩሉ ዘያነሥእ መጥባሕት በመጥባሕት ይመውት፡፡ ናሁኬ እግዚእ ኢየሱስ አጽርዐ ቀትለ፡፡ ወጴጥሮስስ እምድገረ ሙተር እዝና ለገብረ ሊቀ ካህናት፡፡ናሁኬ ፍጽምት ጥባዕተ ልቡ ለጴጥሮስ ለመዊት ምስለ እግዚአ፡፡ ወእምድገረ ኦገደጎስ ገደፈ መጥባሕቱ፡፡እንዝ ገጉሥ ያስተራምም መነኬ ይትረሰይ ለቀትል፡፡ ወከህደስ በአፀደ ሐና ሶባ ጠቀለቶ ወለተ ዓፃዊ ከመ ኢየአምሮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፡ወበአፀደ ቀያፋኒ እንዝ ይሰሕን መገለ ሸርህ ሶባ ጠቀልዎ

ማንነቱን ይነገሩት ዘንድ አይሻም አርቡ ራሱ ሰውን ያውቀዋልና እንዳለ፡፡ ግቴ፳፮፡፳፱ የሐጃ፡፳፭

፳፯ ስለይሁዳ ሹመት ምክንያት እንናገር፡ ስለጳጳሳትና ስለኢጳሰ ቆጶሳት ወይም ከክህነት ማዕረጎች ስለአንዱ ሃይማኖትን ቢያጠፋ ወይም ከሐዋርያት የተቀበሉትን ሥርዓት ቢለውጡ ከተሾሙ በኋላ መሽር አይገባቸውም፡፡ አንበል፡፡ ከሐዋርያት ሹመት የሚበልጥ የሹመት ማዕረግ የለም፡፡ ከመላእክት አለቆችም መካከል የሠራዊት አለቃ ሳጥናኤልን የሚበልጠው አልነበረም፡፡ ገሊናውን ራስ ባስታብየ ልዑል ለመሆንም በተመኘ ጊዜ ከሰማይ ወደቀ ወደ አንጦርጦስም ተጣለ፡፡ይሁዳም ጌታውን ለመሸጥ በመከረ ጊዜ ከሐዋርያት ቁጥር ወጣ ንስሐ በመግባትም ኃጢአቱ አልተሠረየለትም የመሰከት ደም ገሥጸዋለችና፡፡

፳፰ እንዲሁም ንስጥሮስንና ልዮንን አፍቲክስንና ሰብልያናስን አቡርዮስንና መቅዶን የስን ፎጢናስንና መንክዮስን አውጣኪንና አርጌን እን ሚሊጢስንና የክህዲዎች አለቃ አርዮስንም የልባቸው ራስ በውግዘት ሰይፍ ሲቆረጥ የትምህርታቸውም ግንድ በጥፋት መጥረቢያ ሲቆረጥ የሰደት መከራ አገኛቸው፡፡ስለነርሱም በመዝሙር እኔ አልሁ እናንተ አማልክት ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ እናንተስ እንደሰው ትሞታላችሁ ከመላእክትም እንደ አንዱ ትወድቃላችሁ አለ፡፡እነሆ የሊቃነጳጳሳትን አወዳደቅ ከዲያብሉስ ከአርያም ከፍታ ወደ አንጦርጦስ መውደቅ ጋር አመሳሰለ፡፡ መዝ፳፩፡፮

፳፱ የእነርሱም መውደቅ በኪሩቤል ሠረገላ በሚሠለስ በጥልቆችም ጥልቅ የሦስትነ ቱ ፈትል የማይበጠስ አንዱ ከሁለተኛው ሁለተኛውም ከሦስተኛው የተለየበት ጊዜ የሌለውን ከማመን ዋልታ ሆነ፡፡

፳፱ ዳግመኛም ስለጴጥሮስ የጴጥሮስ ክህደቱ ከጠላት ነውን ወይስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ብለው ቢጠይቁን ከጠላት ነው ብንል ከያዙት ጋር ሊዋጋ ሰይፍን ባልመዘዘ እንል ነበር፡፡ዳሩ ግን ጌታ ኢየሱስ ሰይፍህን ወደ አፎቷ መልሳት ሰይፍ የሚያነሣ ሁሉ በሰይፍ ይሞታልና ብሎታል፡፡ እነሆ ጌታ ኢየሱስ መጋደልን አስቀረ ጴጥሮስ ግን የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ጆሮውን ከቆረጠው በኋላ እነሆ ከጌታው ጋር ለመሞት የጴጥሮስ ልብ ጭካኔ ፍጽምት ናት፡፡ ካስተወው በኋላ ግን ሰይፋን ጣለ፡፡ ገጉሥ ዝም ሲያሰኝ ማን ለጦርነት ይሰለፋል፡፡የበረኛው ሴት ልጅ ባላጣችው ጊዜ በሐና አፀድ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደማያውቀው የካደው ግን በቀያፋም አፀድ በእሳቱ አጠገብ ሲሞት የገሊላ ሰው እንደሆነ እናውቃለን ገንግርህም

ወይቤልም ነአምር ከመ ገሊላዊ አንተ ወቃልክ
ያወውተክ። ወካዕበ ይቤልም አኮት ርኢናክ ምስ
ሌሁ ውስተ ገነት ውእቱኒ ክህደ ካዕበ ወሥልስ
ከመኢየአምር ለእግዚእ ወተረጎመ ሱሙ።
ግቴ፳፯፥፭፻

፱ ወለዝኒ ምክንያተ ክህደቱ አኮ እምነበ
ሰይጣን አላ በእንተ ዘተጸበ ከመ ያርምም እንዝ
ይብል ትክህደኒ ሥልሰ ዘእንበለ ይንቱ ደርሆ።
ዘንተ ይቤሉ ከመ ይግዝር ተልፈተ ትምክሕት
እምልበ መሀይምናን እስመ አፈድፈደ ትምክሕት
ጴጥሮስ እንዝ ይብል እመሂ ኩሉሙ ክህዱክ
አንስ ኢይክህደክ። ወበክ ህደቱ ኮኖሙ መርሐ
ሰነሳሕያን። ወዕላ አፍኣ ወበክየ መሪሪ
ወኢተኖለቂ ሱቱ ክህደቱ ንበ ጊጋይ። በከመ
ይቤ ዳዊት ብፁዓን ለእለ ተጋደገ ሱሙ ኩሉ
ጋጢአቶሙ። ወለእለ ኢሒሰበ ሱሙ ኩሉ
ጊጋዮሙ ብፁዕ ብእሲ ዘኢኖለቂ ሱቱ
እግዚአብሔር ጋጢአቶ። ወዘእልበ ጽልሑት
ውስተ ልቡ።

፴፩ ተግረረት ጥንተ ንስሐ ዲበ ኩኩሐ
ሃይማኖት ጴጥሮስ ከመ ኢይበሉ ኤጲስቆጶስ
ኢንተዊከር በንስሐ ለኤጲስቆጶስ ዘእበለ እምድ
ጎረ ጽጽስናሁ ወለቀሲስኒ እምድጎረ ቅስናሁ
ወለዲያቆንሂ እምድጎረ ዲቀናሁ ወለዐቢየ
ክርስቲያንሂ እምድጎረ ጥምቀቱ።

፴፪ ወበዘከመዝ ዕልወት ስህተ ከታርዮስ
ኤጲስ ቆጶስ ወይቤ አልቦሙ ንስሐ ለዐቢየ
ክርስቲያን ለእመ አበሉ እምድጎረ ጥምቀቶሙ።
ገብረ ሱቱ ምክንያተ እምቃለ ጳውሎስ ዘይቤ
ለእመቦ ዘስህተ እምሐሪተ ሙሴ ይዘልፍዎ ቼ
ወአው ቼ ሰማዕት ይመውት እንክ ወኢይም
ሕርም። እፎ እንክ ዘተካየዶ ለወልደ እግዚአ
ብሔር በደመ ሥርዐት ዘላዓለም። እምከመስ
ጥዕሙ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ዳግመኑ ይሔ
ድስዋ ለንስሐሆሙ ወይሰቅልዎ ሱሙ ለወልደ
እግዚአብሔር። ወአስተብቀዕዎሂ ኤጲስቆጶስ
ለውእቱ ኤጲስቆጶስ ከመ ይትመየጥ እምስህተቱ
ወአበዮሙ። ወእዘከርዎ ንስሐሁ ለጴጥሮስ
ወተጋዦቶ ለቶማስ እምድጎረ ክህደ። ወበዝኒ
ሰእኑ አሆ አብሉቶ። እስመ ቃለ መጻሕፍት
ያደውዮ ለብእሲ ጽቡስ ጎሊና ወያከክዮ እምሐጸ
መስተቃትላን ዘምሉእ ሕምዘ።

፴፫ ንግባእኪ ገበ ነገረ መስቀሉ ለወልድ
ወንበ ዜና ግብርሙ ለጴጥሮስ ወዮሐን።
ኢክህደ ዮሐንስ እስመ አልቦ ዘአገሠመ ላዕሊሁ
እስመ ዘመዶሙ ውእቱ ለሊቃነ ካህናት
እምነገደ ዘብደዎስ አቡሁ። ወበእንተዝ ይቤ
ለሊሁ በወን ጌል ወውእቱስ ካልዕ ረድእ
ዘልሙድ ውእቱ ገበ ሊቃነ ካህናት።

አሉት እርሱም ሁለተኛና ሦስተኛ ጊዜ ጌታን
እንደማያውቀው ግለ ተራገመላቸውም።
ግቴ፳፯፥፭፻

፱ የዚህም የክህደቱ ምክንያት
ከሰይጣን ለይደለምን ደሮ ሳይራህ ሦስት ጊዜ
ትክደኛለህ ብሉ ዝም እንዲል ስለጠቀሰው
እንጂ። ከምእምናን ልብ የመመካት ሽሊፈትን
ይገርዝ ዘንድ ይህን ተናገረው ጴጥሮስ ሁላቸው
ቢካዱህ እንኳን እኔ አልክድህም ብሉ መመካቱን
አብዝቶት ነበርና። በመካዱም ንስሐ ለሚገቡት
አብነት ሆናቸው፡ ወደውጭ ወጥቶም መሪር
ልቅሶ አለቀሰ ክህደቱም ከበደል አልተቆጠረበ
ትም። ዳዊት ጋጢአታቸው ይቅር የተባለላቸው
በደላቸውንም ሁሉ ያልቆጠረላቸው ንዑዳን ክቡ
ራን ናቸው፡ እግዚአብሔር ጋጢአቱን ያልቆጠ
ረበት በልቡም ሽንገላ የሌለበት ሰው ንዑድ ክብ
ር ነው እንዳለ።

፴፩ ኤጲስቆጶስ ከጽጽስናው በኋላ
የበደለውን ኤጲስቆጶስ ቄሱን ከቅስናው በኋላ
ዲያቆንንም ከዲቄናው በኋላ ዐቢየ ክርስቲያ
ኑንም ከጥምቀቱ በኋላ በደለ ብለው በንስሐ
አንቀበልም እንዳይሉ የንስሐ መሠረት የሃይ
ማኖት አለት በሆነ በጴጥሮስ ላይ ተጣለች።

፴፪ እንደዚህ ባለውም ክህደት ኤጲስ
ቆጶስ ከታርዮስ ተሳሳተ፡ የክርስቲያን ቃላላቶች
ከጥምቀታቸው በኋላ የበደሉ ንስሐ የላቸውም
አሉ። ከጳውሎስም ቃል ከሙሴ አሪት የተሳሳተ
ቢኖር ሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች ይገሥ
ጹት፡ ከዚያ በኋላ ይሙት አይራሩለትም ያለውን
ለራሱ ምክንያት እደረገ። እንግዲህ የእግዚአ
ብሔር ልጅ በዘላለማዊ የሥርዓት ደም ቃል
ኪዳን የገባለት እንደምነው የእግዚአብሔርን ጸጋ
ከቀመሱ በኋላ ዳግመኛ ንስሐቸውን ያድሷታ
ልን የእግዚአብሔርንም ልጅ ለራሳቸው ይሰቅ
ሉታል። ኤጲስቆጶስም ያን ኤጲስቆጶስ ከስህ
ተቱ እንዲመለስ ማለዱት፡ እርሱ ግን እንዲኖ
ላቸው። የጴጥሮስን ንስሐ መግባት የቶማስንም
ከካደ በኋላ መማለል አስታውሱት፡ በዚህም እሺ
ሊያሰኙት ግን ተሳናቸው። የመጻሕፍት ቃል ገሊ
ናው ድኩም የሆነበትን ሰው ድውይ ያደርገዋል
ና መርዝ ከተቀባ የጦረኞች ቀስትም ይልቅ የከፋ
ያደርገዋል።

፴፫ ወደ ወልድ መስቀል ነገር ወደ ጴጥሮስ
እና ዮሐንስም የሥራቸው ዜና እንመለከ።
ዮሐንስ በአባቱ በዘብደዎስ ወገኖች ለካህናት
አለቆች ዘመዳቸው ስለሆነ ከቶ ያደረገበት
የለምና አልካደም፡ ስለዚህም እርሱ ራሱ በወንጌል
ያም ለእው ደቀመዝሙር በካህናት አለቆች ዘንድ
የታወቀ ነበር አለ።

፴፬ ወለሙ ስትሰቱሂ ኮነ እገዝ ያንተዐዱ ገበ እግዚእ ኢየሱስ እገዝ ቅንው ውላቱ። ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ለእሙ በእንተ የሐንሰ ነዋ ወልድኪ፡ ወይቤሉ ለረድኡኒ በእንተ እሙ ነዋ እምክ። ነዋ ካልዕ ክፍል ገበ ፈድፈደ የሐንሰ እምጲጥሮስ እገዝ ከዊነ ርእሰሰ ውስተ እደሁ። የሐፀ፱፡፩፮

፴፭ ወበብሔረ ጥብርያደስ ካዕበ አስተ ርእየሙ እግዚእ ኢየሱስ እገዝ ሀላፊ በሐመር ከመ ምሥግሩ ዓሣተ ወመርበብት ውስተ እደ ዊሆሙ። ወእግዚእ ኢየሱስ ይቀውም ሐይቀ ወኢያኦመርም አርዳኢሁ ከመ እግዚእ ኢየሱስ ውላቱ። ወይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ ሱ ብክሙ ዘገበልዕ ደቲቶየ። ወይቤልም አርዳኢሁ አልቦ። ወይቤሉም አውርዱ መሣግሪክሙ ገበ ይምነ ሐመር ወትረክቡ ብዙኃተ ዓሣተ። ወይቤልም ሠራሕነ ኩላ ሌሊተ ወአሥግርነ ወአልቦ ዘረከ ብነ ወበቃልከሰ ናወርድ። ወአውራደሙ መር በብተ ውስተ ባሕር ስእነ ስሐቢ እምብዝኃ ዓሣተ ዘተሠግረ። ውላት ጊዜ አጽጸረ የሐንሰ ገበ ገጸ እግዚእ ኢየሱስ ወርእዮ እገዝ ይቀውም ወአእመር ወይቤሉ ለጲጥሮስ እግዚእነ ውላቱ።

፴፮ ውላት ጊዜ ቀነተ ሐቂሁ ጲጥሮስ በዘይትዓጸፍ ቀነጸ እምዲበ ሐመር ወተወርወ ውስተ ቀላየ ባሕር ወኢክህለ ተጽግሦ ከመ ይብ ጸሕ በሐመር ምስለ ሐዋርያት አጋዊሁ። ናሁ ገበ ዝኒ ገጸ መካነ አሰረ አፍቶር ክርስቶስ ገበ ጲጥሮስ ፈድፋደ እም አጋዊሁ። እስመ ይቤ ወገጌ ላዊ ወካልአንሰ አርዳኦ በጽሑ በሐመር እገዝ ይሰገቡ ወያስገቡ መሣግሪሆሙ።
የሐ የሐፀ፱፡፩-፭

፴፯ ወበእንተዝ ተገድገ ሱቱ ኃጢአቱ፡ ለጲጥሮስ እስመ ጉጉኦ እምአጋዊሁ ለበጺሕ ገበ እግዚእ ኢየሱስ ወኢጸንሐ ለስሕወ ሐመር አላ ቀነጸ እምዲበ ሐመር ወተወርወ ውስተ ባሕር ወቀደሞሙ በጺሕ ገበ ዘአፍቀረ። ፍቅር እንተ አትነጸቶ እምውስተ ሐመር ወወረወቶ ውስተ ቀላየ ባሕር ይእቲ ደምሰሰታ ለመጽሐፈ ክህደቱ እስመ ኩሉ መጽሐፈ ክህደ ውስተ ባሕር ይት ወረወ ከመ ይኩን ፍጡነ ድምሳሴሁ። ተሠጥ መ መጽሐፈ ዕዳሁ ሶበ ወረወ ርእሶ ውስተ ቀላየ ባሕር ጥብርያደስ። ወወእቱስ ወዕኦ እም ቀላይ ከመ ባሕርይ ዘያንጸበርቅ ዘይትረከብ እም ዕፁብ በብዙ ማገሠሥ ጽፋት ወበተጥባበ ኪናሙ ለእሰ ይጸብቱ።
፴፰ በከመ ኢይትረከብ ባሕርይ ውስተ ቤተ ነዳያን ዘእገበለ ዳእሙ ገበ አብያተ ነገሥ ት። ወከማሁ ለጲጥሮስኒ ኢኮነ ህላዊሁ ውስተ ቤተ ነዳያን አእምር ዘእገበለ ዳእሙ ዘተገርየ

፴፱ በስትሰቱም ጊዜ ተቸንክሮ ባለ ወደ ጌታ ኢየሱስ አንጋጦ ይመለከት ነበር፡ ጌታ ኢየሱስም ሰለየሐንሰ ለአናቱ እክሆ ልጃሽ አላት ለደቀመዝሙርም ሰለአናቱ እነ፱ት እናትህ አለው። አለትነት በእጁ ባለ የሐንሰ ከጲጥሮስ የበለጠበት ሌላ ክፍል እነሆ። የሐፀ፱፡፩፮

፵፩ በጥብርያደስም ባሕር አጠገብ ዳግመኛ ጌታ ኢየሱስ ዓሣዎችን ሊያጠምዱ በመርከብ ባሉ መረብም በእጃቸው ባለ ጌታ ኢየሱስ ተገለጠላቸው። ጌታ ኢየሱስም በባሕሩ ጻርቻ ቆሞ ነበር፡ ደቀመዛሙርቱ ግን ጌታ ኢየሱስ እን ደሆነ አላውቁም። ጌታ ኢየሱስም ልጃቹ የምበ ላው አላችሁን አላቸው፡ ደቀመዛሙርቱም የለም አሉት። እርሱም መረባችሁን ከመርከቢቱ በስተ ቀኝ ጣሉ ብዙ ዓሣዎችንም ታገኛላችሁ አላቸው ። እነርሱም ሌሊቱን በሙሉ ደከምን መረባች ገንም ጣልን ያገኘው ግን የለም፡ እንደቃልህ ግን እንጥላለን አሉት። መረቡንም ወደ ባሕር ጥለው ከተጠመዱት ዓሣዎች ብዛት የተነሣ መጎተት ተላናቸው።

፵፪ ያን ጊዜም የሐንሰ ወደ ጌታ ኢየሱስ አመለከተ፡ ቆሞ አየው ዐወቀውም፡ ጲጥሮስንም ጌታችን ነው አለው። ያን ጊዜ ጲጥሮስም በለበ ሰው ልብስ ወገቡን ታጥቆ ከመርከብ ወደ ባሕሩ ውኃ ተወረወረ። ከወን ድምቹ ከሐዋርያት ጋር በመርከብ ይደርስ ዘንድ መታገሥ አልቻለም። እነሆ በዚህም የመጽሐፍ ክፍል ክርስቶስን የመ ውደድ ፍለጋ ከወንድምቹ ይልቅ በጲጥሮስ ላይ በዛ። ወንጌላዊ ሌሎች ደቀመዛሙርት ግን መረባ ችውን እየጎተቱና እያስጎተቱ በመርከብ ደረሱ ብሏልና። የሐፀ፱፡፩-፭

፵፫ ስለዚህም የጲጥሮስ ኃጢአቱ ተሠረ የለት ከወንዶች ይልቅ ወደ ጌታ ኢየሱስ ለመ ድረስ ቸኩሏልና ከመርከቢቱ ላይ ዘልሎ ወደ ባሕር ተወረወረ እንጂ መርከብ ለመጎተት አልቆ የምና። ወደ ወደደውም ለመድረስ ቀደማቸው። ከመርከቢቱ ላይ ያስዘለለችው ወደ ጥልቁም ባሕ ር የወረወረችው ፍቅር እርሷ የክህደቱን መጽ ሐፍ ደመሰለችት፡ የክህደት መጽሐፍ ሁሉ መጥ ፋቱ ፈጥኖ እንዲሆን ወደ ባሕር ይወረወራልና። ራሱን ወደጥልቁ የጥብር ያደሰ ባሕር በወረወረ ጊዜ የዕዳው መጽሐፍ ለጠመ እርሱ ግን በብዙ ጭንቅ በብዙም ፍለጋ በዋናተኞችም በብልጠ ታቸው ጥበብ እንደሚገኝ የሚያበራ ዕንተ ከባሕር ወጣ።

፵፬ ዕንተ ከነገሥታት ቤት እንጂ በችግረኞች ቤት እንደማይገኝ እንዲሁ የጲጥ ሮስም መኖሪያ ቤት ከዕውቀት ችግረኞች ቤት

ከመ ይኩን ርእሰ ሰቤተ ኢየሱስ ክርስቶስ።
 ወበእንተዝ ትብል ቤተክርስቲያን ርእሱ ወርቀ
 ቱፋዝ። ርእሰ ትሰምዮ ለጳጳሮስ ሰቤተ ኢየሱስ
 ክርስቶስ። እስመ ጳጳሮስ ብሂል ኩኩሕ ብሂል
 በነገረ ሮማይስጢ። ወበነገረ ዕብራይስጢስ ኬፋ።
 ወበእንተዝ ይቤሉ አግዚእን እንተኬ ትሰመይ
 ኬፋ ዘበትርንጌሁ ጳጳሮስ።

፴፱ ወካዕበ ይቤሉ አንተ ኩኩሕ
 ወላዕሌክ አሐገፃ ሰቤተ ክርስቲያን። እስመ
 ኩኩሕ ኢይትፈጸሕ በጉድብ ወብማገፃ ከመ
 ዕፀው ወኢይትሀወክ እምዝብጠተ ነፋሳት ከመ
 እእዋም። ወኢይምሑ እምነጠብጣበ ዝናማት ወእ
 ምውጊዘ ማያት ከመ መሬተ ምድር። ወኢየ
 ዑብር እምዋዕዩ ፀሐይ ወእም ሐሩረ ሐጋይ ከመ
 ሐመልማለ ሣዕር ዘዘልፈ ህልው በከዊን እብን
 ወለዓለም ኢይፀብስ እምጽንዑ። ዮሐ፩+፵፫

፵ ወበእንተዝ ተሰምዮ ጳጳሮስ መሠረተ
 ቤተክርስቲያን በእንተ ጽንዑ ሃይማኖት ዘእርቶ
 ዶክስያ። ወእኩመ በሂመተ ክህነት ባሕቲቱ ወመ
 ራትተ መንግሥተ ሰማያት ዘተሳተፎ ምስሌሁ
 አላ ስመኒ ዘዚአሁ ጸንዎ። እስመ ክርስቶስ
 ተሰምዮ እብን በጎበ ነቢያት እስመ ተብህለ
 በመዝሙር ዘበሃሌሉያ እብን ዘመነንዋ ነደቅት
 ወይእቲ ኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት።

፵፩ ዳንኤልኒ ይቤ ተመትረ እብን እም
 ደብር ዘእዝለ እድ ወሐረዎ ለምስል ዘወርቅ
 ። ወእምድገረ ጋሪያ ለምስል ዘወርቅ ኮነ ደብረ
 ዐቢዩ ወመልእ ኩሉ ምድረ። ጳጳሮስኒ ይቤ
 ናሁ እሠይም ውስተጽዮን እብን ማዕዘንት ጎሪተ
 ወክብርተ ወዘእምነ ባቲ ኢይትጎፈር። በከመ
 ውእቱ ተሰምዮ እብን በጎበ ነቢያት ውእቱኒ
 ሰመዮ እብን ለጳጳሮስ እዝ ያስተዛውጎ ምስሌሁ
 በከዊን ለምላክ ዘበጸጋ ወእኩ ዘበህላዊ። ወእንተዝ
 ይቤ ለሊሁ ጳጳሮስ በከመ ኩሉ ዘዚእን መለኮቱ
 ወጋይሉ በእምልኮቱ እንተ ተወህበት ለነ።
 መዝሂ፲፮+፳፪

፵፪ ወከመ ኢናምስሉሙ እብን ዘጋሣር
 ዘይከውን ለዕቅፍት ታስተፋደም ቤተ ክርስ
 ቲያን ጽዋፊሁ እዝ ትብል ርእሱ ወርቀ ቱፋዝ
 ወፍካሬሁሰ ርእሱ እብን ወርቅ። ርእሰ ለመዮቶ
 በእንተ ዘኮነ ርእሰ ሐዋርያት። እብን ወርቅሂ
 ትቤሉ እዝ ታሌዕሉ እምከዊን እብን ዘከንቱ
 ጎበ ከዊን እብን ወርቅ ዘውእቱ ገዋዩ ኩብር።
 መጋ፩+፲

፵፫ ገንባእ እዝሰ ጎበ ነገረ ሂመተ
 ዘኮነ በጥብርያደስ። ወእምድገረ መስሐ ይቤሉ
 ስምዖን ዘዮና ታፈቅረኒት ፈድፋደ እምእሉ።

አልሆነም። ለኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ አለቃ ይሆን
 ዘንድ የተመረጠ ሆነ እንጂ። ጳጳሮስ ማለት
 በሮማይስጥ ቋንቋ አለት በዕብራይስጥም ቋንቋ
 ኬፋ ማለት ነው። ስለዚህም ጌታችን እንተ
 ኬፋ ትባላለህ አለው። ትርጉሙም ጳጳሮስ
 ማለት ነው።

፴፱ ዳግመኛም አንተ አለት ነህ በአንተም
 ላይ ቤተክርስቲያንን እሠራታለሁ አለው። አለት
 እንደ እንጫት በምሳር በመጥረቢያም አይፈረ
 ከስምና እንደ ዛፎችም በነፋሳት ጥፊ አይና
 ወጥም። እንደምድር ትቢያም ከዝናብ ነጠብጣብ
 ከውኆች መፍሰስ የተነሳ አይቀልጥምና ከፀሐይ
 ቃጠሉ ከበጋ ግለት የተነሣ እንደለምለም ሣር
 አይደርቅምና ዘወትር በደንጊያነቱ ይኖራል
 ለዘላለምም ከጽናቱ አይደክምም። ዮሐ፩+፵፫

፵ ስለዚህም ጳጳሮስ ስለክርስቶስ ሃይማኖት
 ጽናት የቤተክርስቲያን መሠረት ተባለ። ከእርሱ
 ጋር የተባበረው በክህነት ሹመት ብቻ
 የመንግሥተሰማያትን ቁልፍ በመያዝም አይደ
 ለም፡የዝ ስሙንም ሰጠው እንጂ። ክርስቶስ
 በነቢያት ዘንድ ደንጊያ ተብሎ ተጠራ። በሃሌ ሉያ
 በሚጀምር መዝሙር ግንብኞች የናቋት ደንጊያ
 እርሷ የማዕዘን ራስ ሆነች ተብሏልና።

፵፩ ዳንኤልም ደንጊያ እጅ ሳይነካው
 ከተራራ ወረደ የወርቁንም ምስል ፈጨው
 የወርቁንም ምስል ካደቀው በኋላ ተመልሶ
 ታላቅ ተራራ ሆነ ምድርንም ሁሉ መላ አለ።
 ጳጳሮስም እነሆ የተመረጠችይቱንና የከበረች
 ይቱን የማዕዘን ደንጊያ በጽዮን እኖራለሁ በእር
 ሷም ያመነ አያፍርም አለ። እርሱ በነቢያት
 ዘንድ ደንጊያ ተብሎ እንደ ተጠራ እርሱም በባሕ
 ርይ ያይደለ በጸጋ እምላክነት ከራሱ ጋር አንድ
 ሲያደርገው ጳጳሮስን ደንጊያ ብሎ ጠራው። ስለ
 ዚህም ጳጳሮስ ራሱ ሁሉ የእኛ እንደሆነ መለኮ
 ትና ጋይሉ እርሱን ማምለክም ለእኛ የተሰጠች
 ናት አለ። መዝሂ፲፮+፳፪

፵፪ እንቅፋት በምትሆን በተናቀች ደንጊያ
 እንዳንመስላቸው ቤተክርስቲያን አጠራፋን ራሱ
 ዝምዝም ወርቅ ነው ብላ ታሳምረዋለች። ትርጉ
 ሙም ራሱ የወርቅ ደንጊያ ማለት ነውና። ዮሐ
 ዋርያት አለቃ ስለሆነ ራስ አለችው። ከከንቱ
 ደንጊያነት የኩብር ገንዘብ ወደ ሆነ የወርቅ ደን
 ጊያነት ከፍ ከፍ ስታደርገውም የወርቅ ደንጊያ
 ትለዋለች። መጋ፩+፲

፵፫ እንግዲህስ በጥብርያደስ ስለተሰጠው
 የሹመት ነገር ወደመናገር እንመለስ። ከተመገ
 ቡም በኋላ የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ከእነዚህ
 ይልቅ ትወደኛለህን አለው። ጳጳሮስም እኔ እንደ

ወይቤሉ ሲጥርስ ለሊከ ተአምር ኩሉ ከመ እነ አፈቅረኩስቀፈቱ ትምክሕቱ ዘተዳሚ፡ወበእንተ ዝ እውሥከ ቢቃለ ፍርሃት እስመ ኮኖ ተገሃጸ ሰገዛቱ፡፡ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ረዐይኪ አባገ ዕዮ፡፡ ወበእንተዝ ተወውተ ከመ ስምዐ ጽድቅ ኮኖ በእንተ ዘያፈቅር ፈድፋደ፡፡

፵፬ ረዐይኪ አባገዕዮ ብሂል ከኖመ-ርእስ ለአርዳላዮ እስመ ከዊነ ኖላዊ ንበ ከዊነ ርእስ ይተርጉም፡፡ወዘተሰእሱስ ሥልሰ በእንተ ዘያፈ ቅር ፈድፋደ እምሐዋርያት ከመ ያብጥላ ሰተዝ ካረ ከሀደቱ በተዝካረ እፍትርቱ፡፡ ወዘይቤሉስ ሥልሰ ረዐዓይኪ አባገዕዮ ከመ ያትም ሂመቶ በሥላሴ፡፡ወእምድጎረዝ ይቤሉ አመ ወረዛ አንተ ለሊከ ትተንት ሐጃክ ወተሐውር ንበ ፈቀድከ፡፡ ወእመ ልህተ ታጎሥእ እደዊክ ወዓዕድ ያተንተክ ወይወስደክ ንበ ኢፈተድከ፡፡ ዘንተ ይቤሉ እገዝ ያኤምር በአይ ሞት ይሰብሐ፡፡ወዘንተ ብሂሉ ይቤሉ ትልወኒ፡፡ ወተሲዎቱሰ ለጴጥርስ ሕማ ማተ መስቀል ውሐቱ በዘቦቱ ይመውት፡ በከመ ሞተ እግዚእ ኢየሱስ በሕማማተ መስቀል፡፡

፵፭ ወሰባ ርእዮ ሲጥርስ ለዮሐንስ ይቤሉ ለእግዚእ ኢየሱስ ዝኪ እር፡፡ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አመ ፈቀድኩ የሁሉ እስክ ሶበ እመጽእ ሚ ላዕሊክ ወሕንተሰ ትልወኒ፡፡ ወዘክስ እድለወ ሱቱ ዘመላእክት እስመ ከመ መላእክት ኮነ ሕይወቱ በላቢ ምድር፡፡ ዮሐጃጃ፡፤፲፭-፩፻

፵፮ ንፈጽምኪ ነጊረ ዘለፋሁ ለአርጌንከ ዘይቤ ዘአልበሶመ- እግዚአብሔር ለአዳም ወለ ሔዋን ኢኮነ አዕዳላ ዘማእስ፡፡ ናሁ አተምነ ሱቱ ስምዐ እምቃሰ ኦሪት ከመ ንበርመ- ሥጋ እምት ድም፡፡ወእመሂ ይቤለነ እምአይቱ አምጽእ እግዚ አብሔር አዕዳላ ዘማእስ ዘአልበሶመ- እግዚአብ ሔር ለአዳም ወለሔዋን ወመት ጠብሐ፡፡ ወንሕ ነሂ ንበሉ መት ዘርእ ለሕጠተ መና ዘአይገእ በገዳም ከመ ይኩን ሲሳዩ ለሕዝብ፡፡ ወካዕበመ ንበሉ መት ሐበዞ ለጎበስት ዘአምጽእ ሱቱ ቋዕ ለኤልያስ በበነገህ፡፡ ወመት ጠብሐ ለሥጋ ዘኮነ ያመጽእ ሱቱ በበሰርክ እግዚአብሔርስ ይክል አምጽእ እምገበ ኢህሉ፡፡ ጃነገ፤፮፡፤፮ ዮሐጃ፡፤፱

፵፯ ወይእኪኒ ፈጸመነ ዘለፋሁ ለአርጌንከ ገጽሐት ሰገዚረ ፋሊካ ከመ ኢየሱያስ ፡ወሰገዚረ ተዝካረ ትገሃኤሁ ከመ ሐዋርያት፡፡ሰበሐት ለዘሐመ ወምተ ወተንሥእ ለዓለመ ዓለም አሚን ወአሚን፡፡

ምድዚ ልንተ ሁሉን ታውቃለህ አለው፡፡ፈተኛዎ ትምክህቱ አሰናክላዋለችና ስለዚህ በፍርሀት ቃል መለስ፡ለዘወትር ተገንጽ ሆኖታልና፡፡ጌታ ኢየሱስም በትፔን ጠብቅ አለው፡ ስለዚህም አብዝቶ እንደሚወድደው የእውነት ምስክር እንደሆነላት ታወቀ፡፡

፵፱ በትፔን ጠብቅ ማለት ለደቀመዓመርቱ አለቃ ሁኖቸው ማለት ነው፡ ጠባቂነት በእነሱነት ይተረጎማልና፡፡ለሦስተኛ ጊዜ ከሐዋርያት ይልቅ አብዝቶ እርሱን በለመውደዱ መጠየቅም በመውደዱ መታሰቢያ የክህደቱን መታሰቢያ ያጠፋ ት ዘንድ ነው፡፡ሦስተኛ ገልገሎቹን ጠባቂ ያልው ፔመ-፩ን በሥላሴ ያጸና ዘንድ ነው፡፡ከዚህም ፀጌ ፋ ገልግላ ዓለህ ራሱ ወገኑን ትታጠቃለህ ወደወደፎውም ትሂላለህ፡፡ዓረጃህ ጊዜ ገን እደ ችህን ታገሃለህ ሌላም ያስታገህልህ ወዳልወደ ድኸውም ይወስድህል አለው፡፡ፎምን ዓይነት ሞት እንደሚያገለግለው ሊያመለክት ይህን እሳ ውይህንም ተናገር ተክተክኝ አለው፡ የጴጥርስ መክተል የሚሞትበት የመስቀል መክፈ ነው፡፡ ጌታ ኢየሱስ በመስቀል መክራዎች እንደሞተ፡፡

፶፩ ሲጥርሱም ዮሐንስን አይቶ ጌታ ኢየሱስን ይህን እንደምን ይሆናል አለው፡፡ ጌታ ኢየሱስም እስከመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ በወድ አንተ ምን እንደህ አንተ ገን ተክተላኝ አለው፡፡ በዚህስ ለዮሐንስ ሞትን እንዳይተምሰው አደላ ለት የመላእክትንም ሕይወት አደለው ሕይወቱ በምድር ላይ እንደመላእክት ሆኖአል፡፡ ዮሐጃጃ፡፤፲፭-፩፻

፶፮ እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ያለ በሳቸው የቁርበት ለምድ አይደለም ያለ የአር ጌንከን ተገንጽ መናገር እንፈጽም፡፡እነሆ ከጥን ትም ሥጋ እንደነበራቸው ከኦሪት ቃል ማስረጃ አቀረብንላት፡፡እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ያለ በሳቸውን የቁርበት ለምድ ከወደት አመጣው ማንስ አረደው ካለንም እኛም ለሕዝቡ ምግብ ይሆን ዘንድ በምድረበዳ የዘነመውን የመና ትንጣት ማን ዘራው እንለዋለን፡፡ዳገመኛም ጠዋ ት ጠዋት ቁራ ለኤልያስ ያመጣለት የነበረውን እንደራ ማን ጋገረው፡ በሰርክ በሰርክም ያመጣ ለት የነበረውን ሥጋ ማን አረደው እንለዋለን፡፡ እግዚአብሔርስ ከሌለበት ማምጣት ይቻላል፡፡ ጃነገ፤፮፡፤፱ ዮሐጃ፡፤፱

፶፯ አሁንም የአርጌንከን ተገንጽ ፈጽመን እንደኢየሱስ ፋሊካን ለማክበር እንደ ሐዋርያ ትም የትንሃኤውን መታሰቢያ ለማድረግ እንት ጋ፡፡ መክራን ለተቀበለ ለምተና ለተነሣ ለእርሱ ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሚን አሚን፡፡

ዓፄ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለእርጊዝ ህውክ
 76ዝ፡ ከመ አርፎ ምድር ምሉእ ሕምዝ፡
 በሐብሉ ስህተት አትዝ፡ወበሠተ ጽልመት ግኑዝ፡
 ይቤ ጊዮርጊስ ወልደ ትምህርተሙ ለጽዓሐውያን
 አብያዝ፡ ወዘተለው ትምህርተ እርጊዝ ሃይማኖት
 እግዕዝ ወኪያሁ እወግዝ፡በእጽልዕተ በግዑ እት
 መፃዝ፡ወበዕፅ መስተሉ እትመረጉዝ፡ ያሕመ
 ለምል ርእሰየ ከመ ዕፅ እርዝ፡ ዘተተክለ ንበ
 መሐዝ፡ዘይሠወጥ ማዩ እምዝ ውስተዝ፡ ሰብ
 ሐት ለእግዚአብሔር አዚዝ፡ ለዓለመ ዓለም
 አሜን፡ አሜን፡ ወአሜን፡

..... ///

ዓፄ ጡዋዩ የታወከ እገደ እባቡም መርዝ
 የተመለ በስህተት ለገሰለት የታወረ በጨለማ
 ማት የተገዝ የእርጊዝ ተግጥጽ ተፈጸመ፡፡ የም
 ሥራቃውያን ከጥክብት የትምህርታቸው ልጅ
 የሆንሁ ጊዮርጊስ ተናገርሁት፡፡የእርጊዝን ትም
 ህርት የተከተለው ሰው ሃይማኖትንና እርሱን
 አወግዛለሁ፡በበገም እትራቶች በጎ መፃዝን እሽ
 ትታለሁ ዕፅ መስተሉንም እመረክባለሁ፡ ራሴም
 ውጋው ከዚህ ወደዚያ በሚፈለስ ውጋ ጻር እን
 ደ ተተክለ የዝግባ ዛፍ ይለመልማል ብርቱ ለሆነ
 ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገዛል ለዘላለሙ
 አሜን፡ አሜን፡ አሜን፡

..... ///

ምዕራፍ ፳፭

በሰዓሰ ፋሲካ ምንባብ

፩ በእኛም እግዚአብሔር ዘይሚለበ ለተዋሕዶቱ ወይትዊደስ በትሥልስቱ፡ አጋዚ ዓለም በመንገሥቱ፡ መላኢ ኩሉሂ በመለኩ፡ እበ ኩሉ በጊሩ፡ ርጉት መዐት በትዕግሥቱ፡ መጽ ደቱ ኃጥኣን በሥምረቱ፡ መትለሊ ዕፁብ በኩሂ ሱቱ፡ መቢበ መቢባን በተኪንዎቱ፡ ወአልቦ ዘይተ ቃወማ ለጽጐ መፃቱ፡ ዘእግዛበ ኃይለ አድኅ ናቱ፡ ወአልቦ ዘያፎርራ ለእሳተ ትገዕቱ፡ ዘእግዛበ ጠለ ግህሉ ወምሕረቱ፡ ዘይወርድ እመዝገበ ቤቱ፡ ለዓለሙ ዓለም አሜን ወአሜን፡፡

፪ ንጠንኪ ዘሰፋሆሙ ለእለ ይብሉ ኢይወርድ ኃይል ገብ ቤተክርስቲያን ወጥብስትኒ ኢይትመየጥ ለከዊን ሥጋሁ ለክርስቲስ ወጽዋዓ ወይንኒ ለከዊን ደሙ፡፡ ንሕነሰ ገብል ኃይል ይጸ ውራ ለቤተ ክርስቲያን ከመ ኢትትገፍታኦ እም ትግሣኤ ዕልዋን፡ ወኃይለ ትጸውር እገዛ ውሉቱ ይጸውራ ኃይለ ትትፃጸፍ ወኃይለ ትቀንት ወኃ ይላት የዐውድዋ፡ እኛም እግዚአ ኃይላት ረሲዩ ወረገላሁ፡፡

፫ ወእመሂ ይጸሊ ሰብእ በቤቱ ገብረ ሠናየ ገብረ ከመ ኢይጸራዕ ሰብሐተ አምላኩ፡ እኮ ዘይከውና ሱቱ ከመ ኃይለ እንታክቲ ከመ ዘይፈጽም ትካዝ በእፈ ላእክ ገብ ገጉሥ፡፡ ወበ ዊእስ ኢባኦ ኢይከውና ረኪበ ሞገስ ከመ ዘተናገረ አፈ በእፍ እገዛ ኢይፈሊ ገጽ ለነጋሚ፡፡

፬ ለእኛም ገሠሥቱ ለእብ ትረክቦ በሆ እገዛ ያስተሐምም ወርጉ ትርሲታ ለብእሲተ ወልዱ በእኛም ይቤሱ መልእክ ዘይመርሖ ለዮሐንስ አቡተለምሲስ ነፃ አርእይኩሃ ለብእሲተ በገዑ፡፡ ለእኛም ገሠሥቱ ለወልድ ትረክቦ በሆ እገዛ ይጠባሕ ለምሳሐ ደቂቃ ወእገዛ ይትቀዳሕ ደሙ ለበዓለ ፋሲካ፡፡ ለእኛም ገሠሥቱ ለመንፈስ ቅዱስ ትረክቦ በሆ እገዛ ይቆድሳ በደሙ መር ዓዊሃ፡፡ ለእኛም ገሠሥቱ ለአዳም ትረክቦ በሆ እገዛ ይገብር በዓለ ምስለ ዳገም አዳም፡፡

፭ ለእኛም ገሠሥቱ ለሐዋን ትረክባ በሆ እገዛ ትትፈራግሕ በወለታ ዘእምጽአት ፈውሰ ለቀሰሊሃ፡፡ ለእኛም ገሠሥቱ ለእብርሃም ትረክቦ በሆ እገዛ ይረፍት ምስለ ነፍሳተ ጻድ ቃን፡፡ ለእኛም ገሠሥቱ ለሳራ ትረክባ በሆ እገዛ ትትፈራጋዕ በማእዱ ለዘእብሰለት ሱቱ ዳፍንተ ናእት በውስተ ሐይመታ፡፡ ለእኛም ገሠሥቱ

ምዕራፍ 48 አምስት

የፋሲካ ዓርብ ምንባብ

፩ በአንድነቱ በሚቀድስ በሦስትነቱም በሚወደስ ዓለምን በመንገሥቱ በያዝ በመለኩ ተም በቦታ ሁሉ በመላ በቸርነቱ የሁሉ አባት በትዕግሥቱም ከቁጣ የራቀ በፈቃዱም ኃጥኣንን የሚያጸድቅ በቻይነቱም ጭንቅን የሚያቀልል በጥበቡም የጥበበኞች ጥበበኛ በሆነ ከማዳኑ ኃይል በቀር የቁጣውን ጽናት የሚቋቋማት በሌለ ክቤቱ መዝገብ ከሚወጣ ከይትርታውና ከርጎራ ጌው በቀር የትናቱን እሳት የሚያቀዘቅዛት በሌለ በእግዚአብሔር ስም ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፪ ኃይል ወደ ቤተክርስቲያን አይወር ድም ገብስቱም ወደ ክርስቲስ ሥጋነት አይለ ወጥም የወይት ጽዋም ደሙን ወደ መሆን አይለ ወጥም የሚሉትን ሰዎች ተግሣጽ መናገር እን ደምር፡፡ እኛስ ከከሀዲዎች መነሳሳት የተነሳ እንዳትነዋወጥ ኃይል ቤተክርስቲያንን ይጠብቃ ታል፡፡ የሚጠብቃት እርሱ ሲሆን ኃይልን ትሽክ መዋለች ኃይል ትጥፀፋለች ኃይልንም ትታጠ ቃለች ኃይላትም ይከብቧታል የሠራዊት ጌታ ወረገላ አድርጓታልና፡፡

፫ ሰው በቤቱ ቢጸልይ የአምላኩ ምስጋና እንዳይቋረጥበት በጎ ሥራ ሠጭ፡፡ አሳቡን በመል ክተኛ አንደበት ወደ ገጉሥ እንደሚያደርስ እንደ ዚያች ኃይል የሚሆን ለት ሐይደለም፡፡ መግባትን ገን አልገባም የገጉሡን ፊት እያየ አፍ ለአፍ እንደሚናገር ሰው ገን ባለፈውነትን አላገኘም፡፡

፬ አብን ከፈለግኸው የሐንሰ አቡተለ ምሲስን የመራው መልእክ ና የበጉን መሽራ ሳሳይህ እንዳለው የልጁ መሽራ የምትሸለምበትን ቤት ሲያበጃጅ በዚያ ታገኘዋለህ፡፡ ወልድንም ከፈለግኸው ለልጆቿ ምግብነት ሲታረድ ደሙም ለፋሲካ በዓል ሲቀዳ በዚያ ታገኘዋለህ፡፡ መንፈስቅዱስንም ከፈለግኸው ከሁለተኛው አዳም ጋር በዓል ሲያደርግ በዚያ ታገኘዋለህ፡፡

፭ ሐዋንንም ብትፈልጋት ለቀሰሉቿ ፈውሰን ካመጣችላት ከልጁ ጋር በትደሰት በዚያ ታገኛ ታለህ፡፡ አብርሃምንም ከፈለግኸው በጻድቃን ነፍሳት ጋር ተተምጦ በዚያ ታገኘዋለህ፡፡ ሳራንም ብትፈልጋት በድካሟን ውስጥ ያልጣ እገነኛ በጋገረችለት ጌታ ማዕድ ደስ እየተሰኘች በዚያ ታገኛታለህ፡፡ ይሰሐትንም ከፈለግኸው ከአባቱ

እምትእዛቡ ለኢየሱስ ኢየሀሱ ዝዩ። ወእመኑሂ ዘእርኩስ ሥጋሁ በጋጢአት ኢይ ርሳዕ እስመ ዘኢይትረሳዕ ያግገሥ ርእሶ እመ ዓተ እግዚአብሔር መስተለ ኢይገፋዕ። እስመ ዘይሬእየን ብኅ እበ ብርሃን።

፲፩ ለእመ ገሠሥተሙ ለእናጉን ሰጢሰ ወለመዘምራን ትረክቦሙ በሆዩ እገዝ ይተገሁ ለእጉበቦ ወይዘሥሩ ለጸልዮ። ለእመ ገሠሥከ ገብስተ ትረክብ ዲበ ጠረጴዛሃ ዘጉቴም በቅብዐ ሚርን። ለእመ ገሠሥከ ወይን ምሥጢር ትረክብ ገበ ገበ መርዓዩሃ ዘተርገወ በኩናተ ለገጊናስ ገቢ ፤። ወለእመ ገሠሥከ ቅብዐ ዘይት ትረክብ ገበ ገራባቲሃ። ለእመ ገሠሥከ መዓዛ ሠናዩ ትረክብ ገበ ጢሰ ዕጣና ዘየዐርግ እስከ ኑጋ ኦርያም። ለእመ ገሠሥከ ማጉተተ ብርሃን ትረክብ ገበ መራናቲሃ። ለእመ ገሠሥከ ርማናተ ወርቅ ትረክብ ገበ መንጠዋልሂ ዘዕሱቃን በፈተለ ሜላት ዘሲርዮ ዘገዙጋን በደመ በግዑ።

፲፪ ለእመ ገሠሥከ ባሕርዮ ትረክብ ገበ እዴሃ። ለእመ ገሠሥከ መካልዮ ወርቅ ትረክብ ውስተ መዛግብቲሃ። ለእመ ገሠሥከ ሐሊቢ ትረክብ ገበ እጥባቲሃ። ለእመ ገሠሥከ ጸቃውሶ ትረክብ ገበ አፋሃ። ለእመ ገሠሥተሙ ለጠቢባን ትረክቦሙ በውስተ ኩርጓኒሃ እገዝ ያረእዩ ኃይለ እምኃይል ወእገዝ ይጉስዑ ልቡና እምልቡና።

፲፫ ለእመ ገሠሥተሙ ለዐተብተ ሥራይ ትረክቦሙ በውስተ አናትእሂ እገዝ ይጸዕጡ ፈውስ ለተሉላን በዘይተ ሃይማኖታ ወእገዝ ያተ ለኣልፌ መላጽያተ ለመቲረ አሥራው ጋጢአት በከመ ይቤ ጳውሎስ እስመ በሊሕ ቃለ እግዚአብሔር እመላጺ ዘክልዒ አፋሁ ዘይመትር ነፍስ እምነፍስተ ወይሊሊ ሥርወ እመሊሊቲ። ዕብ፩፥፲፪

፲፬ ለእመ ገሠሥተሙ ለኪሩቤል ትረክ በሙ በውስተ ዓዘትተ ጠፈራ እገዝ ያገዝፈዝፍ ከነፊሆሙ ዘጸዳል ዲበ ምስህለ መሣውሂሃ እስመ ሠረገላ መለኮት ይእቲ ዘበምድር በከመ እመንቴ ሠረገላ መለኮት ዘበለማያት። እስመ እግዚአብሔር ህልው በዝዩ ምስለ ሠረገላሁ በከመ ህልው በለማያት ምስለ ሠረገላሁ።

፲፭ በከመ ይቤ ሕዝቅኤል ወነጸርኩ ወርእኩ ፩ ሠረገላ በዲበ ምድር ታሕቲሆሙ ለቫ እንሰሳ። ወራእዩ ለሠረገላ ከመ ርእየተ ተር ሲስ በውስተ እምሳለ አርባዕቲሆሙ። ወጉብርሙ ከመ መንኩራኩር በውስተ ፩ ገበዋቲሆሙ። የሐውሩ ወኢይመይጡ ዘባናሙ ሲበ የሐውሩ ወልዑላን እመንቴ። ወርእኩ ዘባናሙ ምሉእ አዕይንተ በዐውደሙ ለአርባዕቲሆሙ።

የተለዩ ማገም በዚህ ሥፍራ አይሁን ሥጋውንም በጋጢአት ያረከሰ ማገም የማይረሳ ነውና እይርሳ ራሱን ከእግዚአብሔር ቁጣ ያርቅ መስተልገም አይገፋ የሚያየን የብርሃን አባት አለና ብለው ሲሞሁ በዚያ ታገኛቸዋለሁ።

፲፩ እናጉንዚጢሰንና መዘምራንን ከፈለገህህቸው ለማንበብ ለመዘመርና ለመጸለይ ሲተጉ በዚያ ታገኛቸዋለሁ። ገብስቱንም ከፈለገህ በሚርን ዘይት በታተመ በመንበሩ ላይ ታገኛለህ። የምሥጢርንም ወይን ከፈለገህ በመቶ አስቃው በለንጊናስ ጦር ከተወጋ ከሙሽራዋ ጎን ታገኛለህ። ዘይትንም ከፈለገህ በመቃናጅ ታገኛለህ። ያማረ መዓዛን ከፈለገህ እስከ ኦርያም ከፍታ የሚወጣ የዕጣኗን ጢስ ታገኛለህ። የብርሃን ፋናን ከፈለገህ በመቅረዙጅ ታገኛለህ። የወርቅ ሽኩራዎችንም ብትፈልግ የበጉን ደም ከተረፌ ቀይም ቀለም በተነከሩ በሐር ግምጃም ከተሠሩ መጋረጃዎቿ ታገኛለህ።

፲፪ ዕንተሁ ብትፈልግ ከእጂ ታገኛለህ። የወርቅ መክሊት ብትፈልግ በሳጥናጅ ውስጥ ታገኛለህ። ውተት ብትፈልግ ከጡቶቿ ታገኛለህ። የማር ወለላም ብትፈልግ ከአፏ ታገኛለህ። ጥብበኞችንም ከፈለገህህቸው ኃይልን ከኃይል ሲገልጡ ዕውቀትንም ከልብ ሲያወጡ በጉባኤዎ ታገኛቸዋለህ።

፲፫ ባለመድኃኒቶችንም ብትፈልጋቸው ለቀስለኞች በሃይማኖት ዘይት ፈውስን ሲያደርጉ፡ጳውሎስንም የእግዚአብሔር ቃል ልሳኑ ሁለት ከሆነ ምላጭ ይልቅ ነፍስን ከሥጋ የሚላይ ሥርንም ከመገጣጠ ምሚያው የሚለያይ የተሳለ ነው እንዳለ፡የኃጥኦንን ሥርች ለመቁረጥ ምላጮችን ሲያዘጋጁ በደጀፎቿ ታገኛቸዋለህ። ዕብ፩፥፲፪

፲፬ ኪሩቤልን ከፈለገህህቸው የሚያበሩ ክንፎቻቸውን በመሠዊያው መንበር ላይ እያማቱ ከጣራዎ በታች ታገኛቸዋለህ። እነርሱ በለማያት ያሉ ሠረገላ እንደሆኑ ኦርሳም በምድር ያለች የመለኮት ሠረገላ ናትና። እግዚአብሔር በለማያት በሰረገላው ላይ እንደሚቀመጥ በዚህም በሰረገላው ላይ ይቀመጣልና።

፲፭ ሕዝቅኤል ከአራቱ እንከሳት በታች በምድር ላይ አንድ ሰረገላ ፈጽሜ ተመለከተሁ። የሰረገላውም መልክ በአራቱ እምሳል እንደተርሲስ እምሳል ነው። ሥራቸውም በአራት ጉናቻቸው እንደ መንኩራኩር ነው። ይሄዳሉ ሲሄዱም ደርባቸውን አይመልሱም። ከፍ ከፍ ያለም ናቸው ደርባቸውን እየሁ በአራቱም በኩል ዓይኖችን የተመላ ነው። ሲሄዱም ሰረገላው

ወላብ የሐውዱ የሐውር ሠረገላ ምስሊሆሙ።
ወላብ ይትገሥቱ ሕገሰላ ሕግድር ይትገሥቱ
ሠረገላሂ። ወገብ ሀሰ። ይሙና ህየ ሀሰ። መንፈስ።

፲፮ በእንተ ሕዝቡማይኒ ይቤ
ወንጸርኩ ወርሲኩ መልሰሁት ሰማይ ዘዲበ
ርእሰሙ ለኪሩቤል ከሙ በከምላላ ሰገጥር
ወዘዲቤሁ ከሙ መንበር። ወይቤሉ ለብሕሊ
ዘይለበስ ላደራ ባለ ማእከላ ሠረገላ ዘታሕተ
ኪሩብ ወምላኔ እይከ ላፍሐሙ አሳት እግረክሰ
ኪሩብ ወምዘር። ውስተ ሀገር። ወየከ በትድግ
ወይተውም ኪሩብ በየማን ቤት ሰባ ይበውኔ
ውእቱ ብሕሊ ወመልክ ደመና ለወደ ውግጤ
ወተንግሥት ሰብሐተ እገቢላቤሐር ሕምኪሩብ
ወባላ ቤተ ወመልክ ቤተ ደመና። ወመልክ ሕወደ
መደቀ ሕዝብቲሁ ለእገቢላቤሐር ወይሰማዕ
ደምዎ ከሰፊሆሙ ሕፃናዊ ሕፃናዊ ሕወደ ከሙ
ቃላ እገቢላቤሐር ዘይገባብ ተዋ። ሕዝቢ።

፲፯ ናሁኪ ምሉእን ሠረገላቲሁ
ለእገቢላቤሐር ዘበሰማይኒ ወዘበምድር። አቶ ዩ
እገቢላቤሐር ፩ ዘላሰሱ ወ፩ ዘታሕተ ዘይጸ
ዓናሙ ለኪሩብ አላ ፩ እገቢላቤሐር ዘይመልክ
ወሰላሂ። ወእያገር። ትሥልኮቶ ወእጽናፈ አጽናፍ
ወወመልሰላተ ልዑላን ወመትሕተ ትሕታን።

፲፰ አብ ይመልክ ወሰላሂ ወልድ ይመልክ
በኩላሂ መንፈስትዱስ ይመልክ ወሰላሂ። ወኢይ
ትበህል በእንተ ህላዌ አብ እምዘየ እስከ ዘየ
ወበእንተ ህላዌ ወልድኒ እምኩላ እስከ ኩቲ።
ወበእንተ መንፈስትዱስኒ እምሰፊ እስከ ሰፊ። ወግ
ጸዌሆሙስ ሊይውሕድ እምሥላሊ ወኢይ
ፈደፍድ ሰርባሂ። ወከዋሂሆሙስ ሊይትፈጸም በእ
ገዝር ወኢይጤየት በሰብሆ። በከሙ ይቤ ጳውሎስ
ወእምግብሩ ነሐምር ወርሕሶስ ለሊሁ የእምር
መለኮቶ።

፲፱ ነሐምር ለሊዮስስ ክርስቶስ ከሙ
ህልው ውእቱ ምስለ አብ እምትድመ ይትፈጠር
ዓለም በእንተ ዘይቤ አባ ሰብሐኒ በሰብሐቲክ
ዘህሉ ምስሊክ እምትድመ ይትፈጠር ዓለም።
ውእቱኒ እምነ ወኢክህዶ ከሙ እምትድመ ዓለም
ውእቱ ህላዌሁ ምስሊሁ እስመ ይቤ ሰባሕኩኒሂ
ወዓፄ እሴብሐኩ። ሰባሕኩኒሂ ይቤ በእንተ ዘእም
ትድመ ዓለም ሰብሐተ ወልድ ዘእምዝ እሴቡ።
ወዓፄ እሴብሐክ ይቤ በእንተ ዘይመጽኦ ጸገመ
በሰብሐተ ወላዲሁ። ዮሐ ፲፮፥፩

፳ ለላብኒ ነሐምር ከሙ እሴቡ ውእቱ
ለሊዮስስ ክርስቶስ በእንተ ዘይቤ ለሊሁ ዝንቱ
ውእቱ ወልድዮ ዘኢፈትር ወላቱ ስምዕሎ።
ወሰመንፈስትዱስኒ ነሐምር በእንተ ዘወረደ

ከእነርሱ ጋር ይሂላል። እንከላቲም ከምድር
በሚነሱ ጊዜ ሰረገላው ይነግል ይሙና ባለበት
በዚያ መንፈስ አለ ብሎ እንደተናገረ።

፲፮ በሰማይ ሰላተም እንዲህ አለ፡
ከሰማይም በላይ በኪሩቤል ራስ በላይ እንደ
ሰገጥር ያለ አየሁ፡ በላይም እንደ ዙፋን ያለ አለ፡
ገምጃ የለበሰውንም ሰው ከኪሩቤል በታች ወዳ
ሰው ሰረገላ ግባ ከኪሩብም መካከል የእሳቲን
ናም በክፍህ ሞልተህ ወደ አገር በትነው አለ
ው። በፊትም ገባ ኪሩብም ያ ሰው በሚገባ ጊዜ
ከቤቱ በስተተኝ ቶሙ። ደመናም በከፊቱ ውስጥ
ሞላ የእገቢላቤሐር ክብር ከኪሩብ ተነሥቶ ወደ
ቤት ገባ። ደመናውም ቤቱን መላው የእግ
ዘቆጠሐር የክብር መብረት አወጸ። ገሞላው
የኪሩቤልም የክንፋቸው ድምፅ ከከፊቱ በስተ
ውጭ መልካሙን ነገር እንደሚናገር የእገቢላ
ብሐር ቃል ተሰማ። ሕዝቢ።

፲፯ እነሆ በሰማይም በምድርም ያሉ
የእገቢላቤሐር ሰረገላዎች ምሉእን ናቸው።
ወኪሩቤል ላይ የሚተመጠው እንዲሁ በላይ ሕን
ዱም በታች የሆነ ሁለት እገቢላቤሐር ሕይደ
ዎቹ ወቅታ ሁሉ የመላ እንድ እገቢላቤሐር ነው
ሕንጃ። በልዑላትም ላይ በትሁታትም ላይ በላርቻ
ሆኑ ወቅታ ከወቅትነቱ ላይጉድልም።

፲፰ አብ በቦታ ሁሉ የመላ ነው ወልድም በቦታ
ሁሉ የመላ ነው መንፈስትዱስም በቦታ ሁሉ የመላ
ነው። የአብ ሕልውና ከዚህ እስከ ዚህ ነው
የወልድም ህልውና ከዚያ እስከዚያ
ነው። መንፈስትዱስም ህልውና ከወላህ እስከ
ወላዲ ነው ላይባልም። መልካቸውም ከሦስትነት
ላይጉድልም ወደ አራትም ከፍ ላይልም።
እናፈራቸውም በግድነት ላይፈጸም በግው ትም
ላይወሰንም። ፋውሎም ከሥራው የተነሣ
እናውተላለን። ከሰራሱ ግን እርሱ ራሱ መለኮ ቱን
ያውተላል እንዳለ።

፲፱ አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር አስተ ድም
ከእንተ ጋር በክብር ክብርህ አክብረኝ ባለ ው ቃል
ለሊዮስስ ክርስቶስን ዓለም ሳይፈጠር አስተድም
ከአብ ጋር እንዳለ እናምንዋልን። እር ሰም
ሕልውናው ከእርሱ ጋር ዓለም ሳይፈጠር
አስተድም እንደሆነ እመነሰት አልካደውምም።
አክብርህህ እሁንም አክብርህህሁ ብሏልና። ከዓ
ለም አስተድም ከአባቱ ዘንድ ስለሆነ የወልድ ክብር
አክብርህህ አለ፡ በወላጁም ክብር ጸገመና
በሰመምጣቱ እሁንም አክብርህህሁ አለ። ዮሐ
፲፮፥፩

፳ አብንም እርሱ ራሱ የምወደው ልጅ
ይህ ነው እርሱን ስሙት ስላለ የሊዮስስ
ክርስቶስ አባት እንደሆነ እናምንዋለን። መንፈስ
ትዱስንም በርግብ እምላል በእርሱ ላይ ሰለወረደ

ላዕልሁ በርላየተ ርግብ። ወመንፈስ ቅዱስ ሊታይ ይቻላል ከመ አብ በእነተ ወልድ እገዛ ይብል ይኖሩ ውላቱ ወልድዮ ዘላፈትር። ወበዝ አእመርገ ከመ ሊካነ አባሁ ሰወልድ ወእገሃሁ ሰላብ ወከመ ወልድኒ ኢተጠምተ በፈለገ ዮርዳኖስ ከመ ይኩን ስምዐ አብ ላዕሊሁ በከመ ስምዐ ኮነ ላዕሊ ወልድ። ወበዝኒ አእመርገ ከመ ሊካነ ወልድ ሰላብ ወእገሃሁ ሰወልድ። ወረደ እምሰማየ ሰማያት እምነብ ዜነ ስምዐ አብ ሰወልዱ ወከረ ዳሊሁ በርላየተ ርግብ። ወበዝ ሥሐ ስምዐ ጽድቅ እምነብ አቡሁ። ወበዝኒ አእመርገ ከመ ሊካነ ፍሉጠ እምነብ ወልድ ወከረ እምወልድ አባ ሥሉስ ወከረባሊኤ ወድ መር ወከረባሊኤ። ግብ ር፡፲፭

፳፩ ከመ ኢገበል አብኒ ውላቱ ወልድኒ ውላቱ ወመንፈስቅዱስኒ ውላቱ ከመ ታብ ስብ ልያናድወክላላብዳናብ ገብራት ቅኔ ለከርመተ እይወድ እሐ ገሥሑ ገዝተ እምኤ ኢሊባቶ ሕሳት ይከልክኑ ወልድ እገዛ ይብል ወከረት አብ ካልከ ውላቱ ሰማዕቶ አብ ዘረከወ። ወበዝ ገተ መንፈሱኒ ይደ ወከረት ወከረት ካልከ ሕራ ቅሊጠብ። ናሁኪ ኮገም ካልከኑ ወከረት ገጽፍ ወከረት። ወበዝገተ ጽምረተ መውትብ ይደ በእ ገተ አብ እነ ወከረት ፩ ገሐኑ። በርላየ ኢያየ ርክ ዮ ለላብዮ። ወበዝገተ መንፈስቅዱስኒ ይደ ወከረት ሰከመ ካልዐ ሕራቅሊጠብ። ወግዳ ይደ እነ አመጽከ ወከረት ገሐኑ። ወተሠ ወጠቶ ሰመቶ ከመ ዘላሊሁ ተሠውጠ ተሠው ጠቶ ለመንፈስቅዱስ ላዕሊ ሐዋርያት። ወበዝ ለርላየ ጽምረተ ሥላሴ። ዮሐ ፲፩፡፳፭

፳፪ አመብ ዘይብል አብ ከመ ብከሊ ወልድ ከመ ታል ወመንፈስቅዱስ ከመ አስተገፋላ አፋሁ ይትወገዝ። እከመ ከልከ ወሊደ ወተወልዶ ወመንፈስ ቅዱስ ዘአስተርላየ በፈለገ ዮርዳኖስ። ለይኩን ነኪረ አመራሪየ ጥምተት።

፳፫ አመብ ዘይብል አብ ከመ ፀሐይ ወልድ ከመ ብርሃኑ ወመንፈስቅዱስ ከመ ሞሪ ይትወገዝ። እከመ እምጽከ ከልከ ሥርዓተ ፩ ዘተላሊ ወ ፩ ዘቡዓዶ። ቶሲሐ አስመ አርላየ ፩ ገጸ ዘሊይግሊስ በመጽሐተ ክቡሩ ለፀሐይ። ከፀሐይ አስተባዓደ ጠባይዐ እከመ አስተግሰሉ ለአብ በወድ ፀሐይ። በከመ ይደ ሄናክ ወከቡኩ ከፀሐይ ሰማይ ለእመ ኢላብላ ብርሃኑ ከመ ኮነ ሰማይ ፋሊክ ዘሐግማተ መድኅን እምኒኪ ሰላ ሰዓት እከመ ተሰዓት ወተረተሰ ሊያጽርዐ። ወባሕተ በእነተ ዘሠወረ ብርሃኑ ጸልመ ዓለም። እከመ ለደርዐ ሐረቶ ያህይ ሰላ ሰዓት እምከላ ተርላየ ላገመ። ርክኪ ከመ አልባቱ ሞገስ ለፀ ሐይ ዘእገበል ብርሃኑ። እከመ አረቅቶ ለአብ እም ሐይክ መላከት ሊደርኩ ብርሃኑ ለሐይክ።

እናምነጥለ። መንፈስቅዱስስ እገደ አብ የምደወ ሕጂ ይህ ነው ብሉ ስለ ወልድ አልመሰከረም። በዚህም የወልድ ሕብት የአብም ወገድም እንዳልሆነ ዐወቅገ። አብ ለበልጁ እገደ መሰከረ ይመሰክርለት ዘንድ እገደ ወልድ በዮር ዳኖስ ወገዝ አልተጠመተም። በዚህም የአብ ልጅ የወልድ ወገድም እንዳይደሉ ወወቅገ። አብ ለልጁ ከመሰከረለት ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከእ ባቱ ዘንድ እውነተኛ ምስክርነት በተተሰለው ራስ ላይ በርግብ እምሊል ተተመጠ። በዚህም ባለመ ተሳተፊ ሦስት ባለመሳየትም አንድ የሆነ እገደ ከእብ የተከፈለ ከወልድም የተሰየ እንዳልሆነ ወወቅገ። ግብ ር፡፲፭

፳፪ ለላይሁድ ገዕዕልና ወመገተት እገደ ተባብሩ በኢጲዐቶላባትም አገደዎት እገደተወገዙ እገደ ሰባልዮስና ሐይወጥና ሐይወ ለርሱ ነው ወልድም ራሱ ነው መንፈስቅዱስም ለርሱ ነው እንግዳ ወልድ ለእኔ ምስክረ ሌላ ነው ለር ሰም የላከኝ አብ ነው። ለመንፈስቅዱስም ሌላ ውን አጽናኝ እልክላችኋለሁ ብሉ ይከላከላል። እኔም በእኔላጃ መልክ ሌላች ሆነት ለመሰከት አገድነትም ስለ እብ እኔና አብ አገድ ነገ። እኔን ያፀ አብን አይቷል አለ። ስለ መንፈስቅዱስም ሌላውን አጽናኝ እልክላችኋለሁ አለ። ላገመኝም እኔ ወደ እናንተ ተመልሼ አመጣለሁ አለ። የመንፈስቅዱስንም በሐዋርያት ላይ መውረድ እርሱ ራሱ እገደተመለሰ አድርጎ በራሱ መመ ለስ ጠራው በዚህም የሥላሴን አገድነት ላላየ። ዮሐ ፲፩፡፳፭

፳፫ አብ እገደ ሰው ወልድ እገደ ታላ መንፈስቅዱስም እገደ አገደበቱ አስተገፋላ ነው የግሏ ቢኖር የተለየ ይሁን። መውሰድና መወሰ ድን በዮርዳኖስ ወገዝ የተገለጠውንም መንፈስ ቅዱስ አስወገዳልና ከጥምተት መጋ የተለየ ይሁን።

፳፫ አብ እገደፀሐይ ወልድ እገደ ብርሃኑ መንፈስቅዱስም እገደ መተቱ ናኛው የግሏ ቢኖር የተለየ ይሁን። እገደ የመተሳተፊ እንዲ ገም የመሰየት ሁለት ሥርዓትን እምጥቷልና በፀሐይ ቅርጽ ሰሊዳ መሰሉ ሦስት የግደሆን እገደ ገጽን አመለከተ። ላገመኝም አብን በፀሐይ ከብላ መሰሉ ታልና ባሕርዩን አላያየ። ሄናክ ቅር ጽም እገደሰማይ ቅርጽ ነው እንዳለ መድኅን መከራ በሆነችበት በፋሊክ ዓርብ ከእድስት ሰዓት እከመ ዘጠኝ ሰዓት ባለው ጊዜ እንደሆነ ብርሃንን ባይሰጠው መሄዱን ገን አላገኘሁም። ለራ ገን ብርሃኑን ለላከኝ ግለም ወላሙ በእድስት ሰዓት መሄዱን አጽርጦ በሆነክ ላገመኝ በታየ ነበር ፀሐይ ያለብርሃኑ ሞገስ እገደ ሌላው እየ አብን ከመሰከት ብርሃኑ የግደራቱት ለዓይኖቻቸው ብርሃንን አያገኙ።

፳፬ ወለወልድኒ ሰመይዎ ብርሃነ ፀሐይ አስመ ልብሱ ለፀሐይ ብርሃኑ ውላቱ ሰመይዎ እንከ ዓጽፈ ወአኮ ፀሐየ ዘበአማን። ናሁኬ አስተባባይዎ እምግዕዝ አቡሁ። ወዕባየሰ አዕባይዎ እምወላዲሁ። እመሰ በእንተ አዳም ተብህላ ወወለደ አዳም ዘከመ ራሱ ወዘከመ እምላሊሁ እፎኪ ታስተባዕድዎ ለወልድ እም አቡሁ። ጎፈሩኪ እሰ ትብሉ ፀሐይ ወለደ ለብርሃኑ።

፳፭ ወሰመንፈስትዱስሂ አስተማሰልዎ ዋዕየ ፀሐይ። ምንትኪ ተርፎ እምከዊነ ሲኦል ለእመ አልቦቱ ተሰምዮ ፀሐይ ከመ አብ ወረኪብ ብርሃን ከመ ወልድ። እስመ ሲኦል ታውሂ ወኢታብርህ ትልህብ ወኢታዋሂ። እሰሰ ከመዝ ያመልኩ ቶሲሉ ሥላሴ ከመ ሰብልያናሰ ወአስተባባይኒ ከመ አቡርዮስ።

፳፮ እመቦ ዘይብል አብ ከመ ጉንደ አዳብዕ ወመንፈስትዱስ ከመዘማእከል ወወልድ ከመ ጽንፈ አዳብዕ ዘይጸውር አጽፋረ ሆንተ ተሰብላ ይትወገዝ እስመ ከልኦ ለወልድ ነገረ በየማን አቡሁ። እስመ ተብህላ በእፈ ዳዊት ይቤ ሱ እግዚእ ለእግዚእየ ነበር በየማን። ዘንተ ይቤ በእንተ አብ ዘአብሐ ለወልዱ እመ ዐርገ በሥጋዊሁ ከመ ይንበር በየማን። ወበእንተ ነገረ መንፈስትዱስ በየማን ወልድ ይቤ አብ እንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሂመቱ ለመልከጺዶት እግዚአብሔር በየማንከ። መኑኪ ውላቱ ካህኑ ለዓለም በከመ ሂመቱ ለመልከጺዶት ዘእንበላ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተክህን ቡንብስተ ሥርዓይ ወደመ ወይን። መተ ውላቱ እግዚአብሔር በየማን ዘእንበላ ጳራትሊጦስ ዘይፈጽማ ለሥላሴ ሁ። ወእግዚእነሂ ይቤ በወንጌል እንዝ ታጠም ትዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ትዱስ ጸውዐ በሥላሴሁ በከመ ኑባራሁ ወሰመየ ህላዊሁ በበገጻዊሁ። መዝ ዘደ፡፩ ማቲ፳፭፡፲፱

፳፯ እመቦ ዘይብል አብ ይንበር በእርያመ ወንዝ መርድኦ ግብር ዘፈቀደ ይትለክዎ ወልድ ወመንፈስትዱስ ይትወገዝ። እስመ ረሰየ ፤ ለተል እኮ ወ፩ ለእምልኮ እስመ ኢዐተቡ ዕሪናሁ ለሥላ ሴ። ፩ አዕባየ ወ፤ አገፀ። ወሰለብርሃኑን አስተ ርእዮ እግዚአብሔር ለሥላ ሴሁ እንዝ ይንበር ገበ ናገተ ሐይመት ተትረ። ወሰባ አልዐለ አዕይ ንቲሁ ናሁ ሮ ዕደው ይቀውሙ መልዕልቲሁ። ዘፍ፲፭፡፭

፳፰ ወሰለትኦልኒ አስተርእዮ እግዚ አብሔር ለሥላሴሁ በከመ ይቤ ለሊሁ ወሰባ ይትነሥኩ እንበላ እምድር ይትነሥኩ ሠረጸላ ያሰለሠሙ። ገበ ሁሉ ደመና ሆየ ሁሉ መንፈስ። ናሁኬ መንፈስ አብ ዲበ ውላቱ ሠረጸላ። ደገመ ወይቤ ወሰባ የሐውሩ እንበላ ወሠረጸላኒ ይት

፳፱ ወልድንም የፀሐይ ብርሃን አሉት የፀሐይ ልብሱ ብርሃን ነውና። እንግዲህ ልብሱ አሉት እውነተኛ ፀሐይ ገን አላሉትም። እነሆ ከአባቱ ባሕርይ የተለየ አደረጉት በክብር ገን ከወላጁ አስበለጡት ስለአዳም አዳም እንደ መ ልኩ እንዳምሳሌውም ያለውን ወለደ ከተባለ እንደምን ወልድን ፀሐይን ብርሃኑን ወለደው የምትሉ እንግዲህ አፈሩ።

፳፻ መንፈስትዱስንም በፀሐይ መቀት መሰለት። እንደ አብ ፀሐይ መባል እንደ ወልድም ብርሃንን ማግኘት ካልተቻለው ሲኦል ከመሆን ምን ተረውሲኦል ታታግላለች አታብራም ትሞ ታለች አታድንምና እንዲህ ብለው የሚያምኑ እን ደ ሰብልያናሰ ሦስትነቱን አተላተሉ እንደ አቡር የሰም መለያየትን አደረጉ።

፴፩ አብ የጣቶች ገንድ መንፈስትዱስን እንደመዳፍ ወልድም ሰው ስለ መሆኑ ጥፍርቶን እንደተሸከመ እንደጣቶች ጫፍ ነው የሚል ቢኖር የተለየ ይሁን ወልድን በአባቱ ተኝ መቀመጥን ከልክሉታልና። በዳዊት እንደበት ጌታ ጌታዬን በተኝ ተቀመጥ አለው ተብሎ ተነገሯልና። በእነ ሰው ሥጋ ባረገ ጊዜ በተኝ ይቀመጥ ዘንድ አብ ለልጁ ሥል ጣንን ስለመሰጠቱ ይህን ተናገረ ስለ መንፈስ ትዱስም በወልድ ተኝ መቀመጥም አብ አንተ እንደ መልከጺዶት ሹመት የዘላለም ካህን ነህ እግዚአብሔር በተኝህ ነው አለ። በስንደ ገብ ስት በወይን ደም መሥዋዕት ካቀረበ ከኢየሱስ ክርስቶስ በተር እንደ መልከጺዶት ሹመት የዘላለም ካህን ነው ሦስትነቱን መሉ ከሚያደርግ ከጳራትሊጦስ በተር በተኝ ያለ እግዚአብሔር ማን ነው ጌታችንም በወንጌል ስታጠምቀለች ውም በአብና በወልድ በመንፈስትዱስ ስም በሉ አለ። እንደ አተማመጡ በሦስትነቱ ጠራ ባሕርይ ገም በየአካሉ ጠራ። መዝ ዘደ፡፩ ማቲ፳፭፡፲፱

፴፪ አብ በጽርሐ እርያም ይኖራሉ ወልድና መንፈስትዱስም የወደደውን ሥራ ለመረዳት ይላኩለታል የሚል ቢኖር የተለየ ይሁን ሁለቱን ለእገልግሉት እንዱን ለመግዛት አድርገልና የሥ ሳሌንም እኩልነት አልጠበቀም። እንዱን አክበፈ ሁለቱን ገን ዝት አድርጎ ለአብርሃምም በተትር ጊዜ በድንገት ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ እግዚአብሔር በሦስትነቱ ተገለጠለት ዓይኖቿንም ከፍ ከፍ ባደረገ ጊዜ እነሆ ሦስት ሰዎች በፊቱ ተመው ተመለከተ። ዘፍ፲፭፡፭

፴፫ ለሕዝታኦልም እርሱ ራሱ እንደ ሳቱም ከምድር በሚነሡ ጊዜ ሲረገጠው ከእነ ርሱ ጋር ይነሳል ደመና ባለበት በዚያ መንፈስ አለ እነሆ የአብ መንፈስ በሰረገጠው ላይ እኩ እንዳለ እግዚአብሔርም በሦስትነቱ ተገለጠለት ደገሞም እንከሳቱን በሚሄድ ጊዜ ሲረገጠው

ሃሃእ ምስሊሆሙ እስመ መንፈስ ሕይወት በ ውስተ ውሕቱ ሠረገላ። ናሁኪ መንፈስ ወልድ ውስተ ውሕቱ ሠረገላ ወሳባ የሐውሩ የሐውር ወእመ ይተውሙ ይተውም ወሶበ ይትነሥኩ ይትነሃእ ምስሊሆሙ እስመ መንፈስ ሕይወት በ ውስተ ውሕቱ ሠረገላ። ናሁኪ መንፈስ ቅዱስ ውስተ ውሕቱ ሠረገላ።

፳፱ ወእያብኣ ቃለ ማእከላዝ ፍና ካልእ ነገር ዘእንበለ እም ፩ ንበ ካልኩ ወእምካልኩ ንበ ሃልሱ። ወፍካሬሁስ እምንጸሬ መንፈስ አብ ንበ ንጸሬ መንፈስ ወልድ ወእምንጸሬ መንፈስ ወልድ ንበ ንጸሬ መንፈስ ቅዱስ። እስመ መንፈስ ቅዱስ ብሂል ጋይለ መለኮት ዘእይቲንሰስ። ወእምናገረዝ ኢይገመ ብሂል መንፈስ ሕይወት በ ውስተ ውሕቱ ሠረገላ ከመ ኢይኩን ርባዔ እስመ መለኮት እምላክነ ኢርቡዕ ውሕቱ አላ ሥሉሰ ውሕቱ ዘበ፩ እምልኩ። ዘንተ ርእየ ሕዝቅኤል በፈለገ ኮባር። ናሁኪ ርደተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ጸቢ ምድር ለእስተ ርእየተ ነጢያት።

፴ ዳንኤል፤ ርእየ ለእብ በእምሳላ ብሉየ መዋዕል ወለወልድ፤ በእምሳላ ወልደ እንሰ እመሕያው፤ ወይቤ ወመጽኦ ወልድ እንሰ እመሕያው ወክበረ ንበ ብሉየ መዋዕል። ዝኒ ርደተ አብ ወወልድ። ትብል ቅድስት ኦሪት ይቤ እግዚአብሔር ንዑ ንጊድ ወንክወው ነገርመ ከመ ኢይሳምዑ በበይናቲሆሙ። ዘንተ ይቤ አብ ሰወልዱ ወለመንፈስ ቅዱስ ። ውስተ ደብረ ሲናኒ ወረደ አብ ወወህቦ ሕገ ለመሲ እስመ ይቤ ለሊሁ ይቤሰኒ እግዚአብሔር በዕለተ ኮራብ ነጢየ አነሥእ ሉሙ እምውስተ አጋሂሆሙ ዘከማክ ወኩሉ ዘእሰምየ ሰውሕቱ ነጢይ ለትደምሰሰ እምሕዝባ። ዘንተ ይቤ በእንተ ምጽአተ ወልዱ ከመ የሀብ ሕገ ወንጌል። ጽጌ፡፱

፴፩ ወእመቦ ዘይብል ትክልት ቤተክርስቲያን ነሂእ መንፈስ ቅዱስ ከመ ትት ወስጥ እምከዊን ቤተ እንሰ እመሕያው ንበ ከዊን ቤተ እግዚአብሔር ይትወገዝ። እስመ ትቤ ቅድስት ኦሪት ኮነ በተጻሚ ወርኅ በካልዕ ዓመት እምዘ ወዕኩ ደቲቱ እስራኤል እምንብጽ እመ ርእሰ ሠርተ ወርኅ ተክልሆ ለይአቲ ደብተራ። ወተክላ መሲ ለደብተራ ወእስተናበራ አርእስቲሃ ወወደየ መናስገቲሃ ወአተመ አዕማዲሃ ወሰፍሐ አዕጻዲሃ ወወደየ መክድና ለደብተራ መልዕል ቲሃ በከመ እዘዝ እግዚአብሔር ለመሲ። ወነ ሥእን ለመጸሕፍተ ትእዛዝ ወእንበርን ውስተ ታቦት ወእንበረ መጸውርቲሁት ውስተ ታቦት። ወእብኣ ለታቦት ውስተ ደብተራ ወወደየ መክድ ና ለመንግሥት ወሠወራ ለታቦት ዘመርጡል በከመ እዘዝ እግዚአብሔር ለመሲ። ወእንበረ

ከእነርሱ ጋር ይነሃል የሕይወት መንፈስ በሰረገላው ላይ አለና አለ። እነሆ የወልድ መንፈስ በሰረገላው ላይ አለ። ይሄል ሲቆሙም ይቆማል በሚነሡ ጊዜ ከእነርሱ ጋር ይነሃል የሕይወት መንፈስ በሰረገላው ላይ አለና አለ። እነሆ መንፈስ ቅዱስ በሰረገላው ላይ አለ።

፳፱ በዚህ ክፍል ከአንዱ ወደሁለተኛው ከሁለተኛው ወደሦስተኛው ካልሆነ በስተቀር ሌላ ቃል አላስገገም ትርጓሜውም የአብን መንፈስ ከማየት የወልድን መንፈስ ወደ ማየት የወልድን መንፈስ ከማየት መንፈስ ቅዱስን ወደ ማየት አመለከተ። መንፈስ ማለት የማይዳሰስ መለኮት ማለት ነውና ከዚህም በኋላ አራት መሆን እንዳይመጣ የሕይወት መንፈስ የአምላካችን አካል በአንድ አምላክነት ያለ ሦስት እንጂ አራት አይደለምና። ሕዝቅኤል በኮባር ወንዝ ይህን ለየ። ለነጢያት ለመገለጥ የአብና የወልድ የመንፈስ ቅዱስም ወደ ምድር መውረድ እነሆ።

፴ ዳንኤልንም አብን በዘመን በሸመገለ ሰው እምሳል አየው ወልድንም በሰው ልጅ እምሳል አየው የሰው ልጅም መጥቶ በዘመን በሸ መገለው አጠገብ ተቀመጠ አለ። ይህም የአብና የወልድ መውረድ ነው። የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር እርሷ በርሳቸው እንዳይደማመጡ ኑ እን ውረድ ነገራቸውንም እንለያይ አለ አለች። አብ ይህንን ለልጅና ለመንፈስ ቅዱስ ተናገረ። ወደ ደብረ ሲናም አብ ወረደ ለመሲም ሕገን ሰጠው እርሱ ራሱ እግዚአብሔር በከሬብ ተራራ ላይ ከወንድሞቻቸው መካከል እንዳንተ ያለ ነጢይ እስከሃላቸዋለሁ ነጢያንም የማትሰማውም ነፍስ ከወገናቿ ተለይታ ትጥሩ አለኝ በኋላና ይህንን የወንጌልን ሕገ ይሰጥ ዘንድ ለልልጁ መምጣት ተናገረ። ጽጌ፡፱

፴፩ ቤተ ክርስቲያን በሰው ልጅ ቤተ ከመሆን የእግዚአብሔር ቤት ወደመሆን ትለወጥ ዘንድ መንፈስ ቅዱስን መተበል ትችላለችን የሚል ቢኖር የተለየ ይሁን የከበረች ኦሪት የእስራኤል ልጅ ከግብጽ ከወጡ በኋላ በመጀመሪያው ወር በሁለተኛው ዓመት በወሩ መባቻ ድንኳን ተክሉ። መሲም ድንኳኗን ተክላት። ራሶቿንም አስተመጠ ተልፎቿን ዉመረ ምስሪያቸውንም አቆመ ትጥርቿንም ተጠረ የድንኳኗን መክደኛ እግዚአብሔር መሲን እንዳዘዘው በላይ አናረ የት እዛዝ መጸሕፍትንም አጥቶ በታቦቱ ውስጥ አስተመጠ ታቦቱንም ወደ ድንኳኑ እስገባ የመጋረጃውንም መሸፈኛ ጋረደ የመገናኛ ታቦቱንም ሸፈናት እግዚአብሔር መሲን እንዳዘዘው ማዕደንም በመገናኛ ድንኳኑ ውስጥ በድንኳኑ አጠገብ

ሰማዕድ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል መንገስ ገዛ ዘመርጡል እምክፍላሁ ለመንጠላዕተ ደብተራ።

፳፪ ወሠርዐ ውስተታ ገብስተ ለተርገን በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለመሴ። ወእገበራ ለመራናቲሃ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ውስተ ገዛ ዘመንገል አዘብ ለደብተራ ወሠርዐ መጋትዊሃ ቅድመ እግዚአብሔር ወእገበረ ግዕጠንተ ዘወርቅ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ መንጠላዕተ ወዐጠነ ውስተታ ዕጣነ ዘገቡር በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለመሴ። ወምሥዋዕሰ ዘውስቴቱ ይሠውዕ አርን ውስተ ፍጉተ ደብተራ ዘመርጡል ወተክለ ዐጸደ ዐውደ ደብተራ ወዐውደ ምሥዋዕ፡ወፈጸመ መሴ ኩሉ ገብረ። ወከደና ደመና ለደብተራ ዘመርጡል ወስብሐተ እግዚአብሔር ተመልአት ደብተራ። ወስእነ መሴ በዊላ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል እከመ ጸላላ ደመና ወስብሐተ እግዚአብሔር ተመልአት ደብተራ። ዘጸ ፱፡፲፱

፳፫ ወሰሉምንኒ አመ ፈጸመ ሐኒጸታ ለቤተ እግዚአብሔር ሦዐ አልህምተ ወሰዳገዐ ወጸለየ በቅድመ ሕዝቡ። ወሰላ፤ ፈጸመ ጸሉቶ መልአ ኩሉ ቤተ ደመና። ወስእነ ካህናት ተዊመ ወገረ ገብርመሢ ቅድመ ደመና እከመ መልአ ስብሐተ እግዚአብሔር ውስተ ቤቱ። ወእመሰኪ ለደብተራ ስምዕ እገተ መሴ ወሰቤተ መቅደስ ዘገብረ ሰሉምን እገተ ደመ አልህምተ ወሐራ ጌት ይትነዛገ ተገብረ ሱን ኃይሰ ወስብሐተ እግዚአብሔር ተመልአ ደመና ብርሃን ጸሊሱን አሰክ ስእነ በዊላ ደቂቀ አርን ካህናት። እርኪ ለቤተ ክርስቲያን እገተ ተቀደሰት በደመ ኢየሱስ ክርስቶስ ይጸራዕ ርደተ መንፈስቅዱስ ላዕሊሃ። ፩ ነገ ፳፡፩

፳፬ ሰባ ትራእይዋ ለቤተ ክርስቲያን ዘእገጽተ በእእግን ወበሰው ወንድቅት በመራት ወሰዳገት ኢይምሰልከመ ዘትትገደግ በግዕዝ አን ሕሰት ዘእጽራሕ ዘቤነ እደ ነደቅት ወጸረቁት። መሠረታሰ ለቤተክርስቲያን ጲጥርስ ኩኩሐ ሃይማኖት። እከመ ደብሉ እግዚአብሔር ኩኩሐ ወላዕሊክ ኤሐገጸ ለቤተ ክርስቲያን ወኢይክልዋ እናቅጸ ሲላል። እናቅጸ ሲላል መናፈቃነ ሃይማኖት እመንቱ እሰ ይመርሑ ውስተ ፍፍተ ገጉል። ወእናቅጸሂኒ ነጺያት እመንቱ እሰ ለባ ኡነ በቃለ ትገቢቶ ወሰተ ለዐደ ዐቢየ ክርስቲያን ወሰነ፤ መርሐ ሰላሚነ ወልደ እግዚአብሔር።

፳፭ አዕማሊሂኒ ሐጥርያት እመንቱ በከመ ነጸድ መንፈስቅዱስ በአፈ ደዊት ወይቤ እነ እጽናዕቱ አዕማሊሂ። ወእረፋቲሂኒ ሰማዕታት እመንቱ እከመ ከመ ኢፈፍተ አድግስ ኮነ

ከድገኳት መጋረጃ በስተደርባ በስተውጥ አናራት።

፳፭ እግዚአብሔር መሴን እንጻዘው በውስጣ ገብስትን ለተርገን አዘጋጀ መቅረሂንም በመገናኛ ድገኳት ውስተ በደቡብ በኩል ድገኳት አጠገብ አናራት መብራቱን በእግዚአብሔር ፊት ሠራ የወርቀንም ግዕጠንት በመገናኛ ድገኳት ውስተ ከመጋረጃው ፊት አስተምጠ። እግዚአብሔር መሴን እንጻዘው የተ መረጠ ዕጣን በውስጡ ዐጠነ። አርን የሚሠ ጥበትና መሠዊያ በመገኛ ድገኳት ጸሐፍ ነበረ። የድገኳትንም ግረፊያ አፅድ የመሠዊያውን መቀመጫ ተክለ መሴም ሥራውን ሁሉ ፈጸመ። ደመናም የመገናኛውን ድገኳን ከደናት ድገኳኗም የእግዚአብሔርን ክብር ተሞላች መሴም ወደ መገናኛው ድገኳን መግባት ተሳነው ደመና ጋር ይታልፍ። ድገኳትም የእግዚአብሔርን ክብር ተመልታለችና። ዘጸ ፱፡፲፱

፳፫ ሰሉምንም የእግዚአብሔርን ቤተ መሥራቱን በፈጸመ ጊዜ ላምቸን እና በገቸን ሠዋ በሕዝቡም ፊት ጸለየ ሦስቱንም በፈጸመ ጊዜ ቤቱን ሁሉ ደመና መላው ካህናቱም በደመናው ፊት መቆምና ሥራቸውንም መሥራት ተሳናቸው የእግዚአብሔር ክብር በቤቱ መልቷልና። ለመሴ የምስክር ድገኳንና የላምቸና የጊርቸ ደም ለተረፈላባት ሰሉምን ሰሠራት ቤተ መቅደስ ኃይል ከተደረገላቸው የእግዚአብሔርንም ክብር ከተመሉ የአርን ልጆች ካህናትም መግባት እስኪሳናቸው ድረስ የብርሃን ደመና ከጋረ ጸቸው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ለተቀደሰች ለቤተክርስቲያን የመንፈስቅዱስ በእርሷ ላይ መውረድ እንደምን ይጻረጣል። ፩ ነገ ፳፡፩

፳፬ በደገፊዎች እና በእንጨቶች የታነፀች በጭቃ እና በምሰሰዎች የተገነባቸደቱ ቤተክርስቲያን ባዮችኳት ጊዜ የገንዘቦችና የጠራቢዎች እጅ በተጠበባባት አጻፋሽ ሁኔታ የምትተው አይምሰላችሁ የቤተክርስቲያን ሥር መሠረቷ የሃይማኖት አለት ጲጥርስ ነው ጌታው እገተ አላት ነህ በእገተም ላይ ቤተክርስቲያኒን እሠራታለሁ የሲላል ደጃፎችም አይጽጹ መለትም ብሉታልና። የሲላል ደጃፎች ወደመጥ ር ገዳና የሚመሩ የሃይማኖት ተጠራጣሪዎች ናቸው ደጃፎችም በትግቢታቸው ቃል ወደ ክርስቲያን ታላላቆች አፅድ ያስገቡን የእግዚአብሔር ልጅም ሰማመን መርህ የሆነን ነጺያት ናቸው።

፳፭ ምሰሰዎችም መንፈስቅዱስ በላዊት እንደሰት ምሰሰዎችን እኒ ለፍሁ ብሉ እንጂ ተናገረ ሐጥርያት ናቸው ገድገላዎችም ሰማዕታት ናቸው። ከነህሊዎች መነጥገት ሰባ ሁለቱ

ጽጋዎ ገድሎው እንዝ ሊይትነክነኩ እምትገንኢ ሰልፉን። ወመሳ ከዩሃ ፎወጃ አርድአት ወሠዋት እጽራሒሃ ሊታነ ጳጳሳት ወኢሊቀሳሳት እለ ባርትዕት ሃይማኖት እለ በሰላሳህሙ ታሰምክ ከሙ ኢትትገላዕ እም ትገንኢ ሰልፉን። ወትጋ ወገደሚሃ ደናገል ወመነኩሳት እለሙ ትትሚፀዝ በገጽሐ ሥጋሆሙ። ወወዘትተ ጠፈራሰ ኪሩባል እለ ብዙኃት አዕይንቲሆሙ ወአትግሪሃኒ ሱራ ፈል እለ ፤ ክነፈሆሙ። ትርባዕተ ገዝቲሃሰ ይሥዕል ፩ እንዳሳ ምሉእነ ብርሃን ወበሥዕል ፩ ወንጌላውያን ወበሥዕል ፩ እናሳን ገነት ዘው እተሙ ኢሊሰን ወገጥን ወጤገርሰ ወኢፍራጥሰ እለ የዐውሩ ውስተ ፩ ግእዝነ ሃለም። ወርእሰ ግእዝነታሰ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘወቁ የገድር ዙሉ ሕገጸ ወይጸገዕ ውስተ ጽርሐ መትደሉ ለእግዚአብሔር።

፳፮ ወበእንተሂ እለ ይትከህሩ ወይብሉ ይክልት ኅዘት ከዩነ ሥጋህ ለክርስቶስ ወጽዋን ወይገኒ ከዩነ ደም። ስግዕ አ ገተተ ልብ ዘይላላ ገበርኤል ሰግርያም ተፈሥሒ ፍሥሕት እግዚአብሔር ምስሊኪ ቡርክት አገቲ እምአገነት። ወናህ ትፀገኢ ወትወልዲ ወልደ ወትብሉ ድገገል ለመለክክ እር ይከውሂ ህገቱ እንዝ ሊየአምር ብሏ። ወይባል መልክ መገሊስትሓስ ይመጽእ ሳላሊኪ ወጋይለ ልዑል ይጸልሳሊ። ወዘኒ ይትወለድ እምኒኪ ትሓስ ወኢቱ ወይሆመይ ወልደ ልዑል። ውስተ ጊዜ ትቢ ዝ ሎተ እግዚአብሔር ይኮነኒ ወከመ ትጸለኒ። ወሳባ ትቢ ዘገተ ወልደ እግዚአብሔር ኮና ወልደ በምጽአተ መገሊስትሓስ ወይኦቲኒ ክተ ሎ ይጋይለ ልዑል። እመሰ ሊጸላል መገሊስትሓስ ወጋይለ ልዑል እም ሊከህለት እገ ምርቶ ለወልደ ልዑል። ሉቃ፡፩፡፳፭-፳፮

፳፯ ወከማህ ኅዘትኒ ወጽዋን ወይን ይክል ከዩነ ሥጋህ ወደም ለክርስቶስ በርደተ መገሊስትሓስ ሰባ ይጸርሕ ካህን ወይባል ገዝላ ለእግዚአ ወናስተተወክ ከሙ ትፈኑ ትሓስ መገሊስ ጋይለ ላይ ህ ኅዘት ወሳላ ህ ጽዋዕ ይፈብኖ ሥጋህ ወደም ለእግዚአን ወመድጋኒን ኢየሱስ ክርስቶስ። ወከመ ሊተመይጦ ትስባለት ለክዩነ ጋይለ ወጋይለኒ ለክዩነ ሰባእ እንዝ ጸፎ ህልው ዘእገዘል ፍልጠት ወከማህ ሊይትዩለጥ ኅዘትኒ ወደሙ ወይገኒ እምአርአሆ ዘተደሚ ሰባ ይሆወጥ ውስቴቱ ጋይለ መለት።

፳፰ ወእንተህ ተሰጸሐ መሥዋዕቱ ለመልክደት እመሥዋዕተሙ ለደቲቶ እርን እለሙ እውጽሐ ኅዘት ወወይን እመ ተፈተዞ ለእብርሃም እለሙ ካህት ለእግዚአብሔር ውኢቱ ገንሠ ሳለም ውኢቱ። ወናኒሪ ስሙኒ ገንሠ

የተነሣ ሳይነዋወጡ የገድላቸው ጽናት እንደ አድማስ ገድገላ ሆኗል። መስቀቷም ተማ ሪዎች ናቸው ያደራሽቷ ወጋገራዎች ከዘህ ሊዎች መነሳሳት የተነሣ እንዳትገለበጥ የእስ ትገላቸው በተናች ሃይማኖት የፀኑ ሊቃነ ጳጳሳት እና ኢሊቀሳሳት ናቸው ቁመትና ወርጃም ደገናል እና መነኩሳት ናቸው። በሥጋቸው ገጽ ሀና መልካም ማዕዘን ታገለገላቸውና ባጠቃላይ ሃይናቸው በዙዎች የሆኑ ኪሩባል ናቸው። ባሪዎቻቸው ክገርቻቸው ሰድስት የሆኑ ሱራፈል ናቸው የጎ ናቸው አራትነት ብርሃንን በተመሉ በአራቱ እንዳሳ ምላሴ በአራቱም ወንጌላውያን ምላሴ በአራቱ የዓለም ጻርቻዎች በሚፈለሱ በአራቱ ወንዞች በአሊሰን እና በገጥን በጤገርሰ እና በኢፍራጥሰ ምላሴ ነው። የማዕዘኗም ራስ ሕገዋው ሁሉ የሚያድርበት በእግዚአብሔርም የመት ደሉ አላራሽ የሚፀና ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

፳፯ ኅዘት የክርስቶስን ሥጋ ወይን ጽዋ ደሙን መሆን ይችላል። ባለው ስለ ሚክሮትም የልብ ተጠራጣሪ ሆይ ገበርኤል ግርያምን ደስ ያለሽ ሆይ ደስ ይበልሽ እግዚ አብሔር ካገባ ጋር ነው እገባ ከኢተቸ ይልቅ የተባረከሽ ነሽ። እኔም ትፀገላሽ ወንድ ልጄም ትወልዳለሽ ያላትን ስግ። ድገገልም መልኩን ወንድ ሳውት ይህ እንደምን ይሆንልሃል አለ ችው። መልኩም መገሊስትሓስ ባገባ ላይ ደሙ ማል የልዑል ጋይለም ይጋረድላል ካገባም የሚ ወለደው ትሓስ ነው የልዑል ልጄም ይጻጻል አላት። ያን ጊዜም እኔም የእግዚአብሔር እነ ልጋይ እንዳልኸኝ ይውክልኝ አላት። ይህንንም ሳላች ጊዜ የእግዚአብሔር ልጄ በመገሊስትሓስ መምጣት ልጄ ሆናት እኔም በልዑል ጋይለ እና ት ሆነችው መገሊስ ትሓስ ወደእርሷ ባይመጣ የልዑል ጋይለም ባይጋርሳት የልዑልን ልጄ ትሽከመው ዘንድ ባልተቻላት ነበር። ሉቃ፡፩፡፳፭-፳፮

፳፰ እንዲሁም ኅዘትና የወይን ጽዋ ካህት እጄቱ የጌታችን የመድጋጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋና ደም እንዲያደርገው በዚህ ኅዘት ላይ በዚህም ጽዋ ላይ ትሓሱን ጋይለ ትልክ ዘንድ እንሰማኝለን እንግልድህለን ብሎ በሙሽ ጊዜ በመገሊስትሓስ ወመረድ የክርስቶስን ሥጋና ደም መሆን ይችላል። ያለመለያየት በእ ገድ ለካል ሲኖር ሰውነት ወደ እምነት እምላ ክትም ወደ ሰውነት እንዳልተለወጠ እንዲሁ ኅዘትና የወይን ደም የመለት ጋይለ ሲወርድ ስት ከፈተኛው መልክ ለይለወጥም።

፳፯ በዚህም የመልክደት መሥዋዕት ከእርን ልጄ መሥዋዕት ይልቅ ተመሳጣነ አብርሃም ስተናኘው ጊዜ ኅዘትና ወይንን አት ርኃልና የእግዚአብሔር ካህን የሰላም ገንሥ ነውና የሰውም ትርጉሚ የጽድቅ ገንሥ ነበር። ከዚያም የሰላም ገንሥ ተባለ። ሐዋርያው

ጽድቅ ወእምዝ ንጉሠ ሳሌም በከመ ፈክረ ጳውሎስ ሐዋርያ እስመ አልቦ ክህነት ወመን ገሥት ዘኮና ለ፩ ብእሲ ዘእንበለ ለመልክጺዴቅ አውጽሐ ኅብስተ ወወይን እስመ ክህነት ለእግዚ ለብሔር ውእቱ ወንጉሠ ሳሌም ውእቱ ተሰምዮ ክህነት ለእግዚአብሔር። ዕባ፮፥፭

፴፱ ለምቅድመ ይዃኦ ሌዊ እምሐቋ ያዕቆብ ወእርን እምሐቋ እንበረም። ወካዕበመ ተሠምዮ ንጉሠ ለኢየሩሳሌም እምቅድመ ይዃኦ ይሁዳ እምሐቋ እስራኤል፡ወዳዊትኒ እምሐቋ ዕሚይ።ናሁኪ ቀደመ ክህነት አሕዛብ እምክህነተ ደቂቀ እርን ወመሥዋዕተ ወንጌልኒ እመሥዋዕተ ኦሪት።ወበእንተዝ ተወፈይዋ አሕዛብ ለቤተ ክርስቲያን እምእደ ሐዋርያት። ወለእስራኤልስ ኮነቶሙ ሰቆራሪ። ወበእንተዝ ይቤሉ ሐዋርያት ይትባረክ እግዚአብሔር እምላክ እስራኤል ወቡር ክት ዛቲ ቤተ ክርስቲያን እንተ አሕዛብ።

፵ ወንሕነኒ ንብል በእንተ አለ ያበውኡ መባኦ ለቅድስት አሐቲ እንተ ሐዋርያት ቤተክርስቲያን። ወእመንቱስ ዜነዉ ዘከመ አወፈዩነ ከያሃ ወንሕነኒ ነገርን ዘከመ ተወፈይናሃ እምነ ቤሆሙ።ወእመንቱስ ደቂቀ አይሁድ ወለዱነ በኢየሱስ ክርስቶስ።ወንሕነኒ ደቂቀ አረሚ ተወለድን እምኒሆሙ በኢየሱስ ክርስቶስ። እስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ባቀዕ ለኩሉ ለእሳሂ እምኦ ይሁድ ወለእሳሂ እምአረሚ።በከመ ይቤ ጳውሎስ ለዘሂ ግዙር ወለዘሂ ቂላፍ አሚን ዳእመ ያእድቆሙ።ወካዕበ ይቤ ኢፈለጠ አይሁዳዊ ወኢ አረማዊ እስመ ባዕል እግዚአብሔር ወጪክል ለኩሉ።ወካዕበ ይቤ አሕዛብ እንክ አለ ኢገሠ ሥዋ ለጽድቅ ረከብዋ፡ወእስራኤልስ እንዝ ይዶ ገንዋ ለኦሪቶሙ ስእኑ ጸዲቀ።

፶፩ አብርሃምኒ አመ ተመጠወ ኅብስተ ወወይን እምእደ መልክጺዴቅ አኮ ከመ ክህን አላ ከመ ኢክህን ዘይትሚጠ እምእደ ክህን። ወዐሥ ራተሂ ዐሠር እምኩሉ እምህርካሁ እንዝ ሀሉ ሌዊ ውስተ ሐቋሁ ወበረከተሂ ነሥኦ እምንበ መልክጺዴቅ ይትባረክ ዘይንዕስ እምንበ ዘዋዕብ ዮ። ዘፍ፲፱፥፲፭ ዕባ፮፥፱

፶፪ ናሁኪ ገዢ ክህነት እርን ለክህነተ መልክጺዴቅ።ወንብስተ ሥርዓይሰ ወደመ ወይን ዘተመጠወ አብርሃም ኮኖ ለፍሬ ቅድሳት። እስመ ተቀደሰ ነፍሱ ወሥጋሁ እስመ ተግዮጣ ለበ ረከት በዓሥር ዓሥራት እምህርካሁ ወይእቲ ፍሬ ቅድሳት ተገነሠት እምደቂቀ አጋር ወቲ ቦራ ወተሠውጠት ገበ ይሰሐቅ፡ወበእንተዝ ይቤሉ እግዚአብሔር ለአብርሃም እምደሰሐቅ ይሠመይ ለከ ዘርዕ።ወካዕበ በእንተዝ እዚኦ እግዚአብሔር ከመ ያዕርን ውስተ ደብረ አምርዮን ወበሆ

ጳውሎስ እንደተረጎመው ከመልክጺዴቅ እና ከክርስቶስ በቀር ለአንድ ሰው የተሰጠ ክህነትና መንግሥት የለምና የከበረች ኦሪት የእግዚአብሔር ክህን የሰላም ንጉሥ ነውና ኅብትና ወይን አቀረበ። ዕባ፮፥፭

፴፱ ሌዊ ከያዕቆብ ጭን አርንም ከእንበረም ጭን ሳይወጣ በፊት ለእግዚአብሔር ክህን ተብሎ ተጠራ።ዳገመኛም ይሁዳ ከእስራኤል ዳዊትም ከዕሤይ ጭን ሳይወጣ አስቀድሞ የእስራኤል ንጉሥ ተብሎ ተጠራ።እነሆ ከእርን ልጅ ክህነት የአሕዛብ ክህነት ከኦሪትም መሥዋዕት የወንጌል መሥዋዕት ቀደመ።ስለዚህም አሕዛብ ቤተክርስቲያንን ከሐዋርያት እጅ ተቀበሏት።ለእስራኤል ግን የምታፀይፍ ሆነችባቸው ።ስለዚህም ሐዋርያት የእስራኤል እምላክ ይመስገን ይህችም የአሕዛብ ቤተ ክርስቲያን የተባረከች ናት አለ።

፵ እኛም ለአንዲት ቅድስት የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ስጦታ ለሚያቀርቡት እንናገራለን ፡ እነርሱም እርሷን አደራ እንደ ሰጡን ተናገሩ እኛም እርሷን ከነርሱ አደራ እንደተቀበልናት እንናገራለን፤ እኒያ የአይሁድ ልጆች በኢየሱስ ክርስቶስ ወለዱን እኛም የአሕዛብ ልጆች በኢየሱስ ክርስቶስ ከነርሱ ተወለድን ኢየሱስ ክርስቶስ ከአይሁድም ከሆነት ከአሕዛብም ከሆነት ከሁሉም የሚጠቅም ነውና፡ ጳውሎስ የተገረዘውንም ያልተገረዘውንም ሃይማኖት ያጸድቃቸዋልና እንዳለ፡ዳገመኛም የአይሁድን ወገን ከአሕዛብ ወገን አልለየም እግዚአብሔር ባለጠጋ ነውና ለሁሉም ይሰጣል አለ፡ ሁለተኛም ያልፈለጉት አሕዛብ እንዲህ ጽድቅን አገኙአት፡ እስራኤል ግን ኦሪታቸውን እየተከተሏት መጽደቅ ተሳናቸው አለ።

፶፩ አብርሃምም ከመልክጺዴቅ እጅ ኅብስትና ወይን በተቀበሉ ጊዜ ክህን ያልሆነው ከክህን እጅ እንደሚቀበል እንጂ እንደክህን አይደለም።ሌዊም በጭን ሳለ ከምርኮ ሁሉ ከዐሥር አንድ ተቀበለው፡የሚያንሰው ኸሚበልጠው ዘንድ ሲባረክ ከመልክጺዴቅ በረከትን ተቀበለ። ዘፍ፲፱፥፲፭ ዕባ፮፥፱

፶፪ እነሆ የእርን ክህነት ለመልክጺዴቅ ክህነት ተገባ አብርሃም የተቀበለው የሰንዶ ገብስት የወይን ደም ለትድስና ፍሬ ሆነው ነፍስና ሥጋው ተቀድሷልና ከምርኮውም ዐሥራት በማውጣት በረከትን ተወዳጃት፡ ይህቺ የበረከት ፍሬ ከአጋርና ከኤጡራ ልጆች ራቶች ለይሰሐቅም ተሰጠች። ስለዚህም እግዚአብሔር አብርሃምን በይሰሐቅ ዘር ይጠራል አለው።ዳገመኛም ስለዚህ ነገር እግዚአብሔር ወደ አምርዮን ተራራ እንዲያወጣው በዚያም እንዲሠዋው አዘነው።

ይሁዎ፡ዐርገ ይስሐት ውስተ ደብረ አምርዮን እንዝ ይፀውር ዕፀ ዘምሥዋዕ በከመ ክርስቶስ ታረ ተራገዮ እንዝ ይፀውር መስቀሉ። ወሳባ አዕተጾ አቡሁ ከመ ይገርዶ ቢዘዎ እግዚአብሔር በርደተ በግዕ ጸዓዳ። ተሐሰበ ሉቲ ለይስሐት ተሠውዖ አስመ ሀለዎ ይለዶ ለምሥዋዕ ንጹሕ። ዘፍጽ፩፡፲፫፡፳፪፡፪

፵፫ ወይስሐትኒ ወለደ እምርብቃ ፪ ደቂቀ መናትወ በ፩ ሩካቤ። ወእምዒሳውኒ ካዕበ ተግሳሠ ፍሬ ቅድሳት ወተሠውጠ ገበ ያዕቆብ። ወበእንተዝ ይቤ እግዚአብሔር ያዕቆብሃ አፍ ቀርኩ ወዒሳውሃ ጸላዕኩ። ያዕቆብኒ ካዕበ አርአየ አሰረ ተክህና ዘኤጲስቆጶስት አመ ቀብዐ ዘይተ ለሐውልተ እብጌ በከመ አሙንቱ ይቂድሱ ጠረ ጴዛተ በቅብዐ ሚርን። ወፍካሬ ቅብዐተ ሐውል ትሰ ይተረጉም በሚጠተ ጸጋ እስራኤል ገበ አሕዛብ። አእባኒ ይሠመዩ አሕዛብ በእንተ ኢያ እምሮ ሕግ ዘቀዲሙ።

፵፬ ወበእንተዝ ይቤሉሙ ዮሐንስ መጥምቅ ለደቂቀ እስራኤል ኢትትመክሑ በብ ሂለ አብ ብነ አብርሃም እስመ ይክል እግዚአብሔር አንሥኦ ውሉድ ለአብርሃም እምአላንቱ አእባን።

፵፭ ወያዕቆብኒ ወለደ ፲ወ፪ ደቂቀ ወለለ፩ ፩ በጽሐሙ በረከተ አቡሆሙ በከመ ይደሉ ወለሌዊስ በጽሐ ክህነተ አሪት ለሠዊዐ እንሰሳ። ወፍሬ ቅድሳት ተግሳሠ ገበ ይሁዳ እስመ ይቤሉ አቡሁ ይሁዳ ሰብሐኩ አጋዊክ እደዊክ ዲበ ዘዓናሙ ለጸላዕትክ ይሰግዱ ለከ ደቂቀ አቡኩ። ይሁዳ እጓለ አንበሳ። እምሕዝእትክ ዕርግ ወልድየ ሰከብክ ወናምክ ከመ አንበሳ ወከመ እጓለ አንበሳ ወአልቦ ዘየነቅህክ። ኢይጠ ፍእ ምልክና እምይሁዳ ወምስፍና እምአባሉ እስከ አመ ይረከብ ዘጽኑሕ ሉቲ ውእቱ ተስፋ ሆሙ ለአሕዛብ የዐሥር በአፀደ ወይን አድጎ ወበዕፀ ዘይት ዕዋሉ። ዘፍ፵፱፡፩-፲፪

፵፮ ዝሰ ይትፈጸም በተዝካረ ሆሳዕና። ዮሐሳብ በወይን ልብሶ ወበደመ አስካል ሰንዱዮ። ሄኒ በተዝካረ ሕማማቲሁ ይትፈጸም። ምንት ውእቱ ልብሱ ለክርስቶስ ዘእንበለ ሥጋሁ ጌጽሕት እንተ ነሥኦ እምወለተ ይሁዳ። ወም ንትኪ ካዕበ ሰንዱኑ ዘእንበለ ነፍሱ ኢርስሕት እንተ አልባቲ ጥልቀት። ወሐኒበ አልባሲሁ ወሰንዱኑስ በወይን ወበደመ አስካል ይተረጉም ወይመ ቅሥፈቲታሁ ዘተከዕወ ዲበ ዘዓኑ በደመ ርገዙቲ ዘእንብሐብሐ ኮኖ መርሐ ለመግሥተ ልማያት። ከፋ፩፡፲፪ ፩ ጲጥ፩፡፲፮

ይስሐትም ክርስቶስ መስቀሉን ተሸክሞ ወደ ተራገዮ እንደሂደ የመሠዊያውን እንጨት ተሸክሞ ወደ አምርዮን ተራራ ወጣ። አባቱም ሊሠዋው ባለፈው ጊዜ እግዚአብሔር በነጭ በግ መውረድ ምክንያት ተቤዣው፡ይስሐት ንፁሁን መሥዋዕት ይወልደው ዘንድ አለውና መሥዋዕት መሆኑ ተቆጠረለት። ዘፍጽ፩፡፲፫፡፳፪፡፪

፵፫ ይስሐትም ክርብቃ በአንድ ግንኙ ነት ሁለት መንታ ልጆችን ወለደ። ከዒሳውም ዳግመኛ የበረከት ፍሬ ራተ ለያዕቆብም ተሰጠ። ስለዚህም እግዚአብሔር ያዕቆብን ወደድሁ ዒሳውን ግን ጣሁ አለ። ያዕቆብም ዳግመኛ የድን ጋዩን ሐውልት ዘይት በቀባ ጊዜ እነርሱ መን በርገ በሚርገ ዘይት እንደማይያከብሩ የኤጲስ ቆጶስትን የማገልገል ፍለጋ አሳየ። የሐውልት መቀባት ትርጓሜ የእስራኤልን ጸጋ ወደ አሕዘብ በመመስላ ይተረጎማል። ለአሕዛብ ፊተኛውን ሕግ ባለማወቅ ምክንያት ደንጊያ ተባሉ።

፵፬ ስለዚህም መጥምቁ ዮሐንስ የእስራኤልን ልጆች አብርሃም አባት አለን በማለት ከነዚህ ደንጊያዎች እግዚአብሔር ለአብርሃም ም ልጅ ማስነሣት ይቻለዋልና አላቸው።

፵፭ ያዕቆብም ዐሥራሁለት ልጆችን ወለደ። ለእያንዳንዳቸውም እንደሚገባቸው የአባታ ቸው ምርቃት ደረሳቸው። ለዊ አንበሳ ለመሠ ዋት የኦሪት ክህነት ደረሰው የበረከት ፍሬ ግን ወደ ይሁዳ ሂደ። አባቱ ይሁዳ ወንድሞችህ ያመሰ ግንሁል እጆችህ በጠላቶችህ ትከሻ ላይ ነው የአባ ቶችህ ልጆች ይሰግዱልሁል። ይሁዳ የአንበሳ ደቦል ነው። ልጄ ሆይ ከአደጌህ ውጣ እንደ አንበሳ እንደ አንበሳም ደቦል ተኛህ አንቀላፋህም የሚቀ ሰቅስህም የለም መንግሥት ከይሁዳ ግዛትም ከዘ ሩ አይወጣም ገዢውን እስኪያገኝ ድረስ እርሱ የአሕዛብ ተስፋቸው ነው አህያውን በወይን ግንድ ውርንጫውንም በወይራ ዛፍ ያስራል ብሉታልና። ዘፍ፵፱፡፩-፲፪

፵፮ ይህም በሆሳዕና መታሰቢያ ክርስቶስ ልብሱን በወይን መጎናፀፊያውንም በወይን ደም ሲያጠብም ይፈጽማል። ይህም በመከራዎቹ መታሰቢያ ይፈጽማል ከይሁዳ ሴት ልጅ ከነግው ገጽ ህት ሥጋ በቀር የክርስቶስ ልብስ ምንድር ነው። እድፍ ከሌለባት ነፍሱስ በቀር መጎናፀፊያ ምን ድን ነው። ልብሱንና መጎናፀፊያውን በወይንና በወ ይን ደም ማጠብም በደርባው ላይ በፈለሰ በግር ፋተቹ ደም በነገም ተገጠፋ ጥፎ ከአካሉ እስከ መስ ተሉ ግንድ ከመስቀሉም ግንድ እስከ አባቱ አጭ መቃብር ድረስ በፈለሰ የመውጋቱ ደም ይመስላል። የአቤል ደም መፍ ሲሰ በልጅ ሞት ስለማልተሰ መርሕ ሆነ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም መፍሰስ ግን ለመንግሥተ ሰማያት መርሕ ሆነው። ከፋ፩፡፲፪ ፩ ጲጥ፩፡፲፮

፵፮ ዝ ውሕቱ ፍሬ ቅድሳቲሁ ለይ ሁዳ።
 ወይሁዳ፤ ወለደ ፩ ደቂቀ ፫ እምሴዋ ብእ ሲቲ
 ከነናዊት ወ፪ መናትወ እምብእሲተ ወልዱ
 ትሳግር።ወተገነሦሙ ፍሬ ቅድሳት ለዒር ወለኣ
 ውናን ለሌሊት ወለሃራ ወተሠውጦ ዝበ ፋራስ
 ዘይገእስ እምኩሉሙ።ወእምፋራስ ዝበ ኢሰር
 ም፡ ወእምኢሰርም ዝበ አራም፡ ወእምአራም ዝበ
 አሚናዳብ፡ ወእምአሚናዳብ ዝበ ነሐሶን መልካክ
 ኃይሉሙ ለይሁዳ።ወእምነሐሶን ዝበ ሰልሞን፡
 ወእምሰልሞን ዝበ ባም ወልደ ረከብ ዘማ ዘኢያ
 ረከ።ወእምባምን ዝበ ኢየሴድ ወልደ ሩት ሞዓ
 ባዊት፡ ወእምኢየሴድ ዝበ ሶሚይ።ወእም ሶሚይ
 ዝበ ላዊት፡ ወእምላህትቲሁሰ ለላዊት ተገነሠ
 ፍሬ ቅድሳት አስመኪያሁ አፍቀረ አገዚአብሔር
 ። ግቲ ፩፡፫፤

፵፯ ወእዘዘ ሰላሙኤል ወልደ
 ሕልቃና ከመ ይገሃእ ቀርን ትብሪ ዘደብተራ
 ስምዕ ወይሁር ቤተልሐም ከመ ይትበዖ ሰላ
 ዊት።ወሰብ ተበዖ መልእ ተነቡዮ አስመ ተምዕዘ
 ፍሬ ቅድሳት በትብሪ ትዳሲ። ወተገርዮ ላዊት
 ለከዊን መሲሑ ለአገዚአብሔር ተጸውዕ አመር
 ዒተ አገዛሪ ከመ ይኩን ናላዊ ለሕዝበ አሰራ
 ሌል። ወእንተዝ ይሴ ለሊሁ በትራፈ መዝሙር
 ዘኢይትጌለተ ውበተ መዝሙር ዘትገቢት። ወነ
 ሥእኒ እምአባገገዕ አቡዮ ወተበዕኒ ትብሪ ትዳሲ።
 ወአገዚአብሔርኒ ይሴ በእንቲሊሁ ወልደዐስኩ
 ገሩይዮ እምሕዝቡ ወረከብከም ለላዊት ገበርዮ
 ወተባዕከም ትብሪ ትዳሲ። ወዓዲ ይሴ አቡተል
 ቀርን ለላዊት ወእስተደሉ ግነተተ ለመሲሕዮ።
 ወእስተሰሙ ኃፍረተ ለጸላዕቲ፡ ወቡቲ ይፈረ
 ቅድሳትዮ። ይሴ፡፲፮፡፩፤፲፫ መዝሙር፡፩፤፲፱፩፡፲፮

፵፱ ናሁኪ ተገህደ ፍሬ ቅድሳት
 በላዊት ገነሠ አሰራሌል አንተ ቀደመ ተሠውጦ
 በአብርሃም። ወእምላዊትኒ ተሠውጦ ዝበ ዘርኩ
 ፡ወእምዘርኩ ዝበ ዘርኩ ዘርኩ እንዝ ያተሉ ወሉደ
 እምወሉደ አስከ በጽሐ ዝበ ግርያም ወላተ
 ኢያቱም ወበግገዕን ዚላሃስ ፍሕም ተፀገሰ ገብ
 ስተ ሕይወት ዝ ውሕቱ ሥጋዊ ዘእምዘርኩ ኣብ
 ርሃም ዘሃ ፍሬ ቅድሳት ለትድስት ምሥጢር።
 ወእምደመ ጠባይዒኒ አቡክሰ ሕገባተ ወይን
 ቤሐውጽቲ ለመገፈስትዳሰ።ወበኃይለ ጽላሉቲ
 ለአብ ተዐተረ ደመ ወይን ነቢ ወገብ ስተ
 ሥጋዊ ዘመለኩት።

፶ ወእንተዝ ይሴ መድኃኒኒ አነ
 ውሕቱ ገብተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማያት።
 ዘበልዐ ሥጋዮ የሐዩ በእንቲሊዮ ወእስተዮ ደምዮ
 ኢይተዕም ሰሞት። ወኣብ ይሴ በከመ አብ
 ሕያው ወእንቲ ሕያው በእንተ አብ። ወዘበልዐ
 ሥጋዮ የሐዩ በእንቲሊዮ። እፎ እንከ ነሐዩ
 ዘመጠነዝ ዲጋ አቡቲተን። የሐ ፩፡፶፮

፵፯ የይሁዳ የበረከት ፍሬ ይህ ነው።
 ይሁዳም እምስት ልጆችን ወለደ። ሦስቱን
 ከከነናዊት ሚስቱ ከሲዋ ሁለቱን መገታዎችንም
 ከልጁ ሚስት ከትዕግር። የበረከት ፍሬ ዓርገና
 አውናን ሲሉም ገና ዛሬንም ተለያቸው፡፡ከሁሉም
 ወዳነሰው ወደ ፋራስም አለፈ። ከፋራስም ወደ
 ኢሰርም ከኢሰርምም ወደ አራም ከአራም ወደ
 አሚናዳብ ከአሚናዳብም ወደ ይሁዳ አለቃ ወደ
 ነሐሶን አለፈ።ከነሐሶን ወደ ሰልሞን ከሰልሞንም
 የኢያሪኮ ሴት ወደ ሆነች ወደ አመገዝራይቲ
 ወደ ረከብ ልጅ ወደ ባም ከባም ወደ ሞዓባዊቲ
 ወደ ሩት ልጅ ወደ ኢየሴድ ከኢየሴድም ወደ
 ሶሚይ ከሶሚይም ወደ ላዊት አለፈ።ከላዊት ቃላ
 ላቶች ገን የበረከት ፍሬ ራቱ። አገዚአብሔር
 እርሱን ወድጓልና። ግቲ ፩፡፫፤

፵፰ የሕልቃና ልጅ ሳሙኤልንም የምስ
 ክርን ድጋኒን የዘይት ቀንድ ይዞ ላዊትን ሊቀ
 ባው ወደ ቤተልሐም እንዲሄድ አዝዞታልና።
 በተባወም ጊዜ ትገቢት የመናገር ሀብት ተሰጠ
 ው። የበረከት ፍሬ ጸጋን በሚያስጥ ዘይት ጣፍ
 ቧልና።ላዊትም የአገዚአብሔር መሲሕ ለመሆን
 ተመረጠ። ከሰነች መገታ ለአሰራሌል ሕዝብ ጠባ
 ቲነት ተጠራ። ለአዚህም እርሱ ራሱ ከትገቢት
 መዝሙር ጋር በማይቀጠረው ተረፈ መዝሙር
 ከአባቱ በነች ጠባቲነት ወለደች።ቅዱሱንም ዘይት
 ተሳኘ አለ። አገዚአብሔርም ስለርሱ ከሕዝቢ
 መካከል የመረጥሁትን ከፍ ከፍ አደረገሁ እገል
 ጋዬ ላዊትንም አገኘሁት የተቀደሰውንም ትባት
 ተባሁት አለ።ላገመናም ለላዊት ቀንድን አስታላ
 ለሁ ለተባሁትም መብራትን አዘጋጃለሁ ጠላቶቼ
 ገም እናረትን አስጸላቸዋለሁ፡፡ትድበናዬም ጸርሱ ላይ
 ያረፈል አለ።ይሴ፡፲፮፡፩፤፲፫ መዝሙር፡፩፤፲፱፩፡፲፮

፶፱ በአብርሃም በግደር የተደመ የበረከት
 ፍሬ በአሰራሌል ገነሥ በላዊት ተሰጠ። ከላዊ
 ቲ ወደ ኢያቱም ልጅ ወደ ግርያም እስኪደርስ
 ድረስ ልጆችን ከልጆች እያስከተለ ወደ ልጁ ከል
 ጁም ወደ ልጅ ልጁ አለፈ።በግርያም ግገዕን
 ገን ፍጹም የሕይወት እንጂራ ተፀከ።ይኸውም
 ለተቀደሰች ምሥጢር የበረከች ፍሬ ሆኖ የተሰ
 ጠ ከአብርሃም ዘር የተገኘ ሥጋ ነው። ከሰኔር
 ይዋ ደምም በመገፈስትዳሰ መገታዊት የወይን
 ፍሬ አፈራ፡በከሰም የመጋራዳ ኃይል የሚናገር
 የወይን ደም የመለከትም ሥጋ ገብስት ተፀከ።

፶ በአዚህም መድኃኒታችን ከሰማያት
 የወረደ የሕይወት እንጂራ እኒ ነኝ ሥጋዬን የበላ
 የእኔን ሥጋ በሰጠ በሕይወት ይኖራል፡፡ደሚን
 ም የጠባ ሞትን አይተምሰውም አለ።ላገመናም
 አብ ሕያው እንደሆነ እኔም የከብ ልጅ ስለሆንሁ
 ሕያው ነኝ ሥጋዬንም የበላ የእኔን ሥጋ በሰጠ
 ሕይወት ይኖራል አለ። እንዲህ ያለውን ዲጋ
 አቃልሰን እንደምን እንድናለገ። የሐ ፩፡፶፮

፲፩ ንሕነሰ ነሕምን ከመ ፍጹም ሥጋሁ ወደሙ ለክርስቶስ ኅብስተ ተርባን ወደመ ወይን ዘዲበ ጠረጴዛ ዘይትቴደስ በእደ ዊሁ ለካህን፡በከመ ይቤ እግዚእን በእንተ ሐዋርያቲሁ ወብሙ እነ አቱድስ ርእሰየ፡እፎኪ ይቱድስዎ ሐዋርያቲሁ ለእግዚአሙ እግዝ ለሊሆሙ ነሥኡ እምንቢሁ መንፈስ ቅዱስ፡ ወፍካ ራህሳ ለብሂለ አቱድስ ርእሰየ በሙ ይተረጉም ንበ ኅብስተ ተርባን ወደመ ወይን ዘይከውን ክርስቶስሃ ለበ ይብል ካህን ወረሰየ ሥጋሁ ወደም ለእግዚእን ወመድጋኒን ኢየሱስ ክርስቶስ ርእሰ ሰመየ ኅብስተ ወወይን እስመ ኃይለ መለኮት ይሠወጥ ውስቴቱ ከመ ይሚጠ ንበ ከዊን ሥጋሁ ወደሙ፡፡

፲፪ እመስ ኢየሱስተርኢ መብሔሁ ለዓይን እለ ይኒጽርዎ ኢካልእ ውሕቱ እም ሥጋሁ ወደሙ ዘነሥእ እማርያም እንተ ያለቱ ወለተ አብርሃም ዘተመጠወ ኅብስተ ወወይን እምእደ መልከጼዴት፡፡ ናሁኪ አብጽሐ ዘይንእለ ንበ ዘየዐብየ ወዘይቴሐት ንበ ዘይትሊዐሱ መሥዋዕተ መልከጼዴት ንበ መሥዋዕተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ለመሥዋዕተ መልከጼዴትሕ ኢሥውኅ ውስቴቱ ኃይለ መለኮት፡ እስመ ኢቱሰበእ ክርስቶስ እሚሃ ከመ ይስምዮ ሥጋሁ ወደም፡ ወባሕቱ ቅዱሳለ ቦቱ በከመ ኅብስተ ጽሑይ ወጽዋዕ ቡሩክ ዘይትወህብ ለመሀይምናን፡፡

፲፫ ወክህነቱሂ ለመልከጼዴት ኢካነ ፍጹመ ከመ ክህነተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ እስመ ኢጻርሐ ሱቱ አብ እምሰማይ እንዘ ይብል ዝንቱ ውሕቱ ወልድየ ዘአፈትር ወሱቱ ስም ዕም፡፡ መልከጼዴት ኢካነ እምላክ ሐላ ጸዋሬ ስሙ ለእምላክ፡፡ በከመ ኢየሱስ ዜናዊ ተሰምየ ኢየሱስሃ እምትድመ ኢየሱስ ናዝሬጂ፡፡ኢየሱስ ብሂል መድገን ብሂል፡፡ በከመ ኢየሱስ አድጋናሙ ለሕዝቡ እምኩናተ ፀር እግዚእ ኢየሱስኒ ሐድጋናሙ ለሕዝቡ እምጋጢተሙ፡፡ በከመ ኢየሱስ ነሥእ በረከተ እምንበ መሉ እግዚእ ኢየሱስኒ ተሰብሐ እምንበ ለሱሁ፡፡ በከመ ኢየሱስ ዐደወ ውጊዝ ዮርዳኖስ እንተ የብሰ ምስለ ሕዝቢሁ ወእግዚእ ኢየሱስኒ ተደላ ለተላየ ዮርዳኖስ በጥምተቱ፡፡ በከመ ኢየሱስ ዝዘረ ተልፈተ ነፍስተሙ ለእስራኤል በመግቢሐ እዝሕ ወእግዚእ ኢየሱስኒ ዝዘረ ተልፈተ ጊዮሙ ለሕሕዛብ በመግቢሐ ወንጌል፡፡ኢያፒ+፲፮ ግቴ+፲፪

፲፬ በከመ ኢየሱስ አቶመ ፀሐየ በግዚእን ወረሰየ ለሰነይ መዋዕል ኢካተ ዕስተ እግዚእ ኢየሱስኒ እጽሎ መሐየ በተራገዮ ወረሰየ ለዕለት ኢካቲ ሰነየ መዋዕለ፡፡ በከመ ኢየሱስ ከፈሎሙ ለሕዝቡ ምድረ ርስት በበነገዶሙ

፲፭ እኛ ገን በመንበሩ ላይ ሆኖ በካህን እጃች የሚከበረው የቀርባኑ ኅብስተና የወይን ደም ፍጹም የክርስቶስ ሥጋና ደም እንደሆነ እና ምናለን፡፡ ጌታችን በወንጌል ስለ ሐዋርያቱ እኒም ስለ እነርሱ ራሴን እቀድሳለሁ ለሌ፡፡ ሐዋርያቱ ለራሳቸው የትዳሴ መንፈስን ከእርሱ የተቀበሉ ሲሆኑ እንዴት ጌታቸውን ይቀድሱታል፡፡ በእነርሱ ራሴን እቀድሳለሁ የማለት ትርጓሜ ካህን የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋና ደም አድርገው ባለ ጊዜ ክርስቶስን በሚሆን በቀርባን ኅብስተና በወይን ደም ይተረጉማል፡፡ሥጋና ደሙን ወደ መሆን ይለውጠው ዘንድ የመለኮት ኃይል በእርሱ ያድራልና፡ ራሱን ኅብስተና ወይን ብሉ ጠራ ፡፡

፲፮ መለወጡ ለሚመለከቱት ሰዎች ዓይን የማይታይ ቢሆንም ከመልከጼዴት እጅ ኅብስተና ወይንን የተቀበለ የአብርሃም ልጅ ከሆነች ከማርያም ከነግው ሥጋና ደም የተለየ አይደለም፡፡ እነሆ የሚያንሰው ወደ ሚስልጠው ዝት ዝት የሚለውም የመልከጼዴት መሥዋዕት ከፍከፍ ወዳለው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ መሥዋዕት እደረሰ፡የመልከጼዴትስ መሥዋዕት የመለኮት ኃይል ፀሐየ አላደረም፡፡የእርሱን ሥጋና ደም ብሉ ይጠራው ዘንድ ያን ጊዜ ክርስቶስ ሰው አልሆነምና፡፡ዳሩን ለምእመናን እንደሚሰጥ የተጸለየበት ኅብስተና የተባረከ ጽዋ ክብር ነበረው ፡፡

፲፯ የመልከጼዴትም ክህነት እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ክህነት ፍጹም አልሆነም ፡ አብ ከሰማይ የምወደው ልጅ ይህ ነው እርሱን ስሙት ብሉ አልመሰክረላትምና፡፡መልከጼዴት እምላክ አይደለም፡፡የነዌ ልጅ ኢየሱስ ከናዝሬቱ ይህ ነው እርሱን ስሙት ብሉ አልመሰክረላትምና፡፡ መልከጼዴት እምላክ አይደለም፡፡የነዌ ልጅ ኢየሱስ ከናዝሬቱ ኢየሱስ በፊት ኢየሱስ እንደተባለ፡፡ የእምላክን ስም የያዘ ነበር፡፡ ኢየሱስ ማለት መድኃኒት ማለት ነው፡፡ኢየሱስ ወገኖቹን ከጠላት ጦር እንዳዳናቸው ጌታ ኢየሱስም ወገኖቹን ከኃጢአታቸው አዳናቸው፡ኢየሱስ ከሙሉ በረከትን እንደተቀበለ ጌታ ኢየሱስም ከአባቱ ዘንድ ክብሩ ተገለጠ፡፡ኢየሱስ ከወገኖቹ ጋር የባሰ የሆነ የዮርዳኖስን ወንዝ እንደተሻገረ ጌታ ኢየሱስም የዮርዳኖስን ውኃ በጥምቀቱ ቀደላት፡፡ኢየሱስ የእስራኤልን የሰውነታቸውን ሽለፈት በሰለታም ምላጭ እንደገረዘ ጌታ ኢየሱስም በወንጌል ምላጭ የሕሕዛብን የበደላቸውን ሽለፈት ገረዘ፡፡ ኢያፒ+፲፮ ግቴ+፲፪

፲፰ ኢየሱስ በግዚእን ፀሐይን እንዳቆመ ሁለተኛውንም ቀን እንድ ቀን እንዳደረገ ጌታ ኢየሱስም ፀሐይን በተራገዮ አጫለመ እንዲቱን ም ቀን ሁለት ዕለት አደረጋት፡፡ኢየሱስ ምድረ ርስትን ለወገኖቹ በየገዛቸው እንዳከፈለ ጌታ

እግዚእ ኢየሱስኒ ከፈሎው ለነቢያቱሁ ምድረ ገነት በበሕዝቢሆሙ። ኢያ፲+፲፪ ፣ ፲፩+፩፫

፻፩ ንትመየጥኪ ንበ መልክጼዴት፡ በከመ መልክጼዴት ባረከ ለአብርሃም ክርስቶስኒ ባረከው ለአርዳኢሁ። በከመ መልክጼዴት ተወፈየ ዐሥራተ እምነበ አብርሃም ክርስቶስኒ ተወፈየ ጋዳ እምሰብአ ሰገል። በከመ ተሰምየ መልክ ጼዴት ካህኑ ለእግዚአብሔር በመጽሐፈ ኦሪት ክርስቶስኒ ተሰምየ ሊቀ ካህናት በአፈ ጳውሎስ። በከመ ተሰምየ መልክጼዴት ንጉሠ ሳሌም ክርስቶስኒ ተሰምየ ንጉሠ እስራኤል። እስመ ይቤ ሚካያስ ወአንቲኒ ቤተልሔም ምድረኤፍራታ ኢተሐጺ እምነ መሳፍንተ ይሁዳ እስመ እምኒኪ ይወፅእ ንጉሥ ዘይራዕዮሙ ለሕዝብየ እስራኤል። ወበእንተዝ ተመኩሰዩ መልክጼዴት ወእያ ሱ ምስለ ክርስቶስ በጻዊረ ስም ወአኮ በእማን፡ ማቴ ፪+፲፩

፻፪ ወይእዚኒ ንግበር በዓለ ትንሣኤሁ ለዘጥዕመ ሞተ በእንቲእነ። ንሰብሕ ከመ ኪሩቤል፡ ወንዝምር ከመ ሱራፌል፡ ንዮብ ከመ መላእክት፡ ወንባርክ ከመ ሊቃነ መላእክት፡ ንስብክ ከመ ሐዋርያት፡ ወናንፈርዕጽ ከመ ሐራጊት ጽጉባነ ሐሊብ፡ ሰብሐት ለእግዚአብሔር በቅድስት ቤተክርስቲያን ለዓለመ ዓለም አሜን።

፻፫ ተፈጸመ ዘለፋሆሙ ለረሲዓን፡ አለ ይኒልዩ ኑፋቄ በእንተ ቤተ ክርስቲያን፡ ወካዕበ ዓፄ በእንተ ኅብስተ ተርባን ወደመ ወይ ን፡ እንዝ ይብሉ ይትመየጥኑ ለከዊነ ሥጋሁ ወደ ሙ ዘበእማን። እሉሰ ኢየሐጹ በድንቃዊ እም ዳጎን፡ ወበብህመተ ልሳንሂ እምእጽሉን፡ እስመ ኮንም ከማሆሙ ማንበረ ለሰይጣን፡ ይቤ ጊዮርጊስ ወልደ እምነ ጽዮን፡ ሱታፊ ጥምቀቶሙ ለዐቢየ ክርስቲያን፡ ወመስተባዕስ ትምህርቶሙ ለመፍቃን፡ ሰብሐት ለእግዚአብሔር መኩንን ሕያዋን ወምውታን፡ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ኢየሱስም የገነትን ምድር ለነቢያቶቹ በየወገና ቸው አደላቸው። ኢያ፲+፲፪ ፣ ፲፩+፩፫

፻፪ ወደ መልክጼዴት እንመለስ። መልክ ጼዴት አብርሃምን እንደባረከው ክርስቶስም ደቀ መዛሙርቱን ባረካቸው፡ መልክጼዴት ከአብርሃም ከአሥር አንድ እንደተቀበለ ክርስቶስም ከጥበብ ሰዎች እጅ መንሻ ተቀበለ። መልክጼዴት በኦሪት መጽሐፍ የእግዚአብሔር ከህን ተብሎ እንደ ተጠራ ክርስቶስም በጳውሎስ እንደበት ሊቀ ካህናት ተባለ። መልክጼዴት የሳሌም ንጉሥ እንደ ተባለ ክርስቶስም የእስራኤል ንጉሥ ተብሎ ተጠራ። ሚካያስ የኤፍራታ ምድር የሆነሽ አንቺ ቤተልሔም ከይሁዳ መሳፍንት አታንሺም ወገናቺ እስራኤልን የሚጠብቃቸው ንጉሥ ካንቺ ይወጣልና ብሎ ተናገሯልና። ስለዚህም መልክ ጼዴትና ኢያሱ በመሆን ያይደለ ስምን በመያዝ ከክርስቶስ ጋር ሞክሼዎች ሆኑ። ማቴ ፪+፲፩

፻፫ አሁንም ስለእኛ ሞትን የቀመሰ የእርሱን የትንሣኤውን በዓል እናድርግ፡ እንደ ኪሩቤል እናመስግን፡ እንደ ሱራፌልም እንዝምር። እንደ መላእክት እናሸብሻብ፡ እንደ መላእክት አለቆችም እናመስግን። እንደ ሐዋርያት እንስበክ። ወተት እንደጠገቡ ጊደሮችም በደስታ እንዝለል፡ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን።

፻፬ ስለ ቤተክርስቲያን ዳግመኛም ስለ ቁርባን ኅብስትና ስለ ወይን ደም አማናዊ ሥጋ ውንና ደሙን ወደመሆን ይለወጣልን ብለው ጥርጥርን የሚያስቡ የዝንጉዎች ተግሣጽ ተፈጸመ። እነርሱስ በድንቁርና ከዳጎን በአንደበት ድዳነትም ከአጽሉን አይሻሉም። እንደነርሱ ለሰይጣን ማጎበረተኞች ሆነውታልና። የእናታችን የጽዮን ልጅ የክርስቲያን ታላላቆችም የጥምቀታቸው ተካፋይ የመናፍቃንንም ትምህርት የሚቃወም ጊዮርጊስ ተናገረው፡ ሕያዋንና ሙታንን ለሚገዛ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን።